

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

1. juli 2016

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

UDTALELSER

Regionsudvalget

117. plenarforsamling den 7.-8. april 2016

2016/C 240/01	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opfølgning på de fem formænds rapport om »Fuldførelse af EU's Økonomiske og Monetære Union«	1
2016/C 240/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Arbejde sammen for at skabe beskæftigelse og vækst: Nationale og regionale erhvervsfremmende bankers bidrag i forbindelse med investeringsplanen for Europa	6
2016/C 240/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Konkrete skridt til gennemførelse af EU's dagsorden for byerne	9
2016/C 240/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's miljølovgivning: bedre indberetning og regelefterlevelse	15
2016/C 240/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny aftale for energiforbrugere	24
2016/C 240/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af flygtninge i deres oprindelsesområder: et nyt perspektiv	31
2016/C 240/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik	37
2016/C 240/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opgradering af det indre marked	43

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

117. plenarforsamling den 7.-8. april 2016

2016/C 240/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020	49
2016/C 240/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mere omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer	62
2016/C 240/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Modernisering af EU's ophavsretsregler	72

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

117. PLENARFORSAMLING DEN 7.-8. APRIL 2016

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opfølgning på de fem formænds rapport om
»Fuldførelse af EU's Økonomiske og Monetære Union«**

(2016/C 240/01)

Ordfører: Paul LINDQUIST (SE/EPP), medlem af landstingsstyrelsen i Stockholms län

Basisdokument: De fem formænds rapport: Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union, baggrundsdokument om Den Økonomiske og Monetære Union, først offentliggjort den 22. juni 2015

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg hilser de fem formænds rapport velkommen som et vigtigt trin i arbejdet med at gøre Den Økonomiske og Monetære Union mere modstandsdygtig over for økonomiske chok, bedre at gennemføre Den Europæiske Økonomiske og Monetære Unions principper og målsætninger som fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 120 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt at gennemføre reformer for at øge ØMU-styringens demokratiske legitimitet;

2. bemærker dog, at rapporten ikke foreslår reformer af den europæiske stabilitetsmekanisme og ikke kommer ind på spørgsmålet om national misligholdelse inden for ØMU'en. Udvalget mener, at der bør sættes mere fokus på at løse valutaunionens basale problemer, dvs. uligevægtene på betalingsbalancens løbende poster, som skyldes forskelle i produktivitetsforøgelsen. Dette fører nemlig også til ubalancer i kapitalstrømmene mellem lande og regioner, og man bør indføre mekanismer, der giver feedback til de lande og regioner, hvor politikere eller økonomiske aktører afviger fra det, som betragtes som sund politik og fornuftig risikotagning;

3. finder, at den nuværende økonomiske situation med skrøbelig vækst og høj arbejdsløshed inviterer til en holistisk tilgang med henblik på at konsolidere statsfinanserne i medlemslandene, bl.a. baseret på videreudvikling af det indre marked⁽¹⁾ og en forstærket indsats for at bidrage til fortsat gennemførelse af strukturelle reformer og stimulere investeringer og derved skabe vedvarende vækst i fremtiden;

⁽¹⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse om opgradering af det indre marked, som blev vedtaget den 7.-8. april 2016.

4. er af den opfattelse, at migration og arbejdskraftsmobilitet rummer et potentiale for øget vækst i EU, men at dette kræver, at visse spørgsmål om adgang til boliger, offentlige tjenesteydelser og sociale tjenester samt fleksibilitet på arbejdsmarkedet håndteres. Udvalget mener også, at der bør frigøres medfinansiering fra Den Europæiske Union for at bidrage til øget modtagekapacitet;

5. understreger behovet for at styrke ejerskabet og den demokratiske legitimitet i hele EU, og samtidig forstærke den regionale dimension, så gennemførelsen af gældende EU-ret sker på en retfærdig og konsekvent måde i hele EU under overholdelse af nærhedsprincippet;

6. bifalder tottrinsproceduren, ifølge hvilken der først skal bygges videre på eksisterende instrumenter og traktater, og derefter gennemføres mere omfattende ændringer i andet trin med henblik på at gøre konvergensprocessen endnu mere bindende for eurolandene gennem retningslinjer for konvergens, som er aftalt i fællesskab.

Mod en økonomisk union — konvergens, velfærd og social samhørighed

7. Det Europæiske Regionsudvalg betoner behovet for større konvergens såvel mellem medlemsstaterne som internt i medlemsstaterne og er foruroliget over de forskelle, som i visse tilfælde er større internt i medlemsstaterne end mellem disse;

8. understreger samtidig, at de sociale, økonomiske og territoriale forskelle kun kan mindskes ved hjælp af et koncept, som bygger på 2020-strategien og omfatter en regional dimension og en resultatorienteret samhørighedspolitik. Udvalget gentager derfor sin støtte til en proces, som sigter mod økonomisk og social konvergens. Det efterlyser desuden endnu en gang en bred høring i hele EU om den fremtidige territoriale vision for Den Europæiske Union frem til 2050. Det er nødvendigt med en klar vision, således at politikker og finansieringsmekanismer kan afpasses herefter ⁽²⁾. Regionsudvalget bifalder den aktuelle udforskning af strategierne i samhørighedspolitikken efter 2020;

9. understreger, at udviklingen i grænseregioner, udkantsområder, regioner i den yderste periferi og regioner med demografiske udfordringer bør fremmes yderligere for at sikre bedre og varig konvergens i overensstemmelse med de vedtagne EU-strategier;

10. advarer om, at en »one-size-fits-all«-løsning ikke kan fungere, når situationen såvel mellem medlemsstaterne som internt i disse kræver fleksibilitet, hvilket forudsætter, at konkurrencemyndighederne respekterer nationale mekanismer for lønfastsættelse og ikke overtager den funktion, som arbejdsmarkedets parter varetager på området;

11. finder, at konkurrencemyndighederne bør tage hensyn til alle aspekter af erhvervsklimaet i bred forstand, dvs. også faktorer som produktivitet, kompetence, innovation, erhvervsklima og unødigt bureaukrati. Udvalget er derfor enig i, at begrebet »konkurrenceevne« ikke bare må reduceres til et spørgsmål om lønniveauer;

12. er enig i, at der skal mere fokus på beskæftigelse og velfærd;

13. påpeger, at analysen af sociale indikatorer viser, at arbejdsløshed, fattigdom og social isolation er koncentreret i mindre udviklede regioner og hænger klart sammen med, hvor godt bl.a. 2020-strategiens tidligere anbefalinger er blevet gennemført;

14. bifalder, at de fem formænds rapport principielt anerkender, at den sociale dimension er økonomisk nødvendig. Udvalget tilslutter sig i denne forbindelse ⁽³⁾ endnu en gang Europa-Parlamentets opfordring til medlemsstaterne om at overveje at underskrive en »social investeringspakt«, hvori der fastlægges mål for sociale investeringer på nationalt niveau med henblik på at kunne opfylde Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmæssige, sociale og uddannelsesmæssige mål;

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Territorial vision 2050, hvilken fremtid?« CdR 4285/2015 af 3. december 2015.

⁽³⁾ Regionsudvalgets resolution af 4. juli 2013 om udbygningen af Den Økonomiske og Monetære Union: CDR4129-2013_00_00_TRA_RES-RESOL-V-007.

15. glæder sig over, at Kommissionens anerkender arbejdsmarkedsparternes rolle for at sikre accept af videreudbygningen af Den Økonomiske og Monetære Union. Dette vedrører både deres rolle i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer og mere generelt den øgede fokus på beskæftigelse og sociale anliggender samt den planlagte »søjle for sociale rettigheder«. Dialogen med arbejdsmarkedets parter er nyttig og kan styrke accepten i medlemsstaterne. Arbejdsmarkedets parter kan i fremtiden også yde et vigtigt bidrag til mulige fælles projekter, som de udvikler på baggrund af deres egen fælles handlingsplan;

16. gør opmærksom på, at der må gøres noget ved regionale forskelle for at imødegå social ulighed, øge væksten, skabe nye job og forbedre konkurrenceevnen og samhørigheden i ØMU'en og EU, og fremhæver den vigtige rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller som arbejdsgivere og for etableringen af et erhvervsvenligt miljø;

17. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle for arbejdet med at forbedre konkurrenceevnen via lokale og regionale initiativer;

18. bifalder, at det af anbefalingerne om at oprette nationale konkurrenceevneråd i euroområdet (COM(2015) 601 final) fremgår, at disse råd kun skal assistere ved beslutningstagningen og ikke fremlægge færdige forslag.

Angående det europæiske semester

19. Det Europæiske Regionsudvalg hilser velkommen, at det europæiske semester strømlines og styrkes inden for den nuværende lovramme, samt at dokumenterne samordnes med henblik på skarpere fokus, større effektivitet og klarere ejerskab for at opfylde EU's mål for god forvaltning;

20. anerkender værdien af det europæiske semester som et værktøj til reformer på nationalt og europæisk niveau ved at sikre, at EU og medlemsstaterne samordner deres økonomiske politik;

21. gentager opfordringen til Kommissionen og Parlamentet om at indføre et adfærdskodeks, der garanterer, at lokale og regionale myndigheder inddrages strukturelt i det europæiske semester, med intention om at fremlægge et konkret forslag på området i løbet af 2016 og forpligter sig til at føre en løbende dialog med Kommissionen om dette spørgsmål;

22. insisterer på, at landerapporterne og de landespecifikke henstillinger udtrykkeligt bør behandle spørgsmål vedrørende de regionale forskelle og på en systematisk måde bygge på input fra det lokale og regionale niveau;

23. beklager, at den ændrede struktur for det europæiske semester ikke nævner Regionsudvalget i forbindelse med diskussionen om euroområdet prioriteter, og opfordrer Kommissionen til at behandle regionale spørgsmål i dokumenter angående det europæiske semester på grundlag af systematiske regionale analyser af emner som beskæftigelse og sociale forhold.

Mod en finansiell union — integreret finanspolitik for en integreret økonomi

24. Det Europæiske Regionsudvalg finder, at virkeliggørelsen af bankunionen på kort sigt er det mest effektive redskab til at forhindre kriser i det finansielle system, bryde den onde cirkel mellem nationale banker og medlemslande samt minimere negative effekter af økonomiske chok;

25. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at mindske risiciene i det finansielle system, forbedre prisfleksibiliteten og indføre nationale sikringsystemer;

26. mener derfor, at det er en forudsætning for at etablere en europæisk indskudsgaranti (EDIS), at de europæiske afviklingsfonde og de nationale indskudsgarantier er kommet på plads og er blevet finansieret, samt at forbindelserne mellem disse er klarlagt, så risikoen for »moral hazard« kan minimeres;

27. opfordrer Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) til at undersøge kvaliteten af de finansielle aktiver og gennemføre stresstests for de finansielle institutioner, som berøres af EDIS, for at sikre ens spilleregler for disse institutioner;

28. tilskynder Kommissionen til at forklare merværdien af det rådgivende europæiske finanspolitiske råd, hvis sekretariat hører under Kommissionens generalsekretariat. Det er især vigtigt at diskutere, hvordan man undgår, at et sådant råd ikke bidrager unødigt til et allerede kompliceret makroøkonomisk overvågningsmiljø;

29. beklager, at det i opløbet til oprettelsen af det europæiske finanspolitiske råd ikke fik lejlighed til at afgive udtalelse. Regionsudvalget mener principielt, at det er vigtigt konstant at overvåge overholdelsen af reglerne i stabilitets- og vækstpagten. Samtidig er der dog på grund af udformningen af det foreslåede organ tvivl om, hvorvidt fordelene vil stå i et rimeligt forhold til det forventede øgede bureaukrati. Det er også uklart, på hvilket retsgrundlag det indføres samt hvorledes forholdet mellem det europæiske finanspolitiske råd og de nationale finanstilsyn er organiseret;

30. ønsker virkeliggørelse af kapitalmarkedsunionen, som skal muliggøre kapitalstrømme over grænserne uden at true stabiliteten i de enkelte regioner og lande og hjælpe virksomheder og især mikrovirksomheder og SMV'er med adgang til mange forskellige finansieringskilder;

31. mener, at en sammenhængende og veldefineret kapitalmarkedsunion bør omfatte alle 28 medlemslande samt fremme ens spilleregler i hele EU, og tilskynder medlemsstaterne til at sørge for, at adgang til bankunionen forbliver en mulighed for de medlemsstater, der endnu ikke har indført euroen.

Mod en finanspolitisk union — en integreret ramme for en sund og integreret finanspolitik

32. Det Europæiske Regionsudvalg insisterer på, at stabilitets- og vækstpagten skal overholdes, og understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne hver for sig har en sund økonomi og stabile statsfinanser som en forudsætning for de nødvendige investeringer på både kort og langt sigt ⁽⁴⁾;

33. slår til lyd for, at medlemsstaterne skal føre en ansvarlig økonomisk politik for at få adgang til de EU-instrumenter, som har til formål at stabilisere økonomien. Anvendelsen må gå hånd i hånd med en fuldstændig gennemførelse af strukturreformer med fokus på øget konvergens, samordning og integration, og udvalget finder det vigtigt, at støtte under ingen omstændigheder må føre til permanente og ensrettede strømme mellem landene. Stabilitetsfonden og de øvrige instrumenter som f.eks. støtteprogrammet for strukturreformer bør ikke have til formål at erstatte den nuværende samhørighedspolitik;

34. er enig med Kommissionen i, at den kommende evaluering af den foreslåede »sixpack« og »twopack« bør danne grundlag for arbejdet med at forbedre gennemsigtigheden i og legitimiteten for EU, hvilket er særlig vigtigt på lokalt og regionalt niveau. Udvalget ønsker derfor en »økonomisk dialog« indført mellem Regionsudvalget og Kommissionen i lighed med den dialog, som i dag findes mellem Kommissionen og Parlamentet;

35. gentager, at det er overbevist om, at det er nødvendigt med en finanspolitisk kapacitet for at udstyre ØMU'en med en midlertidig mekanisme til at absorbere chok ⁽⁵⁾;

36. mener, at forudsætningerne for finansiering af investeringer i realøkonomien er blevet grundlæggende ændret af den igangværende økonomiske krise, og fremhæver de lokale og regionale myndigheders store betydning for opnåelse af størst mulig effektivitet og udpegning af hindringer for produktive investeringer;

⁽⁴⁾ Regionsudvalgets resolution om Europa-Kommissionens meddelelse »Årlig vækstundersøgelse 2016: Styrket opsving og større konvergens«, punkt 8, COR_2015_06756_00_00_RES-RESOL-VI/008.

⁽⁵⁾ Se Regionsudvalgets resolution af 4. juli 2013 om udbygningen af Den Økonomiske og Monetære Union, CDR4129-2013_00_00_TRA_RES-RESOL-V/007.

37. efterlyser på ny en gylden regel, som kan lægges til grund for adskillelse af langsigtede investeringer fra løbende udgifter, og opfordrer til indførelsen af en ramme, der hænger sammen med de europæiske kriterier, som kan bruges til identifikation af, hvilke sociale investeringer og infrastrukturinvesteringer der er vigtigst for at opretholde væksten på langt sigt;

38. understreger behovet for at forbedre kvaliteten af de offentlige investeringer bl.a. ved at anvende OECD's retningslinjer for effektive offentlige investeringer i alle dele af statsforvaltningen og opfordrer til en debat om, hvordan finanspolitisk decentralisering i forskellige dele af den offentlige sektor kan forbedre kvaliteten af de offentlige udgifter og derigennem skabe en væksthæmmende finanspolitisk konsolidering uden at svække princippet om territorial solidaritet på medlemsstatsplan;

39. anmoder igen Kommissionen om at offentliggøre en hvidbog, der fastlægger en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger, og om i hver årsrapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) at inkludere et kapitel om kvaliteten af de offentlige investeringer, også på subnationalt niveau⁽⁶⁾.

Demokratisk forankring, legitimitet og stærke institutioner

40. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en dybere og mere modstandskraftig økonomisk og monetær union ville have mere gavn af mindre komplicerede strukturer, tydeligere ejerskab og større gennemsigtighed end af nye lag af regler oven på de allerede eksisterende. Udvalget bifalder derfor Kommissionens ønske om mere forenkling, øget gennemsigtighed og tydeligere ejerskab;

41. efterlyser større realisme, når det gælder den praktiske gennemførelse af administrative sanktioner over for lande, som ikke følger de i fællesskab fastsatte regler, samt en diskussion af, hvordan markedsmekanismer kan anvendes som alternative eller supplerende løsninger;

42. betoner, at der må lægges særligt vægt på at sikre, at den økonomiske styring er præget af tydelige ansvarsområder på alle niveauer, inklusive det lokale og det regionale niveau, eftersom netop sidstnævnte ofte bærer ansvaret for gennemførelsen af politikker på forskellige områder, f.eks. beskæftigelse, sundhedsvæsen og uddannelse.

Afsluttende bemærkninger

43. Det Europæiske Regionsudvalg ønsker, at Kommissionen skal inddrage udvalget i forberedelserne vedrørende hvidbogen om overgangen fra fase 1 til fase 2 i ØMU-reformerne;

44. gør opmærksom på vigtigheden af også at tage hensyn til konsekvenserne for relationerne til lande uden for euroen i forbindelse med arbejdet med at uddybe valutaunionen samt, at det tydeligt fremgår, hvilke forslag der omfatter alle medlemsstater, og hvilke der kun omfatter eurolandene;

45. insisterer på, at alle foranstaltninger vedrørende fuldførelsen af ØMU'en gennemføres så gennemsigtigt som overhovedet muligt, for at de medlemsstater, som endnu ikke anvender euro, ikke skal føle sig uden for og for at undgå, at der opstår et »Europa i to hastigheder«.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁶⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for stabilitets- og vækstpaktens nuværende rammer«, ordfører: Olga Zrihen (BE/PES), COR-2015-01185, punkt 15.

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Arbejde sammen for at skabe beskæftigelse og vækst:
Nationale og regionale erhvervsfremmende bankers bidrag i forbindelse med investeringsplanen for
Europa**

(2016/C 240/02)

Ordfører: Adam BANASZAK (PL/ECR), næstformand for regionalforsamlingen i Kujawsko-Pomorskie

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Arbejde sammen for at skabe beskæftigelse og vækst: Nationale erhvervsfremmende bankers rolle i forbindelse med investeringsplanen for Europa

COM(2015) 361 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens indsats for at støtte erhvervsfremmende banker og oprettelsen af investeringsplatforme som vigtige elementer i investeringsplanen for Europa. Udvalget kritiserer imidlertid, at Kommissionen, på trods af at den formelle definition af nationale erhvervsfremmende banker i princippet også omfatter regionale banker, udelukkende fokuserer på det nationale niveau og kun opfordrer til oprettelse af nye nationale erhvervsfremmende banker. Erhvervsfremmende banker, der arbejder på lokalt og regionalt niveau, fortjener ligeledes anerkendelse og opmærksomhed i investeringsplanen;
2. minder om den definition af nationale erhvervsfremmende banker eller institutter, der gives i forordningen om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, nemlig: »juridiske enheder, der udøver erhvervsmæssig finansiell virksomhed, og som er tillagt bemyndigelse af en medlemsstat eller en medlemsstats enhed på centralt, regionalt eller lokalt plan til at udøve offentlig udviklingsvirksomhed eller erhvervsfremmende virksomhed«;
3. gør opmærksom på, at erhvervsfremmende banker baseret på forskellige modeller spiller en vigtig rolle ved begrænsningen af den økonomiske og finansielle krises følgevirkninger, navnlig set i lyset af de reducerede offentlige investeringer på lokalt og regionalt niveau, som blev fremhævet i den seneste fælles rapport fra Det Europæiske Regionsudvalg og OECD;
4. henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at der til fremme af investeringer, der har stor betydning for de lokale og regionale myndigheder, i nogle lande findes banker, som opererer på nationalt plan (f.eks. Frankrig og Polen), og hvis medejere i nogle tilfælde er lokale og regionale myndigheder (de nordiske lande og Nederlandene). I andre tilfælde (f.eks. i den tyske model) findes der imidlertid, ud over nationale erhvervsfremmende banker, regionale erhvervsfremmende banker, der helt eller delvist kontrolleres af den enkelte delstat, og som varetager en delstatsspecifik rolle. Modellen for disse erhvervsfremmende banker er forskellig alt afhængig af de historiske erfaringer og økonomiske betingelser i den enkelte stat eller region;
5. påpeger, at de erhvervsfremmende institutter ikke altid er banker — i nogle lande er der tale om agenturer, investeringsselskaber eller investeringsfonde, der ofte er udstyret med risikovillig kapital, og også denne form for institutter, der ikke er banker, kunne spille en vigtig rolle i investeringsplanen for Europa;
6. gør opmærksom på, at der på lokalt og regionalt niveau hidtil ikke står finansielle instrumenter til rådighed i alle medlemsstater og regioner, og at de disponible instrumenter og erfaringer ikke altid kan udnyttes optimalt, samtidig med at den private sektors inddragelse almindeligvis begrænser sig til gennemførelsen af kontrakter. Dette øger behovet for støtte til lokale finansieringsinstitutter, der arbejder med investeringsfremme;

7. fremhæver, at der findes forskellige tilgange til oprettelsen af erhvervsfremmende banker. De allerede eksisterende banker blev oprettet på forskellig baggrund — nogle blev fra starten etableret som uafhængige institutter, mens andre udviklede sig fra at være afdelinger under offentlige banker;

8. understreger, at oprettelsen af erhvervsfremmende banker og deres funktion som økonomi-, struktur- og socialpolitiske instrumenter bl.a. er nødvendig som en reaktion på en strukturel svaghed eller et svigt i markederne (også de regionale markeder) og er samtidig klar over, at det er vanskeligt at opstille en præcis definition af markedssvigt og evaluere disse; opfordrer derfor i denne forbindelse til en langsigtet, bred fortolkning af begrebet »markedssvigt«;

9. henleder Kommissionens opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder skal have større indflydelse på valget af de finansielle løsninger, der skal tjene det lokale niveauets interesser. Den manglende hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders holdninger resulterer ofte i støtte til investeringer, der ikke er kompatible med regionale operationelle programmer og lokale strategier;

10. gør opmærksom på en betydelig skævhed i udviklingsgraden for de enkelte nationale erhvervsfremmende systemer, som resulterer i, at lande og regioner med en mindre udviklet tradition for denne form for bankvæsen udviser et systematisk efterslæb. Konsekvensen kan undertiden være en utilstrækkelig støtte til de lokale og regionale myndigheder og virksomhederne fra de nationale erhvervsfremmende banker, som bør decentralisere deres ydelser mere;

11. er bekymret for, at en centraliseret model for udviklingsfremme, der udelukkende er baseret på en national bank og dennes lokale ikke-autonome filialer, ikke altid i tilstrækkelig grad tager højde for lokalsamfundenes behov, navnlig når der er tale om mindre udviklede regioner og tilfælde, hvor de lokale og regionale myndigheder kun har en beskednen indflydelse på den nationale erhvervsfremmende bank;

12. er enig i, at modellen for udvikling af et system af erhvervsfremmende banker skal udvælges af de lokale og regionale myndigheder på grundlag af følgende overordnede mål og kriterier for evalueringen af effektiviteten på alle niveauer: imødegåelse af markedssvigt, varig forøgelse af antallet af arbejdspladser, varetagelse af lokalsamfundenes interesser og dermed fortsat indsats for indfrielse af offentlige målsætninger om økonomisk udvikling;

13. er bekymret for, at Kommissionens krav om forhåndsvurderinger af nyoprettede erhvervsfremmende banker og deres nye finansielle produkter vil reducere deres kapacitet betydeligt og lægge hindringer i vejen for selve oprettelsen af sådanne banker på både nationalt og regionalt niveau. Desuden skal det i den forbindelse fremhæves, at det i mindre udviklede regioner ofte er vanskeligt at dokumentere et markedssvigt, idet regionens overordnede socioøkonomiske situation kan være udtryk for et generelt markedssvigt sammenlignet med mere udviklede regioner;

14. håber, at samarbejdet mellem Det Europæiske Regionsudvalg og Den Europæiske Investeringsbank vil blive uddybet; opfordrer til oprettelse af et komplementært net af offentlige erhvervsfremmende banker, der respekterer nærhedsprincippet, for hermed at bidrage til skabelsen af synergier af økonomisk og social karakter; så gerne, at dette system fremmer den interregionale og internationale udveksling af erfaringer og viden og samtidig bidrager til at imødegå risikoen for en overdreven centralisering.

Forslag

15. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til større inddragelse af de lokale myndigheder i oprettelsen af erhvervsfremmende banker og i deres aktiviteter samt i evalueringen af deres virkning i de regioner, der endnu ikke råder over egne støtteordninger. Dette kan enten opnås ved, at de lokale og regionale myndigheder får større indflydelse på nationale erhvervsfremmende bankers strategiske orientering og styring, eller ved, at de nationale erhvervsfremmende banker suppleres gennem etablering af regionale (lokale) erhvervsfremmende banker. Sidstnævnte ville samarbejde tæt med den nationale bank;

16. mener, at det må være op til de nationale myndigheder i samråd med de regionale eller lokale myndigheder, og alt afhængigt af retssystemet i den enkelte medlemsstat, at vælge den konkrete model for udvikling af erhvervsfremmende banker i en region — dvs. spørgsmålet om, hvorvidt modellen med en dominerende national erhvervsfremmende bank er tilstrækkelig, eller om en decentral model med en større rolle til de lokale eller regionale finansieringsinstitutter eller erhvervsfremmende banker er bedre;

17. er af den opfattelse, at beslutninger om etablering af et nyt institut kræver en grundig analyse af det hensigtsmæssige i nye institutionelle strukturer for at undgå unødigt bureaukrati og ressourcespild;
18. henviser til, at hvis Kommissionen og EIB overvejer at oprette en systematisk ramme for støtte til grundlæggelse af sådanne nye regionale erhvervsfremmende banker, skal der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte lande og regioner, til bedste praksis og til støttestrukturer på området, og der skal også tages højde for de erfaringer, der er indhøstet af nystiftede banker. Det giver endvidere god mening at anvende de bedste institutionelle løsninger i mindre udviklede regioner under hensyntagen til de lokale forhold;
19. peger på, at en efterfølgende evaluering af effektiviteten af allerede eksisterende og nystiftede regionale erhvervsfremmende banker på grund af den som regel flerårige tidsramme for de finansierede investeringsprojekter må være langsigtet, dvs. 10-15 år frem i tiden;
20. anser det for nødvendigt at skabe en ramme for samarbejde mellem nystiftede langsigtede europæiske investeringsfonde (*European Long-Term Investment Funds*, ELTIF) og regionale erhvervsfremmende banker og andre lokale finansieringsinstitutter — de bør supplere hinanden i den langsigtede finansiering af lokale og regionale investeringer og ikke konkurrere med hinanden;
21. anbefaler idéen om at oprette investeringsplatforme som middel til gennemførelse af investeringsplanen for Europa; men anser det i den forbindelse for væsentligt, at bidrag til investeringsplatformene i form af offentlige, nationale, lokale eller regionale midler ikke medregnes i rammerne for stabilitets- og vækstpagten;
22. understreger, at Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank bør præcisere, hvilken rolle de regionale erhvervsfremmende banker og andre finansieringsinstitutter har i systemet af investeringsplatforme, der skal oprettes som værktøj til gennemførelse af investeringsplanen. De regionale erhvervsfremmende banker bør på basis af sektorspecifikke, men først og fremmest geografisk orienterede investeringsplatforme, samarbejde med Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (*European Fund for Strategic Investments*, EFSI);
23. mener, at principperne for regionale og lokale erhvervsfremmende bankers og andre finansieringsinstitutters samarbejde med Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (*European Investment Advisory Hub*, EIAH) bør præciseres og uddybes. Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning bør navnlig støtte de lokale myndigheder og de lokale erhvervsfremmende banker i deres projektforbereelse, rådgive i finansieringstekniske spørgsmål og yde bistand i forbindelse med vidensoverførsel. Derudover bør der være mulighed for, at EIAH ikke kun indgår partnerskabsaftaler med nationale banker, men også med regionale banker.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Konkrete skridt til gennemførelse af EU's dagsorden for byerne

(2016/C 240/03)

Ordfører: Hella DUNGER-LÖPER (DE/PES), statssekretær, repræsentant for delstaten Berlin ved den tyske forbundsregering, med ansvar for europæiske anliggender

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Dagsordenen for byerne er et europæisk projekt af central betydning. Der vil blive udviklet en ny arbejdsmetode, som skal tilvejebringe en operationel ramme og effektive instrumenter til at skabe sammenhæng i alle de politikker, der vedrører byerne og deres omkringliggende, funktionelle områder. Da omkring to tredjedele af alle sektorspecifikke politikker i EU påvirker Europas byområder, bør byer være mere involveret i deres udformning og gennemførelse. Målet er bedre livskvalitet i byerne og udvikling af en ny »bymæssig« forvaltning, hvor man på koordineret vis fastlægger og gennemfører mål på tværs af forskellige niveauer gennem praktiske og konkrete tilgange, hvor der tages hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Dette nye bymæssige paradigme åbner store muligheder: Det kan gøre den europæiske merværdi håndgribelig for lokalbefolkningen og bidrage til at imødegå de sociale og demografiske udfordringer, det kan — tæt knyttet til Kommissionens dagsorden for bedre regulering — forbedre kvaliteten af de europæiske politikker ved at skabe gensidig forbindelse til nationale, regionale og lokale strategier og dermed bevæge sig langt ud over det eksisterende samarbejde. Regionsudvalget understreger, at dagsordenen for byerne bør være del af en mere holistisk, territorial vision, der ser på både by- og landdistrikter ⁽¹⁾.

Paradigmet kan desuden yde et relevant bidrag med hensyn til at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i EU-traktaten, herunder især målene om økonomisk, social og territorial samhørighed, og målene i Europa 2020-strategien ⁽²⁾.

Inden for rammerne af en »bottom up«-tilgang og en forvaltning på flere myndighedsniveauer er tre centrale kriterier en forudsætning for en vellykket gennemførelse af denne proces:

— Gennemsigtighed

— Deltagelse

— Bindende karakter.

2. Regionsudvalget minder om bestræbelserne siden 1989 og pilotprojekterne for byer, som i højere grad skal tages i betragtning og inddrages i udformningen af politikker på europæisk plan og i forberedelsen af en dagsorden for byerne på EU-niveau:

— Regionsudvalget fremhæver i denne forbindelse bidraget med sin udtalelse »Mod en integreret dagsorden for byerne i EU« fra 2014 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse om »Territorial vision 2050, hvilken fremtid?«, CDR 4285/2015.

⁽²⁾ Regionsudvalgets studie om »Vækstpotentialet i en integreret EU-dagsorden for byerne«, endelig rapport, 8. januar 2016.

⁽³⁾ EUT C 271 af 19.8.2014, s. 11.

- Regionsudvalget understreger Europa-Parlamentets rolle med hensyn til at håndtere de byplanpolitiske aspekter og forankre dem i den generelle forordning om de europæiske struktur- og investeringsfonde samt give vigtige impulser til udformningen af en dagsorden for byerne i form af Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2015 om den bymæssige dimension af EU's politikker.
- Regionsudvalget påskønner, at Kommissionen gennem regelmæssige arrangementer har øget bevidstheden om byernes rolle og uddybet den yderligere med høringsproceduren vedrørende en dagsorden for byerne afholdt mellem 18. juli og 26. september 2014.
- Regionsudvalget henviser til Rigaerklæringen under det lettiske formandskab, hvor Rådets anerkendelse af den bymæssige dimension blev bekræftet endnu engang.
- Regionsudvalget anerkender, at især det nederlandske formandskab har været en stærk drivkraft, idet det har gjort dagsordenen for byerne til et centralt emne under sit formandskab, bl.a. ved at udarbejde Amsterdampagten, der vil gøre gennemførelsen af dagsordenen for byerne bindende og dermed skabe grundlag for, at hensigtserklæringerne nu også omsættes til handling, og for at dagsordenen for byer i EU endelig kan gennemføres.
- Regionsudvalget fremhæver betydningen af den bedst mulige inddragelse af de lokale og regionale myndigheder for udformningen og den effektive gennemførelse af EU's politikker, lovgivning og støtteprogrammer.

Grundlæggende punkter på dagsordenen for byer

3. Byernes betydning: Den verdensomspændende tendens til øget befolkningskoncentration i byerne gør sig også gældende i Europa — et kontinent, hvor ca. 70 % af befolkningen nu bor i byer eller byområder. Byerne er drivkraften i økonomisk udvikling — 75 % af BNP produceres der —, social inklusion og bæredygtig udvikling. Byerne er imidlertid også kendetegnet ved direkte sociale modsætningsforhold, hvad angår bl.a. fattigdom og rigdom, beskæftigelsespotentiale og langtidsarbejdsløshed, efterspørgsel og mangel på arbejdskraft, store forskelle i uddannelse og specifikke miljømæssige udfordringer. Desuden vil de som »katalysator for integration« i høj grad også skulle bidrage til at håndtere de aktuelle flygtningestrømme samt migration inden for EU. Ingen af EU's politikker ville være levedygtige, hvis der ikke blev taget højde for den bymæssige dimension.

4. Integrerede og tværfaglige tilgange: Allerede i 2007 understregede Leipzigcharteret, at der i byerne kun kunne opnås succes med integrerede tilgange, og at forvaltning på flere myndighedsniveauer er nøglen til løsning af komplekse problemer i byerne. Et opgør med silotænkningen i den offentlige forvaltning, dvs. en tværgående tilgang til løsningen af problemer, samspil på tværs af de traditionelle hierarkier og inddragelse af de forskellige interessenter, hvor der tages forbehold for forskelle mellem lokale og regionale områder, er vellykkede tilgange. Disse områder er tæt knyttet til Kommissionens vision om »bedre regulering«, »bedre finansiering« og »bedre koordinering«. Integrerede tilgange kræver imidlertid et højt koordinations- og samarbejdsniveau på alle niveauer — lokale, regionale, nationale og europæiske.

5. By og land som komplementerende funktionelle områder: I forbindelse med drøftelserne om dagsordenen for byerne gives der ofte udtryk for en frygt for, at et stærkere fokus på byudvikling vil ske på bekostning af støtten til landdistrikterne. Regionsudvalget fremhæver vigtigheden af forbindelser mellem by og land og den rolle, som landdistrikter spiller, hvilket også bidrager til vækst og jobskabelse. EU's politikker bør ikke opmuntre til konkurrence mellem disse to dimensioner, som er integrerede geografisk, administrativt og på funktionelle og tematiske politikområder. Tværtimod gælder det om at udnytte komplementariteten mellem disse to dimensioner og derved gøre det muligt at eksperimentere med nye styringsformer, især i form af øget adgang til tjenester og udvikling af de digitale teknologier. Kun hvis begge parter er stærke, kan det overordnede mål om et økologisk, økonomisk og socialt stærkt Europa og øget territorial samhørighed opfyldes. En europæisk bypolitik retter fokus mod alle byer og nærliggende funktionelle områder — ikke blot hovedstæder og storbyer, men også mellemstore og mindre byer, som er af stor betydning for deres opland.

6. EU-dagsordenen for byerne bør også være retningsgivende for EU's forhandlingspositioner med henblik på Habitat III-konferencen, der skal afholdes i Quito den 17.-20. oktober 2016. Som supplement til og i overensstemmelse med målet for EU om at være en stærkere global aktør samt behovet for at øge overensstemmelsen mellem EU's interne og eksterne politikker bør EU forstærke og stimulere internationalt samarbejde og udveksling mellem bymyndigheder.

7. For at blive gennemført med succes, skal dagsordenen for byerne bero på en tilgang baseret på integration mellem bymæssig og regional forvaltning, som omfatter de institutionelle og administrative rammer.

8. For at nå frem til en EU-dagsorden for byerne, som respekterer nærhedsprincippet og »bottom up«-inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder, er det en absolut forudsætning, at visse faktorer er til stede såsom inddragelse af de folkevalgte lokale og regionale enheder og deres repræsentative nationale og europæiske forbund i beslutningstagningen samt deres deltagelse i og medansvar for fastlæggelsen af de operationelle programmer og for gennemførelsen og evalueringen af samhörighedspolitikken under hensyntagen til deres respektive institutionelle roller.

Foranstaltning til gennemførelse af konkrete skridt til en dagsorden for byerne: Amsterdampagten

9. Kommissionen har sammen med det nederlandske formandskab og med deltagelse af en lang række interessenter påbegyndt forberedelsen af Amsterdampagten. Målet er, inden for rammerne af 12 tematiske partnerskaber og i løbet af tre år, at udarbejde og gennemføre handlingsplaner for integrerede politikker vedrørende bymæssige udfordringer.

De skal udgøre ét vigtigt gennemførelsesinstrument i dagsordenen for byerne. De vil sammenføre en række sektorspecifikke politikker, som påvirker EU's byområder. Det er også vigtigt for succes af partnerskaberne og EU's udvalg for dagsordenen for byerne, som skal overvåge processen, at de skridter frem i tæt samarbejde med bymæssige, lokale og regionale myndigheder, medlemsstater, europæiske institutioner (inklusive Regionsudvalget), og relevante lokale interessenter.

Regionsudvalget anbefaler fokus på et begrænset antal vigtige politikområder, som gør det muligt at opnå synlige resultater og påvise merværdien ved EU-dagsordenen for byerne. De 12 centrale temaer udgør ikke en udtømmende liste. Der bør ligeledes etableres partnerskaber vedrørende andre temaer, der kræver en integreret politisk indsats, f.eks. hensyntagen til den kulturelle og turismemæssige dimension af byudvikling, nye inklusive former for deltagelse, innovation og »intelligente byer«. Det vil imidlertid først være muligt at foretage en omfattende vurdering af de centrale temaer, når partnerskaberne er etableret, idet det først på det tidspunkt vil vise sig, om og hvordan de for EU så vigtige temaer som f.eks. ungdomsarbejdsløshed behandles. Regionsudvalget glæder sig over, at fire pilotpartnerskaber (»luftkvalitet«, »boligbyggeri«, »fattigdom i byerne« og »migration og integration af flygtninge«) allerede har påbegyndt deres arbejde. Af hensyn til de efterfølgende faser af et partnerskab er det vigtigt, at der allerede fra starten er enighed om en høj grad af forpligtelse, f.eks. i form af halvårslige rapporteringer til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget. Regionsudvalget påpeger også muligheden for, at de tematiske partnerskaber kan bidrage til udformningen af fremtidig EU-lovgivning og til at ændre den nuværende. I forbindelse med finansieringen af deltagelsen i de tematiske partnerskaber, som forventes at tælle omkring 15 partnere, og i betragtning af, at Nederlandene allerede har afsat 50 000 EUR til støtte for hvert partnerskab, opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at undersøge muligheden for at finansiere teknisk bistand med henblik på at gøre det nemmere for interesserede lokale myndigheder at blive partnere.

10. Udvikling og finansiering af handlingsplaner for byerne, der udspringer af tematiske partnerskaber under Amsterdam-pagten eller andre EU-programmer af typen Urbact, kan i den kommende programmeringsperiode være omfattet af operationelle programmer.

11. Det er desuden vigtigt, at Kommissionen påtager sig en stærk og obligatorisk rolle i forbindelse med koordineringen. Dette omfatter udnævnelsen af den første næstformand som koordinator for EU's dagsorden for byerne, som gennem sin funktion også vil sikre en stærk sammenhæng med dagsordenen for bedre regulering. Desuden vil en sådan koordinering bringe den fragmenterede tilgang til byer, der skyldes et fagligt perspektiv i de forskellige generaldirektorater, til ophør. »Intelligente byer« og, i forbindelse med landdistrikter, »intelligente regioner« vil således ikke kun være teknologisk intelligente, men også socialt intelligente. Der også et behov for en integreret politik inden for EU's dagsorden for byerne, der strømliner intelligente byer og intelligente specialiseringsstrategier (RIS3). En helhedsorienteret tilgang er bydende nødvendig, især i betragtning af udfordringen med flygtningebølgen og de dertil knyttede integrationsbehov. Det vil i øvrigt være vigtigt at inddrage dagsordenen for byerne i Kommissionens arbejdsprogram, der skal forelægges hvert år. Det vil også fremme procedurens gennemsigtighed og bindende karakter.

12. Regionsudvalget fastholder, at der er behov for at gøre yderligere fremskridt for i et større omfang at involvere lokale og regionale myndigheder, inklusive netværk mellem byer og mellem regioner og andre interessenter, i udarbejdelsen samt evalueringen af EU-politikker, der påvirker og/eller fokuserer på myndigheder, der er ansvarlige for byområder.

13. En udvidet konsekvensanalyse af den bymæssige dimension: Pilotprojektet vedrørende den territoriale konsekvensanalyse, f.eks. af energieffektiviteten i bygninger, som Regionsudvalget og Kommissionen har taget initiativ til, har vist, at der foreligger passende værktøjer til at udvide konsekvensanalysen med en undersøgelse af den territoriale dimension. Ikke mindst har pilotprojektet vist byernes og regionernes store interesse i samt beredvillighed og evne til aktivt at deltage i de fornødne foranstaltninger og bidrage med nødvendigt input.

14. Det er nødvendigt at gennemføre vidensdeling og samarbejde mellem byer for at fremme udveksling af knowhow/ bedste praksis mellem byer og lokale myndigheder ved at minimere de administrative byrder så meget som muligt. Indsamling af data om problemer ved byudvikling bør kun tages i betragtning i ekstraordinære tilfælde og begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt.

15. Regionsudvalget opfordrer fortsat til en systematisk undersøgelse af mulighederne for at forbedre støtten til byer og deres funktionelle områder. Følgende muligheder foreligger:

- Øget vidensudveksling om koordinering af og adgang til eksisterende værktøjer og finansieringskilder for byer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.
- Opfordring til ikke mindst medlemsstaterne om at øge anvendelsen af de eksisterende værktøjer, der kan anvendes i forbindelse med samhørighedspolitikens bymæssige dimension, f.eks. integrerede territoriale investeringer (ITI). Værktøjerne bør være i stil med strategierne for bæredygtig byudvikling, herunder foranstaltninger til at løse problemer, som berører byens samlede funktionelle område og kræver samarbejde mellem alle områdets partnere. Man kunne desuden som forberedelse til programmeringsperioden efter 2020 i en bredere sammenhæng og i forbindelse med strukturfondene undersøge muligheden for at udvikle en særlig EU-støtteordning for integreret byudvikling, som også vil bidrage til at skabe bedre forbindelser mellem de forskellige EU-programmer.
- Inddragelse af bymyndighederne i udformningen samt gennemførelsen og undersøgelsen af muligheden for eksperimentelle metoder, såsom initiativet om innovative handlingsplaner for byer.
- Den europæiske merværdi af EU-støttens særlige synlighed i byer og byområder må øges gennem en integreret tilgang, der fokuserer på bedste praksis og en resultatorienteret støttepolitik for byerne og nærliggende funktionelle områder, bl. a. set i relation til forvaltningen og anvendelsen af EU's midler.
- Bevarelse af fleksibiliteten i støtten til byer og byområder, så der kan reageres på kommende uventede udfordringer og behov.

- Anvendelse af det europæiske knudepunkt for investeringsrådgivning, som er nedsat af Den Europæiske Investeringsbank, med henblik på systematisk også at udnytte EIB's finansieringsinstrumenter i forbindelse med byer.
- Forbedring af forholdet mellem EU-støtte og privat egenkapital, indhentning af finansiering og anvendelse af finansieringsinstrumenter, når der er tale om byområder. Finansieringen af byprojekter bør være innovativ og omfatte muligheden for at eksperimentere. Privat finansiering bør accepteres som samfinansiering.
- Indsamling af information fra byerne med det formål at forenkle de europæiske struktur- og investeringsfonde.
- Byerne bør så tidligt som muligt inddrages i tilsynet med de europæiske struktur- og investeringsfonde.
- Revision og nytænkning af vurderingskriterierne for handlingsplaner for byer, og ikke bare i forhold til kvaliteten af effektiviteten af enkelte handlinger og projekter, men også omfattende effektive benchmarks til at måle og vurdere den faktiske indvirkning fra disse politikker på kvaliteten af lokale/regionale ændringer.
- Videreudvikling af bløde incitamentsredskaber såsom »Europas miljøhovedstad«.

16. Som følge af det europæiske semesters voksende betydning som et instrument for samordning af de økonomiske politikker opfordrer Regionsudvalget til, at by- og landmæssige aspekter tages behørigt i betragtning under det europæiske semester. Dette kan opnås, hvis de lokale og regionale myndigheder inddrages rettidigt i medlemsstaternes årlige udarbejdelse af nationale reformprogrammer. I den forbindelse kunne Kommissionens repræsentant for det europæiske semester i den enkelte medlemsstat spille en vigtig rolle.

17. Regionsudvalget fremhæver endvidere dynamikkerne i bynetværk og deres muligheder for at bidrage til at opnå Den Europæiske Unions politiske mål. I forbindelse med borgmesteraftalen, der samler mere end 6 000 lokale og regionale myndigheder, som forpligter sig til at reducere emissioner af kuldioxid ud over EU's klimamål, anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at udvide borgmesteraftalens rolle, så dens aktiviteter kan videreføres efter 2020, og så den kan være drivkraft for byers og regioners konkrete bidrag til bekæmpelse af klimaændringer inden for en bredere EU-ramme⁽⁴⁾.

18. Amsterdampagten bør føre til en bindende aftale om processen hen imod gennemførelsen af dagsordenen for byerne. De otte partnerskaber, som endnu ikke er indledt, bør iværksættes omgående. Derefter bør der gennemføres en rettidig revision af den tematiske liste for at vurdere, om partnerskaberne afspejler de vigtigste aspekter af de reelle byforhold. Regionsudvalget bifalder forslaget fra det nederlandske formandskab i udkastet til Amsterdampagten om, at tværgående spørgsmål, som blandt andet byforvaltning, tværgående administrative forvaltningsgrænser, inklusive by-land- og tværgående samarbejde, eller leveringen af offentlige tjenesteydelser af almen interesse integreres i de tematiske partnerskaber. I forbindelse med sidstnævnte aspekt er det nødvendigt at sikre, at EU-dagsordenen for byerne i henhold til artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26 respekterer det lokale og regionale selvstyre og de dermed forbundne skønsmæssige overensstemmelse med EU's primære lovgivning og navnlig integrerer de kommunale forsyningspligtigheder.

19. Ud over de organer og rapporteringskrav, der fremgår af Amsterdampagten, bør der regelmæssigt rapporteres til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget for at sikre en gennemsigtig og bredt tilgængelig procedure, hvor ikke blot de direkte involverede, men også den brede interesserede offentlighed kan følge processen⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse — Borgmesteraftalens fremtid, 4. december 2015 (EUT C 51 af 10.2.2016, s. 43).

⁽⁵⁾ I forbindelse med udarbejdelsen af udtalelsen har ordføreren gennemført en ikke-repræsentativ undersøgelse om EU's dagsorden for byerne og om udarbejdelsen af Amsterdampagten, og resultaterne heraf bør også danne grundlag for det fortsatte arbejde. Der kan bl.a. drages følgende konklusioner:

- Dagsordenen for byerne synes kun at være kendt i og gennemførlig for — om nogen — de store byer.
- Der kan konstateres lav deltagelse og manglende gennemsigtighed. Næsten alle er bekendt med »kommunikationskanalerne«. Der mangler imidlertid direkte adgang til og bistand i forbindelse med bestemte temaer eller spørgsmål.
- Efter høring kommer samarbejde.
- Partnerskabernes 12 temaer er ikke alle lige kendte og betragtes ikke som en helhed — der anbefales en revision, et indholdsmæssigt akkompagnement, en ajourføring og/eller en justering.

20. For at sikre, at der påhviler de kommende rådsformandskaber en høj grad af forpligtelse, bør Amsterdampagten efter vedtagelsen den 30. maj 2016 på det uformelle rådsmøde mellem ministrene med ansvar for byudvikling indgå i konklusionerne fra Rådets (almindelige anliggender) møde i juni 2016. I den forbindelse bør de kommende rådsformandskaber opfordres til at medtage dagsordenen for byerne i de relevante arbejdsprogrammer.

Under det slovakiske rådsformandskab bør der inden udgangen af 2016 fremlægges en første rapport om partnerskabernes gennemførelse.

21. Med henblik på at gøre den fortsatte politikudformning og bæredygtighed af en dagsorden for byerne bindende bør der fremlægges en hvidbog, hvor partnerskabernes resultater analyseres og systematiseres, og hvor faktorerne for bedre forvaltning beskrives og gøres overførbare. Dette vil både sikre, at politikken er bindende, og garantere større gennemsigtighed. Hvidbogen bør imidlertid ikke først udarbejdes efter afslutningen af de treårige partnerskaber, men bør efter en midtvejsevaluering i 2017 sammenfatte og systematisere allerede indsamlede erfaringer, der kan danne grundlag for fastlæggelsen af den fremtidige programmeringsperiode for de europæiske struktur- og investeringsfonde fra 2021 og efterfølgeren til Europa 2020-strategien.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's miljølovgivning: bedre indberetning og regelefterlevelse

(2016/C 240/04)

Ordfører: Andres JAADLA (EE/ALDE), medlem af byrådet i Rakvere**Basisdokument:** Brev af 2. september 2015 fra Kommissionens næstformand**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

A. Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg byder Kommissionens anmodning om en perspektivudtalelse om forbedring af miljømæssig indberetning og sikring af efterlevelse af EU's miljølovgivning velkommen. Begge emner er blevet fremhævet i Kommissionens dagsorden for bedre regulering ⁽¹⁾;
2. bestræber sig på med perspektivudtalelsen at bidrage til Kommissionens REFIT-initiativ »Kvalitetskontrol af strømning af overvågnings- og indberetningsforpligtelser inden for miljøpolitik« og til opfølgningen på tidligere anbefalinger fra Regionsudvalget om forbedring af implementeringen af EU's miljølovgivning ⁽²⁾;
3. fremhæver, at hovedansvaret for at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU's lovgivning ligger hos de nationale myndigheder og meget ofte på regionale og lokale niveauer, som observeret af Europa-Parlamentet ⁽³⁾;
4. understreger, at et højt niveau af miljøbeskyttelse er en af EU's grundlæggende målsætninger, og gentager sine bekymringer over graden af implementering af miljølovgivningen;
5. fremhæver de mange fordele, der følger af en omhyggelig gennemførelse af EU's miljølovgivning, både for miljøet, for økonomien grundet etableringen af lige konkurrencevilkår, retssikkerhed for virksomhederne og fremme af innovation og først og fremmest for borgernes levestandard og folkesundheden. Regionsudvalget understreger i den forbindelse, at omkostningerne ved en ufuldstændig eller mangelfuld gennemførelse af EU's miljølovgivning anslås til at udgøre ca. 50 mia. EUR om året;
6. noterer sig de bekymringer, som Europa-Parlamentet giver udtryk for, om at mange af de unødvendige administrative omkostninger med forbindelse til implementeringen af EU's miljølovgivning skyldes utilstrækkelige eller ineffektive offentlige og private administrative praksisser i forskellige medlemsstater og hos deres regionale eller lokale myndigheder ⁽⁴⁾. I den forbindelse er det vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder får klare beføjelser i den nationale lovgivning, således at de kan leve op til deres forpligtelser, og at de får støtte til implementeringen;
7. opfordrer i overensstemmelse med Kommissionens nye dagsorden for bedre regulering til at forbedre denne situation og tilskynder medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at implementere EU's miljølovgivning på den mest tydelige, enkle og brugervenlige måde, samtidigt med at dens effektivitet sikres;

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.⁽²⁾ CDR593-2013_00_00_TRA_AC, CDR 1119-2012, CdR 164/2010 fin.⁽³⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2013 (2012/2104(INI)).⁽⁴⁾ Se fodnote 3.

8. bemærker imidlertid, at en grundlæggende årsag til denne ineffektivitet er, at EU's lovgivning i visse tilfælde udformes uden en egentlig forudgående robust og målrettet vurdering af de lokale og regionale myndigheders kompetencer, omkostninger til efterlevelse og kapacitet samt de forskellige miljøforhold i medlemsstaterne.

B. Bedre miljømæssig overvågning og indberetning

9. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at indsamling af oplysninger (overvågning), overførsel af oplysninger (indberetning) og synliggørelse samt formidling af data til offentligheden er af afgørende betydning for den komplette politiske cyklus, der omfatter udarbejdelse, implementering og vurdering af miljølovgivningen;

10. gentager sine bekymringer over den uensartede overvågnings- og indberetningsindsats i Europa, hvor de genererede oplysninger ofte er ufuldstændige, inkompatible eller uaktuelle. Regionsudvalget mener, at man med bedre og mere tilgængelig information på nationalt, regionalt og lokalt niveau ville kunne sikre, at større miljøproblemer blev konstateret tidligere ved hjælp af en effektiv anvendelse af de forskellige direktivers tidlige varslingssystemer, hvilket på lang sigt ville spare penge;

11. fremhæver de regionale og lokale myndigheders hovedrolle i indsamling af viden og i anvendelsen af overvågning og indberetning til tilrådighedsstillelse af oplysninger for offentligheden, mens der opfordres til en større bevidsthed blandt borgerne i samarbejde med miljøbeskyttelsesagenturer;

12. understreger, at der er brug for en passende fordeling af ansvar og ressourcer samt tydelige informationsstrømme i medlemsstaternes krav til miljømæssig overvågning og indberetning mellem kommuner, regioner og det nationale niveau for at sikre, at indberetninger og indikatorer om miljøets tilstand er konsistente, effektive og pålidelige;

13. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at opstille forpligtelser for plan- og projektudviklere til at indgive deres miljødata, der er indsamlet til miljøkonsekvensvurderinger og til opnåelse af tilladelser/certifikater, der kræves iht. EU's miljølovgivning, til de lokale og regionale myndigheder;

14. understreger betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder arbejder tæt sammen og samtidig inddrager og støtter frivillige, ngo'er og interesserede lægfolk, der engagerer sig i borgerdreven forskning, ved indsamlingen af miljødata, især mht. biodiversitet.

Kommissionens/EU's tiltag til bedre miljømæssig overvågning og indberetning

15. Det Europæiske Regionsudvalg byder Kommissionens tiltag til kvalitetskontrol af strømning af overvågnings- og indberetningskrav i EU's miljølovgivning velkommen. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at koordinere kvalitetskontrollen med vurderinger af overvågnings- og indberetningskrav på andre EU-politikområder, f.eks. for landbrug, energi, og finansielle tjenesteydelser;

16. støtter Kommissionen i dens hensigt om at udvikle en mere moderne og effektiv miljømæssig overvågning og indberetning inden for EU-lovgivningen. Regionsudvalget anser følgende målsætninger for at være af afgørende betydning ⁽⁵⁾:

— gøre det muligt, at lokale, regionale og nationale myndigheder og Kommissionen foretager evaluering, og at de regulerede sektorer selv evaluerer deres efterlevelse af EU's retlige forpligtelser;

⁽⁵⁾ MiW — Make it Work-projekt 10/2015: Arbejdspapir for fælles workshop for Kommissionen og Make it Work om overvågning og indberetning, Bruxelles, den 19.-20. november 2015, http://www.ieep.eu/assets/1857/Discussion_paper_for_Workshop_on_Reporting_13-10-15.pdf, Kommissionens offentlige høring om »Strømning af overvågnings- og indberetningspligter inden for miljøpolitik«, http://ec.europa.eu/environment/consultations/reporting_en.htm.

- forenkle og reducere de administrative byrder, herunder gennem styrkelse af muligheden for én samlet indberetning for supplerende EU-direktiver med reduceret pres på offentlige myndigheder på alle niveauer og de dele af den private sektor, der medvirker ved indberetningen;
- inden medlemsstaterne formidler miljødata til Kommissionen, oplyse borgere og interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for erhvervslivet, bedre og på mere gennemskuelig vis, så deres rolle styrkes;
- bidrage til at forbedre beslutningstagning og oplyse om politikvurdering;

17. støtter følgende principper, som skal være retningsgivende for overvågnings- og indberetningskravene på EU-niveau: fuldstændighed og tilstrækkelighed, kohærens og konsistens, sammenlignelighed afbalanceret med nærhed, proportionalitet, adgang, aktualitet og kontinuitet ⁽⁶⁾;

18. insisterer på, at Kommissionen, medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder i deres indsats for at strømline overvågning og indberetning og reducere de administrative byrder ikke:

- reducerer omfanget af miljømæssige informationer til lokale og regionale beslutningstagere, offentligheden og det civile samfund;
- reducerer omfanget af indberetning af data, der er nødvendige, for at Kommissionen kan håndhæve EU's miljølovgivning;
- skaber nye unødvendige EU-indberetningsforpligtelser, men at man i stedet så vidt muligt prioriterer brugen af og sammenkoblingen mellem eksisterende indberetningsdatabaser for at imødekomme EU's indberetningsforpligtelser;

19. understreger behovet for en udtømmende oversigt over indberetningspligter i EU's gældende miljølovgivning, en evaluering af nødvendigheden af disse og en vurdering af de lokale og regionale myndigheders administrative omkostninger til overvågning og indberetning;

20. anmoder om, at Kommissionens kvalitetskontrol af overvågnings- og indberetningskrav på passende vis tager forskellige aspekter af DPSIR-cyklussen (drivkræfter-påvirkning-status-indvirkning-reaktion) i betragtning;

21. tilskynder Kommissionen til at søge effektivitetsfordele og håndtere de unødvendige administrative byrder ved overvågning og indberetning især gennem automatisering af indberetningsværktøjer og ved at kigge på synergier vedrørende indberetningspligter i henhold til forskellige direktiver;

22. anerkender den eksisterende gode praksis med hensyn til miljømæssige overvågnings- og indberetningskrav. Eksemplerne omfatter WISE og integrering af indberetning om luftemissioner fra store forbrændingsanlæg i europæisk PRTR;

23. mener, at Kommissionen med henblik på at forbedre den miljømæssige overvågning og indberetning samt at visualisere formålet med dette bør oprette »implementeringsresultattavler« for kommende direktiver, som allerede findes for nogle af de senere direktiver ⁽⁷⁾;

⁽⁶⁾ MiW — Make it Work-projekt 10/2015.

⁽⁷⁾ Oversigt over eksisterende resultattavler: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/_en.htm.

24. insisterer på, at Kommissionen, i forbindelse med overvejelser om at ophæve direktivet om standardiseret indberetning, fremover igen bør anvende en horisontal tilgang til overvågning og indberetning på EU-niveau;

25. anerkender Miljøagenturets (EEA) vigtige rolle i tilrådighedsstillelsen af et solidt vidensgrundlag, der understøtter miljøpolitikken og dens implementering, samt vigtigheden af dets arbejde i forbindelse med overvågning og indberetning;

26. gentager sin støtte til udviklingen af strukturerede gennemførelses- og informationsrammer (SIIF) for alle de vigtigste miljøregler i EU, som foreslået af Kommissionen ⁽⁸⁾;

27. gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre, at medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder implementerer de eksisterende minimumskrav i direktivet om offentlig adgang til miljøoplysninger korrekt i overensstemmelse med Århuskonventionen ⁽⁹⁾.

Bedre miljømæssig overvågning og indberetning vha. digitale midler

28. Det Europæiske Regionsudvalg ser et stort potentiale i e-løsninger og digital forvaltning som hjælpemidler for de lokale og regionale myndigheder til optimering af deres miljømæssige overvågning og indberetning, især mht. reducere af administrative byrder for lokale og regionale myndigheder og virksomheder, registrering af strukturerede data og systematiserede overvågnings- og indberetningsoutput, nemmere udførelse af risikoanalyse og forbedring af kvaliteten af overvågning og indberetning: f.eks. med en overvågnings- og indberetningsvejledning og webformularer samt bedre information og inddragelse af offentligheden;

29. opfordrer Kommissionen og EEA til i pilotprogrammer at se på mulighederne for at reducere overvågnings- og indberetningskravene til lokale og regionale myndigheder ved hjælp af it og digital forvaltning, uden at det går ud over lovgivningens virkning;

30. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sin kvalitetskontrol at evaluere de tilgange, hvor operatører og lokale og regionale myndigheder kan anvende det samme digitale indberetningsværktøj for flere komponenter i EU's miljølovgivning;

31. gentager sin opfordring til Kommissionen, EEA og medlemsstaterne om yderligere at undersøge mulighederne ved jordobservationsteknikker, såsom GMES, til forbedring af overvågningens effektivitet ⁽¹⁰⁾;

32. fremhæver behovet for at fremme investeringer i online informationssystemer og -værktøjer, herunder brugervenlige webportaler og websider og opfordrer til, at systemets brugere, herunder lokale og regionale myndigheder og operatører, inddrages i udviklingen af systemerne;

33. opfordrer til på tværs af sektorer og grænser at sikre fuld interoperabilitet mellem EU's og medlemsstaternes e-tjenester inden for miljøområdet på nationalt, regionalt og lokalt niveau ⁽¹¹⁾;

34. understreger den vigtige rolle, som offentlige miljømæssige (geografiske) oplysninger spiller for digitalt baserede virksomheder, herunder SMV'er og nystartede virksomheder. Udvalget opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at udnytte det fulde potentiale i genanvendelse af information vedrørende den offentlige sektor og til at fremme digitale iværksætterfærdigheder vedrørende anvendelse af disse data for at støtte borgerne, virksomhederne og civilsamfundet i at udvikle nye tjenester, styrke konkurrenceevnen og skabe nye jobs;

⁽⁸⁾ CDR1119-2012_00_00_TRA_AC.

⁽⁹⁾ Se fodnote 8.

⁽¹⁰⁾ CDR1119-2012_00_00_TRA_AC, CdR 163/2011 fin.

⁽¹¹⁾ Se endvidere COR-2014-05514-00-00-AC, COR-2015-02646.

35. opfordrer Kommissionen til i sin kommende handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020 og i sine fremtidige forslag vedrørende LIFE programmet, Connecting Europe-faciliteten (CEF) og Horisont 2020-programmet fortsat at fremme udveksling af god praksis og teknologier mellem medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder og digital miljømæssig overvågning og indberetning og tilrådighedsstillelse af miljømæssige oplysninger, samt forskning og innovation på dette felt;

36. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at fremme udviklingen af digital miljømæssig overvågning og indberetning og digitale strukturerede gennemførelses- og informationsrammer og øge den administrative kapacitet ved at anvende teknisk assistance fra europæiske struktur- og investeringsfonde.

REFIT-evaluering af INSPIRE

37. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det på grundlag af de erfaringer der indsamlet i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2007/2/EF om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) er nødvendigt at gøre status over, hvilke faglige og tekniske bestemmelser i direktivet der er nyttige, og som kan gennemføres set ud fra et cost-benefitperspektiv. I den henseende ser udvalget frem til REFIT-evalueringen af INSPIRE-direktivet, der muliggør udveksling af miljømæssige geografiske informationer mellem organisationer inden for den offentlige sektor og letter den offentlige adgang til geografisk information på tværs af EU;

38. støtter den fortsatte udvikling af INSPIRE som et digitalt forvaltningsværktøj, der tilvejebringer et centralt fælles format og en proces til indsamling af data om miljømæssig geografisk information med henblik på at strømline miljømæssig overvågning og indberetning samt at gøre sikringen af efterlevelsen og håndhævelsen af EU lovgivningen mere effektiv under anvendelse af principperne om åbne data og digitale løsninger inden for rammerne af konceptet »Smart City« i forbindelse med datamaterialets offentliggørelse og synliggørelse for borgerne;

39. opfordrer Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af at gøre INSPIRE-kravene til formater obligatoriske på andre områder;

40. mener, at INSPIRE kan sikre betydelige fordele for lokale og regionale myndigheder, og opfordrer medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen at styrke deres regionale and lokale myndigheders deltagelse i INSPIRE-processen og opbygge kapacitet til at implementere INSPIRE i lokale og regionale administrationer ⁽¹²⁾;

41. opfordrer til, at EEA og Kommissionens JRC påtager sig en større rolle i koordineringen for at sikre konsistens og kompatibilitet i indsamlingen og sammenstillingen af de forskellige data på EU-niveau, som det gøres i forbindelse med forskellige værktøjer, f.eks. INSPIRE, GMES, GEOSS og EyeonEarth.

C. Bedre sikring af efterlevelse af EU's miljølovgivning

42. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at der i Kommissionens dagsorden for bedre regulering lægges vægt på »Make it Work«-initiativet i visse medlemsstater ⁽¹³⁾, som yder rådgivning om bestemmelser vedrørende efterlevelse i EU's miljølovgivning;

43. beklager den manglende kohærens og konsistens i kravene til sikring af efterlevelsen i de forskellige dele af EU's miljølovgivning, med forskellige detaljeringsniveauer i bestemmelserne og forskellige definitioner, som har udviklet sig over tid. Dette resulterer i, at lokale og regionale og lokale myndigheder kan stå over for problemer med hensyn til at fortolke og integrere disse bestemmelser i forbindelse med efterlevelseshandlinger;

⁽¹²⁾ Teknisk rapport fra EEA nr. 17/2014, rapport fra offentlig INSPIRE-høring: http://inspire.ec.europa.eu/reports/consultations/INSPIRE_Public_Consultation_Report_final.pdf.

⁽¹³⁾ <http://www.ieep.eu/work-areas/environmental-governance/better-regulation/make-it-work/>.

44. støtter følgende principper for sikring af efterlevelsen af EU's miljølovgivning: udpegning, de kompetente myndigheders kompetencer og professionalisme; sikring af efterlevelsen på grundlag af informationer; et passende mix af tiltag til sikring af efterlevelsen; udførelse af planlægning, evaluering og revision af tiltagene til sikring af efterlevelsen; kommunikation med offentligheden og sikring af opfølgning; sikring af effektiv koordinering mellem forskellige myndigheder;

45. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til ud over de ovennævnte principper at anvende en risikobaseret tilgang til sikring af efterlevelse og EU til at opstille anbefalinger for gennemførelsen, der tager højde for særlige forhold og interesser på lokalt og regionalt niveau;

46. ser risikovurderingen som en vigtig mulighed for de kompetente lokale og regionale myndigheder for at reducere de unødvendige administrative byrder, samtidig med at der opretholdes et højt niveau af miljøbeskyttelse, ved bedre at prioritere anvendelsen af deres begrænsede kontrolressourcer;

47. mener, at man i EU's miljølovgivning først og fremmest bør fokusere på risiciene ved manglende efterlevelse og disses potentielle indvirkninger på miljøet og sundheden;

48. opfordrer Kommissionen til i nær fremtid at fremsætte et initiativ om sikring af efterlevelse, der omfatter fremme af efterlevelse, overvågning og håndhævelse, fokuserer på en risikobaseret tilgang og skaber resultater i forhold til det 7. miljøhandlingsprogram;

49. støtter ideen om et horisontalt EU-direktiv, der fastsætter bestemmelser for sikring af efterlevelse med udgangspunkt i ovennævnte principper i hele EU's gældende miljølovgivning, og som også reagerer på Regionsudvalgets opfordring til Kommissionen om at fremsætte en generel, bindende EU-ramme for miljømæssig kontrol og overvågning ⁽¹⁴⁾;

50. mener, at de kompetente lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle, især hvad angår tiltag til fremme af efterlevelsen, der omfatter samarbejde med dem, der er underlagt reglerne, og informationer til borgerne om manglende overholdelse og resultater af større kontroller, der udføres;

51. tilskynder medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder til konsekvent at sørge for håndhævelse og vedtage proportionale og afskrækkende sanktioner ved overtrædelser af EU's miljølovgivning samt at anvende direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet;

52. opfordrer til, at Kommissionen og medlemsstaterne, som et supplerende tiltag, fortsat styrker EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL). Herunder skal Kommissionen især sikre, at der er tilstrækkelig, langsigtet finansiering af IMPEL og fremme IMPEL's systematiske brug af peer review-inspektioner og fælles inspektioner ⁽¹⁵⁾ på alle centrale miljølovgivningsområder, styrke sit samarbejde med andre europæiske netværk, som arbejder med efterlevelse, og yderligere udvikle nationale IMPEL-netværk, som inddrager eksperter fra regionale og lokale myndigheder i udveksling af bedste praksis;

⁽¹⁴⁾ CDR593-2013_00_00_TRA_AC, CDR1119-2012_00_00_TRA_AC, CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁵⁾ CDR1119-2012_00_00_TRA_AC, CdR 164/2010 fin.

53. støtter Europa-Parlamentets opfordring ⁽¹⁶⁾ til Kommissionen om at fremme kapacitetsopbygning af netværk af dommere og anklagere, som også har speciale i miljøkriminalitet;

54. anmoder, om at Kommissionen i sit eventuelle nye initiativ om sikring af efterlevelse tager hensyn til tidligere opfordringer fra Regionsudvalget om at genoptage det fastkørte direktiv om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som også støttes af Europa-Parlamentet, og om generelle kriterier for nationale systemer for håndtering af klager ⁽¹⁷⁾;

55. minder om, at EU's strukturfonde har et specifikt tematisk mål, der sigter mod en forbedring af de lokale og regionale myndigheders kapacitet, og der bør derfor afsættes tilstrækkeligt med EU-midler til dette formål.

D. Yderligere tiltag til en bedre implementering af EU's miljølovgivning

Tiltag fra Kommissionen og EU

56. For yderligere at implementere EU's 7. miljøhandlingsprogram og dets prioriterede mål nr. 4 om en bedre implementering og for at følge op på anbefalingerne fra tidligere udtalelser fra Regionsudvalget om bedre implementering af EU's miljølovgivning opfordrer Regionsudvalget Kommissionen og EU til ⁽¹⁸⁾:

- a) at vedtage effektive politikker baseret på forebyggelse ved kilden, som i videre udstrækning afpasser ambitionsniveau og tidshorisont i forbindelse med EU's kildebaserede eller produktbaserede lovgivning med ambitionerne og tids-horisonterne for EU's lovgivning om miljøkvalitetsstandarder eller målsætninger, for bedre at kunne støtte de kompetente lokale og regionale myndigheder i overholdelsen af EU-grænseværdier, at identificere grænseoverskridende problemstillinger, som ligger uden for disse myndigheders eget umiddelbare ansvar, og udvidelse af mulighederne for omkostningsdækning for berørte lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af EU's miljølovgivning;
- b) yderligere at fremme, økonomisk at støtte og, såfremt det er relevant, at udvide og konsolidere eksisterende meget forskelligartede og nogle gange overlappende initiativer, der støtter innovation og god praksis i byer, og at tilskynde byer til at udstille deres lederskab, navnlig gennem videreudvikling af Europas miljøhovedstad-prisen og den nye European Green Leaf-pris for mindre byer;
- c) at gøre det obligatorisk at gennemføre en analyse af territoriale og konkurrenceevnerelaterede indvirkninger på regionalt og lokalt niveau i konsekvensvurderingerne i forbindelse med forberedelse eller revidering af EU's miljølovgivning og yderligere at fremme lokale og regionale myndigheders og det lokale erhvervslivs deltagelse i de udvidede offentlige høringer, som gennemføres af Kommissionen i den forberedende lovgivningsetape og under implementeringen af lovgivningen;
- d) at udarbejde territoriale og konkurrenceevnerelaterede konsekvensanalyser af EU's gældende miljølovgivning og bindende mål som en del af den igangværende vurdering af EU-reguleringens målrettethed;

57. anmoder Kommissionen om at oprette en ekspertgruppe under Kommissionen bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne, lokale og regionale myndigheder og centrale aktører, der skal rådgive om forbedring af kvaliteten og kohærensens af EU's gældende miljølovgivning og dens implementering, eller at integrere denne opgave i mandatet for eksisterende ekspertgrupper under Kommissionen af lignende sammensætning. Regionsudvalget tilbyder at bidrage til en sådan gruppe.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2013 (2012/2104(INI)).

⁽¹⁷⁾ CDR1119-2012_00_00_TRA_AC, CdR 164/2010 fin; Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2013 (2012/2104(INI)).

⁽¹⁸⁾ COR-2015-04129, CDR593-2013_00_00_TRA_AC, CDR1119-2012_00_00_TRA_AC, CdR 164/2010 fin.

Tiltag fra medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder

58. Regionsudvalget opfordrer:

- a) medlemsstaterne til et tættere samarbejde med implementeringsinstanser, allerede i politikudviklingsfasen og i gennemførelses- og implementeringsfasen f.eks. gennem teams bestående af forvaltningsekspertise fra alle en medlemsstats myndighedsniveauer;
- b) lokale og regionale myndigheder til at opstille lokale/regionale miljømålsætninger og -strategier eller indarbejde miljømålsætninger i eksisterende (integrerede) bæredygtighedsstrategier, der støttes af en politisk vilje;
- c) medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen at tage yderligere skridt i retning af en bedre integrering af de forskellige dele af EU's miljølovgivning ved at introducere integrerede miljøtilladelser;
- d) nationale og regionale miljøministerier og -agenturer til med deltagelse af repræsentanter for lokale og regionale myndigheder at udarbejde vejledningsdokumenter, herunder proceduretjeklister;
- e) medlemsstaterne til at gennemføre EU's miljølovgivning rettidigt, præcist og effektivt;
- f) medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til gradvis at udfase miljøskadelige subsidier og øge anvendelsen af markedsbaserede instrumenter og miljøvenlige skattereformer.

Styrkelse af samarbejdet mellem Regionsudvalget og Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet om en bedre implementering og kontrol af EU's miljølovgivning

59. Det Europæiske Regionsudvalg byder medlovgivernes nye fokus på forbedring af implementering af EU's miljølovgivning og kontrol af samme velkommen ⁽¹⁹⁾;

60. anmoder Europa-Parlamentet og Rådet om sammen med Regionsudvalget at undersøge, hvordan Regionsudvalget med sin rådgivende funktion kan formidle erfaringerne fra de lokale og regionale myndigheder til deres enkelte kontroltiltag;

61. fremhæver erfaringerne fra Regionsudvalgets og Kommissionens fælles tekniske platform for miljøsamarbejde, der udgør et forum for fremme af dialog om lokale og regionale problemer og løsninger i forbindelse med implementering af EU's miljølovgivning;

62. understreger, at platformen er blevet anerkendt af Europa-Parlamentet og Rådet og har fået et solidt og langsigtet grundlag i det 7. miljøhandlingsprogram, der bekræfter, at platformen vil »fremme dialog og informationsudveksling og dermed den praktiske gennemførelse af lovgivningen«;

⁽¹⁹⁾ Udtalelse fra formanden for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Giovanni La Via, den 3. marts 2015 i Regionsudvalgets ENVE-underudvalg; Generalsekretariatet for Rådet, 9. oktober 2015: Gøre det europæiske semester grønnere: miljømæssigt skadelige subsidier og gennemførelse af miljølovgivningen — Udveksling af synspunkter. Formandskabets baggrundspapir <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12790-2015-REV-1/da/pdf>.

63. søger derfor at bidrage til videreudviklingen af den tekniske platform og foreslår, at Kommissionen sammen med Europa Parlamentet og Rådet undersøger, i hvilken udstrækning den tekniske platforms møder kunne associeres med Europa-Parlamentets og Rådets debatter om bedre miljømæssig gennemførelse og overvågning;

64. glæder sig over, at Kommissionen i de senere år inden for EU's miljøpolitik har valgt en proaktiv tilgang ved at søge input fra Regionsudvalget tidligt i udarbejdelsen af miljøpolitikken gennem anmodning om perspektivudtalelser som fastsat i samarbejdsaftalen, der er underskrevet af de to institutioner ⁽²⁰⁾. Regionsudvalget foreslår en fælles undersøgelse af, om man med jævne mellemrum vil kunne samorganisere et møde for den tekniske platform inden for rammerne af hver perspektivudtalelse;

65. opfordrer Kommissionen til nøje at inddrage Regionsudvalget i ethvert fremtidigt initiativ, som sigter mod at forbedre den miljømæssige gennemførelse og styring, såsom initiativet til evaluering af miljølovgivningens gennemførelse ⁽²¹⁾.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁰⁾ CdR 164/2010.

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2016_env_088_environmental__review_en.pdf.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny aftale for energiforbrugere

(2016/C 240/05)

Ordfører: Michel LEBRUN (BE/EPP), medlem af kommunalbestyrelsen i Viroinval**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny aftale for energiforbrugere

COM(2015) 339 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg finder, at energiomstillingen fuldt ud skal komme slutbrugerne (husholdninger, virksomheder og industri) til gode. I denne forbindelse skal politikkerne for energistyring sigte mod, at forbrugeren er herre over sit eget forbrug, således at han kan drage fordel af nye teknologier med henblik på at reducere sin regning og bidrage til EU's indsats for at opfylde ambitiøse klimamål som aftalt på COP21 i Paris. Disse politikker bør sætte ham i stand til at tage aktiv del i markedet og nyde godt af effektive og tilstrækkelige forbrugerbeskyttelsesmekanismer, som kan blive nødvendige for at bekæmpe energifattigdom;
2. følger de fremskridt, der allerede er opnået med hensyn til rationel energianvendelse, nedsættelse af forbruget såvel som udvikling og implementering af teknologier og serviceydelser til opnåelse af en bedre energistyring på lokalt plan og for slutbrugerne, bl.a. takket være et frivilligt og dynamisk europæisk regelsæt. Den fremtidige lovgivning skal sørge for at tilskynde medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at fortsætte deres bestræbelser på at forbedre deres præstationsniveau med hensyn til energieffektivitet, reduktion af udledningen af drivhusgasser og udvikling af kapacitet til produktion af vedvarende energi, herunder decentraliseret produktionskapacitet;
3. konstaterer det meget store antal serviceydelser og tekniske og teknologiske løsninger, der findes i dag, eller som er under udvikling inden for styring og nedsættelse af forbruget såvel som inden for styring af den decentraliserede produktion, og den meget store variation i disse. EU skal først og fremmest sørge for at opmuntre og understøtte udviklingen af disse værktøjer, evaluere interessen og indvirkningen — hvad angår energi, økonomi og sociale og miljømæssige forhold — og opstille rammer for disse med henblik på at garantere en sikker, let og økonomisk overkommelig brug;
4. ønsker med nærværende udtalelse at bidrage til de videre overvejelser vedrørende den strategiske ramme for Energiunionen og bifalder mange af hovedbudskaberne i meddelelsen om en ny aftale for energiforbrugere (COM(2015) 339 final), der baner vejen for en energiunion, som sætter borgerne i centrum og kan beskytte de mest sårbare forbrugere. Udvalget opfordrer Europa-Kommissionen til at følge op på meddelelsen inden for en overskuelig fremtid ved at vedtage og gennemføre specifikke og konkrete initiativer på de områder, som anføres i meddelelsen, under behørig hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders interesser og erfaringer;
5. gentager i denne forbindelse sin anmodning om, at foranstaltningerne i den tredje energipakke, i direktivet om energieffektivitet og i direktivet om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet gennemføres fuldt ud;

6. anbefaler EU-Kommissionen at foretage en detaljeret analyse af den indsats, de hindringer og de muligheder, der er forbundet med forbrugernes konkrete deltagelse på energimarkederne med henblik på at opnå en dybere indsigt i deres situation og viden om de eventuelle vanskeligheder, der stilles over for, og som kræver nye støtteforanstaltninger fra EU, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder eller civilsamfundsorganisationer;

7. understreger den væsentlige rolle, der spilles af de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med implementeringen af den europæiske lovgivning på dette område, med hensyn til oprettelse og finansiering af infrastruktur til distribution, måling og styring af energibehovet, styring af den decentraliserede produktion og udbredelse af bedste praksis på lokalt og regionalt plan samt med hensyn til oplysning og rådgivning af energiforbrugerne. Derfor anmoder Det Europæiske Regionsudvalg om at blive inddraget i hver enkelt etape af udarbejdelsen af de fremtidige politikker, EU vedtager på dette område;

8. erklærer i denne forbindelse, at det er absolut nødvendigt at basere enhver fremtidig lovgivning om styring af energibehovet og om decentraliseret produktion af vedvarende energi såvel som om beskyttelse af forbrugerne og deres rettigheder på nærhedsprincippet. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om, at EU tager behørigt hensyn til de lokale og regionale myndigheders kompetencer med henblik på at sikre dem, at indgreb fuldt ud respekterer dette nærhedsprincip;

9. bekræfter sin vilje til fortsat at bidrage til forberedelsen og gennemførelsen af Borgerforummet for Energi og til at deltage aktivt i udarbejdelsen af EU's politikker ved at udforme anbefalinger vedrørende nylige og kommende initiativer og deres sociale og økonomiske konsekvenser på lokalt og regionalt niveau;

10. glæder sig over, at Kommissionen refererer til Borgmesteraftalen ⁽¹⁾. Regionsudvalget minder om, at underskriverne af denne, dvs. de lokale og regionale myndigheder i hele EU, selv er gode eksempler på forbrug af vedvarende energi, og at de frivilligt fremmer god praksis med hensyn til egenproduktion blandt forbrugerne. Udvalget understreger, at over 180 af Regionsudvalgets medlemmer allerede repræsenterer underskrivere af Borgmesteraftalen, og at Regionsudvalget er forpligtet til at fremme denne aftale blandt sine medlemmer og i sine kontakter med lokale og regionale myndigheder i og uden for EU. Udvalget gentager dog, at Borgmesteraftalen ikke er repræsentativ for alle de europæiske lokale og regionale myndigheder. Der bør ikke foretages en forskelsbehandling set i forhold til andre initiativer, der gør det muligt for byer at nærme sig ambitiøse mål ⁽²⁾;

11. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at den også bør henvise til Ø-pagten, som er et initiativ, der svarer til Borgmesteraftalen uden at erstatte den. Pagten omfatter flere hundrede undertegnende øer, hvis myndigheder gør et stort arbejde for at nå EU's bæredygtigheds mål inden år 2020;

12. gentager sin anmodning om at blive repræsenteret blandt de vigtige myndigheder, der opstiller regler for energi inden for hele EU (ACER) såvel som på nationalt plan (ANR) ⁽³⁾;

13. påpeger, at enhver vedtagelse af nye mål vedrørende styring af energibehovet og produktionen af vedvarende energi såvel som eventuelle økonomiske eller lignende instrumenter skal respektere proportionalitetsprincippet. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om, at Kommissionen tager hensyn til de konsekvenser, nye forholdsregler kan have for alle lokale og regionale myndigheder, deres budgetter og deres administrative og driftsmæssige kapacitet, ved at tage hensyn til de enkelte typer af enheders særlige karakteristika og vanskeligheder. Udvalget understreger, at forsigtighedsprincippet, der er et grundlæggende element i EU's miljølovgivning, ligeledes bør gælde for EU's energipolitik;

14. erklærer, hvad angår den energimæssige infrastruktur, at forbrugernes selvstændige deltagelse og ansvar (så længe slutforbrugerens økonomiske interesse tilgodeses) kan fremmes via indførelse af intelligente net og målere, der er økonomisk overkommelige og rentable, effektive, i høj grad reducerer tyveri, og som er brugervenlige, sikre og tilpasset forbrugernes behov og forventninger med hensyn til informationer, styring af deres forbrug og en mindre regning;

⁽¹⁾ Se også ENVE-VI/005.

⁽²⁾ Se punkt 25 og 31 i ENVE-VI/006.

⁽³⁾ Se også ENVE-VI/003, punkt 57.

15. understreger vigtigheden af netadministratorernes rolle og specielt af den rolle, administratorerne af distributionsnet spiller i udviklingen af intelligente net på lokalt plan, installation og administration af intelligente målere samt iværksættelse af løsninger til opfyldelse af de nye behov for fleksibilitet (med hensyn til både køb og salg af strøm til nettet) — væsentlige løsninger, for at morgendagens marked kan fungere godt. Udvalget noterer sig Kommissionens intention om på tæt hold at følge gennemførelsen af eksisterende EU-standarder for intelligent måling, intelligente net og informationsforvaltning og er enig i, at dataadgangen skal være effektiv for forbrugerne og ikke diskriminerende for kunderne eller tredjeparter, som udpeges af kunderne. Det ser frem til udviklingen af den nødvendige lovningsramme i forbindelse med strategien for det digitale indre marked og revisionen af EU's generelle forordning om databeskyttelse;

16. understreger, at indførelsen af ny teknologi i mange regioner medfører betydelige omkostninger, da energinfrastrukturen i mange tilfælde er forældede eller ligefrem ikkeeksisterende. Udvalget anser det derfor for nødvendigt, at der udarbejdes en metode på lokalt eller regionalt niveau med henblik på at fastlægge fordelingen af omkostningerne mellem leverandør, forbruger og de lokale eller regionale myndigheder tillige med størrelsen på de tilgængelige tilskud til finansiering af investeringerne. Omstillingen bør foretages på en sådan måde, at man i sidste ende opnår en reduktion af forbrugernes regning. Samtidig finder udvalget det vigtigt, at forbrugerne informeres behørigt vedrørende eventuelle bekymringer de måtte have og om fordelene ved teknologierne og størrelsen på deres eventuelle bidrag, så modstanden mod det nye mindskes;

17. bifalder Kommissionens fokus på det konkrete problem med energifattigdom, der er en særlig udfordring for mange lokale og regionale myndigheder, fordi den må tackles inden for både socialpolitikken og energipolitikken. Udvalget opfordrer Kommissionen til at gå længere end til bare at »forbedre dataindsamlingen« og arbejde hen imod en bred fælles definition af energifattigdom og en passende handlingsplan baseret på et princip om, at adgang til energi er en grundlæggende social ret;

18. understreger betydningen af finansieringen fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS), for så vidt angår gennemførelsen af den europæiske økonomiske genopretningsplan og foranstaltninger vedrørende øget energieffektivitet;

19. anmoder om, at EU og medlemsstaterne indfører et regelsæt, som er til fordel for såvel energiforbrugere som for forbrugere, der også producerer energi, og andre energileverandører, som deltager aktivt på detailmarkederne for energi. Det er i øvrigt nødvendigt at indføre tilstrækkelig og let finansiering for lokale og regionale myndigheder, som bidrager til energiomstillingen hen imod bæredygtige og inkluderende detailmarkeder for energi.

Forbedring af forbrugerens adgang til informationer

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at en virkelig myndiggørelse af forbrugerne gennem passende foranstaltninger som f.eks. installation af en intelligent måler og forbrugernes adgang til oplysningerne fra denne kræver sensibilisering af borgerne, hvad angår rationel brug af energi, beskyttelse af miljøet — specielt forbedring af luftkvaliteten — og kampen mod den globale opvarmning. Denne sensibilisering skal ledsages af klare og fuldstændige oplysninger om de valg, der tilbydes dem, og som gør det muligt for dem at vælge en bæredygtig forsyning og administration af energi til en overkommelig pris;

21. understreger nødvendigheden af at sikre forbrugernes adgang til enkle, klare, komplette og tilstrækkelige, sikre, pålidelige, gratis og uafhængige oplysninger om energi — både om tilbuddene om levering, kontrakterne, deres rettigheder og pligter og om de produkter og serviceydelser, herunder også europæiske og nationale tilskud, der eventuelt vil kunne hjælpe dem med at reducere deres forbrug og størrelsen af deres regning samt med at erhverve deres eget udstyr til energiproduktion og få det til at fungere. Dette omfatter behovet for målrettet information til de mest sårbare forbrugere i et passende format (herunder til dem, der har begrænset kendskab eller adgang til elektronisk kommunikation);

22. understreger, at de lokale og regionale myndigheder som de instanser, der er nærmest borgerne, kan yde forbrugerne vigtig hjælp og rådgivning, og kan indføre en kultur, der begunstiger initiativer på lokalt plan. Udvalget pointerer dog, at der er brug for flere ressourcer for at sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til fuldt ud at udnytte deres potentiale i denne henseende og til at udvikle innovative løsninger.

Tilpasning af efterspørgslen

23. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår indførelse af nye krav og incitamenter for administratorer af transport- og distributionsnet med henblik på at øge energinettens fleksibilitet ved hjælp af intelligente systemer, energiopbevaring og konverteringer mellem energibærere;

24. bemærker, at der bør etableres rimelige konkurrencebetingelser for alle fremtidige aktører, som producerer og distribuerer energi og/eller leverer nye serviceydelser med henblik på f.eks. at muliggøre netfleksibilitet og integration af energi, der produceres af producent-forbrugere (herunder aggregatorer);

25. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at energipolitikken bør bidrage til at reducere vægten af energi i husholdningernes og virksomhedernes budgetter og følgelig størrelsen af deres slutregninger. I denne forbindelse bekymrer det Det Europæiske Regionsudvalg, at tilpasningen af efterspørgslen i nogle tilfælde risikerer at udsætte forbrugerne for ændringer på engros- og detailmarkederne, som kan medføre kraftige prisstigninger, som forbrugerne ikke vil kunne gøre noget imod. Der bør derfor tilbydes prismodeller med garanterede og langsigtede priser med henblik på at beskytte forbrugerne imod enhver afvigelse. Forbrugerne bør også informeres om, hvordan de kan udnytte og drage fordel af varierende børsnoterede energipriser.

Foranstaltninger for at lette leverandørskift

26. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at disse problemer i visse tilfælde kan sidestilles med et »markedssvigt« i energisektoren, og at mangel på konkurrence kan udgøre en alvorlig hindring for et mere forbrugervenligt marked. Udvalget er dog af den opfattelse, at en reguleringsproces kun bør indføres under behørig hensyntagen til de forskellige interessenter, herunder lokale og regionale myndigheders og sårbare forbrugeres, specifikke behov;

27. beklager kompleksiteten, længden af fristerne og den overbureaukratiske arbejdsgang i forbindelse med procedurerne for ændring af leverandør og opfordrer de forskellige kontrolorganer til at sørge for, at den gældende lovgivning om betingelserne for leverandørskift føres ud i livet;

28. støtter Kommissionens løfte om at sikre, at den enkelte forbruger har adgang til mindst ét »uafhængigt og efterprøvet sammenligningsredskab«. Disse sammenligningsværktøjer skal være klare, komplette, pålidelige og uafhængige, brugervenlige og gratis. De skal gøre det muligt at sammenligne de gældende kontrakter med tilbuddene på markedet. Da leverandørerne har en tendens til at give varierede tilbud, idet de inkluderer serviceydelser i kontrakten om levering af energi, skal sammenligningsværktøjerne gøre det muligt at sammenligne de forskellige foreslåede »pakker«, samtidig med at man kan nøjes med at sammenligne komponenten »energi« i disse;

29. foreslår, at der lanceres oplysningskampagner om leverandørskift på initiativ af reguleringsmyndighederne på energiområdet, de lokale og regionale myndigheder og forbrugerorganisationerne. Disse kampagner kunne referere til eksisterende sammenligningsværktøjer;

30. erklærer, at Kommissionen og de nationale og regionale kontrolmyndigheder bør sørge for et godt forløb af procedurer for leverandørskift, og at forbrugerne — især de mest sårbare — får adgang til specialrådgivning om valg af leveringskontrakt og til hjælp til at skifte leverandør og/eller kontrakt;

31. opfordrer til, at EU indfører ambitiøse bestemmelser om forkortelse af overgangsperioden, når en kunde skifter fra en leverandør til en anden og om automatisering af overgangsproceduren;

32. ønsker spørgsmål om handelspraksis og agentvirksomhed vedrørende levering af energi lagt i fastere rammer på europæisk plan med henblik på at mindske prismæssige afvigelser og eliminere urimelig praksis på dette område. I denne forbindelse opfordrer Det Europæiske Regionsudvalg til øjeblikkelig og fuldstændig implementering af direktivet om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne og af direktivet om forbrugerrettigheder;

33. anmoder om, at der skabes faste rammer for samlede energiindkøb til offentlige institutioner, husholdninger og virksomheder, og at sådanne fremmes. Disse operationer skal forbedre markedets funktion, garantere retten til adgang til energi for alle og lette denne adgang, således at forbrugernes energiregning reduceres effektivt og varigt.

Forbedring af regningernes læselighed og sammenlignelighed

34. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om, at EU gennemgår de forskellige komponenter i energiregningen med henblik på udarbejdelse af en »standardregning«, som på europæisk plan indeholder en række standardelementer, der er letlæselige, klare og sammenlignelige, og som kan sætte forbrugerne i stand til at optimere deres energianvendelse. Det Europæiske Regionsudvalg støtter i den forbindelse det initiativ, der er taget af Rådet af Europæiske Energiregulatorer og har til formål at foreslå harmoniserede definitioner af forskellige elementer, der skal være indeholdt i energiregninger;

35. opfordrer til, at denne standardisering ledsages af et obligatorisk krav om, at den endelige regning skal indeholde oplysninger om de gratis værktøjer og serviceydelser, der er til rådighed til sammenligning af leveringstilbud samt oplysninger og et bilag til husholdninger og virksomheder vedrørende beskyttelse af forbrugerrettigheder;

36. anmoder medlemsstaterne om at udarbejde værktøjer og serviceydelser, der letter husholdningers og virksomheders forståelse af regningerne, og som gør det muligt at analysere disse og om nødvendigt at rådgive og bistå slutkunderne i forbindelse med de tiltag, som måtte vise sig nødvendige for at få rettet de konstaterede uregelmæssigheder, eller at henvise forbrugerne til de kontrakter, som bedst passer til deres behov;

37. anbefaler, at regninger og alle oplysninger, som udsendes af leverandører til deres kunder, skal kunne sendes i den form, disse ønsker det, dvs. som brev eller elektronisk, uden nogen forskelsbehandling;

38. understreger, at sårbare forbrugere især kan tænkes at få problemer med at afgøre, hvilke priser der er de mest fordelagtige på det meget omfattende marked, og at de ofte søger hjælp fra det nærmeste forvaltningsniveau. Følgelig anmoder Det Europæiske Regionsudvalg EU om at understøtte de lokale og regionale myndigheder gennem etablering af coaching- og mentorordninger på energiområdet, hvis ikke medlemsstaterne gør det.

Forbedring af måleresultatet

39. Det Europæiske Regionsudvalg erklærer, at forbrugerne bør have let adgang til deres målerresultater på forskellige måder (på den intelligente måler selv, online, via en detaljeret opgørelse på deres månedlige energiregning, ved hjælp af et individuelt bilag etc.);

40. understreger, at forbrugerne bør informeres på en forståelig måde om administrationen af målerresultaterne og brugen af deres forbrugsdata, idet det skal præciseres, hvilke oplysninger der indsamles og opbevares, hvor tit og i hvor lang tid;

41. understreger nødvendigheden af på europæisk plan at indføre stramme regler for sikkerheden og beskyttelsen af privatlivet, for så vidt angår målerdata.

Understøttelse af og fastsættelse af regler for udviklingen af intelligente målere, forskning og innovation

42. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sine opfordringer til at fremskynde indførelsen af intelligente systemer, såvel når det gælder nettene og producenterne/forbrugerne, en optimering af hele systemet og etableringen af intelligente målere, som når det drejer sig om væsentlige elementer for en effektiv administration af efterspørgslen, hvilket forudsætter en aktiv inddragelse af forbrugerne;

43. opfordrer til på europæisk plan at indføre stramme regler for brugen af intelligente målere og valget af anvendelser og funktionaliteter for disse, idet der mindes om, at formålet med anvendelsen er at rationalisere og reducere forbruget. I denne forbindelse opfordrer udvalget til, at enhver ny teknologi, inden den indføres, gøres til genstand for en evaluering af dens eventuelle energimæssige, økonomiske, sociale og miljømæssige påvirkning, hvis den pågældende teknologi skal indføres som standard;

44. anmoder EU og medlemsstaterne om at prioritere forskning vedrørende administration og reduktion af forbruget, forskydning og udjævning af belastningen, etablering af målesystemer, intelligent, sikker, pålidelig og rentabel distribution og transmission samt opbevaringssystemer til industrien og husholdningerne;

45. understreger, at udviklingen og driften af byer har uhyre stor indvirkning på energibehovet, da byerne står for mellem 60 % og 80 % af verdens energiforbrug og for en næsten tilsvarende andel af CO₂-emissionerne. Derfor kan et europæisk innovationspartnerskab for intelligente byer og fællesskaber og andre forretningsmodeller samt nyskabende finansiering spille en væsentlig rolle for at lette udbredelsen af intelligente teknologier inden for energiområdet.

Mulighed for, at lokale og regionale myndigheder og borgere kan deltage i energimarkedet

46. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at meddelelsen kun anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i den snævert afgrænsede kontekst »øget forbrugerdeltagelse« og specifikt Borgmesteraftalen, men ikke peger på de lokale og regionale myndigheder som aktører i f.eks. de generelle konklusioner, hvor yderligere tiltag skønnes nødvendige »på medlemsstatsniveau, og [gennem] fælles initiativer fra industrien, forbrugerorganisationer og nationale tilsynsmyndigheder«. Udvalget tilskynder derfor Kommissionen til mere generelt at inddrage det lokale og regionale perspektiv i sine fremtidige foranstaltninger på dette område, ikke mindst som energiproducenter og -leverandører;

47. mener, at intelligent måling også kan være et vigtigt redskab til at tackle problemet med energifattigdom, men minder samtidig om, at det er nødvendigt at sikre, at teknologi til intelligent måling ikke fører til overdrevent store udgifter for forbrugerne og/eller overdreven begrænsning af deres energianvendelse;

48. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder EU og medlemsstaterne om at sørge for, at de lokale og regionale myndigheder og lokale energivirksomheder kan nyde godt af tilstrækkelig og let tilgængelig finansiering til gennemførelse af politikker og projekter inden for energieffektivitet og -produktion og anvendelse af fornyelig energi, f.eks. til at yde energirådgivning. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at EU inkluderer dette element i alle fremtidige finansieringsprogrammer på dette område;

49. foreslår, at der etableres et klart regelsæt, som giver nem adgang til intelligente net for energi produceret af forbrugeren og letter og indskrænker tidsrøvende procedurer i forbindelse med bevilling af licenser/autorisationer samt afskaffer andre administrative og juridiske vanskeligheder, som forhindrer en virkelig konkurrence;

50. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at opstille et passende regelsæt med henblik på at garantere retfærdige konkurrencevilkår for nye aktører på markedet, som er producent-forbrugere, og at indføre tilstrækkelige incitamenter og de nødvendige garantier for at stimulere det decentraliserede forbrug af egen vedvarende energi og en rimelig pris for den producerede energi;

51. konstaterer, at der findes adskillige eksempler på god praksis med hensyn til forbrugernes deltagelse i god administration af forbruget og i den decentraliserede produktion af fornyelig energi. Udvalget understreger sin vigtige rolle i forbindelse med udvekslingen af bedste praksis;

52. understreger specielt det kolossale potentiale i individuel og kollektiv egenproduktion af fornyelig energi, der findes lokalt, og anmoder EU om at analysere de hindringer for udvikling af sådanne initiativer med hensyn til regler og finansiering, der blandt andet er knyttet til den nødvendige tilpasning af de eksisterende elnet til mekanismerne for produktion til eget forbrug. Disse hindringer modarbejder udviklingen af sådanne initiativer, og udvalget anmoder EU om at indføre forholdsregler, der vil gøre det muligt at overvinde disse vanskeligheder. I denne sammenhæng understreger Det Europæiske Regionsudvalg, at begrebet »ejerskab« er vigtigt for at få borgerne til at deltage effektivt i energiomstillingen, og slår til lyd for, at man er særlig opmærksom på forbrugere, som ikke har de praktiske eller økonomiske midler til at investere i teknologier til egenproduktion. Udvalget fremhæver endvidere den betydningsfulde rolle, som de lokale og regionale myndigheder kan spille ved at organisere eller støtte lokale initiativer for kollektive og kooperative ordninger eller egenproduktionsordninger for energiproduktion, -distribution og -forbrug;

53. hilser initiativet fra Borgerforummet for Energi velkomment, idet det dog understreges, at det ville være ønskeligt at etablere andre midlertidige strukturer og mekanismer, så energiforbrugerne kan udtrykke deres synspunkter i god tid og således påvirke de valg, der foretages på energimarkederne.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af flygtninge i deres oprindelsesområder: et nyt perspektiv

(2016/C 240/06)

Ordfører: Hans JANSSEN (NL/EPP), Borgmester i Oisterwijk

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle anbefalinger

1. Det Europæiske Regionsudvalg slår fast, at den aktuelle flygtningekrise, der er opstået som følge af borgerkrigen i Syrien, politisk ustabilitet i mange nordafrikanske lande og konflikter og lovløshed visse andre steder i verden, har nået et omfang, der er uden fortilfælde. Alt tyder på, at krisen langt fra er ovre;
2. mener, at problemets omfang og alvorlige karakter kræver en holistisk strategi, der omfatter forskellige aspekter: bæredygtig modtagelse af flygtninge, der kommer til Europa, med respekt for deres rettigheder; bekæmpelse af irregulær migration, bl.a. ved hjælp af en styrket kontrol ved de ydre grænser, indførelse af stærke strafferetlige sanktioner over for menneskesmuglere og oprettelse af et effektivt og sikkert system for hjemsendelse af personer, der ikke opfylder kriterierne for at søge asyl; bedre modtagelsesforhold i oprindelsesregionerne, forstået som både oprindelseslande og naboregioner; og modvirkning af de grundlæggende årsager til migration som følge af vold og lovløshed. Denne kombination har længe ligget til grund for EU's indsats. Udvalget støtter denne strategi ⁽¹⁾ og understreger vigtigheden af en reel implementering af de aftaler og forpligtelser, der er indgået;
3. beklager, at der i praksis hovedsageligt fokuseres på at begrænse antallet af flygtninge, som kommer til Europa, og at fordele dem mellem medlemsstaterne, i stedet for at beskytte disse personers rettigheder på alle niveauer. De lokale og regionale myndigheder har i den forbindelse i et hidtil uset omfang ansvar for modtagelse og integration af flygtninge i Europa. Udvalget mener i øvrigt, at det er vigtigt, at Kommissionen på vedvarende og agtpågivende vis retter fokus mod disse voksende udfordringer og fremsætter forslag med henblik på at støtte de aktiviteter, der gennemføres med dette for øje af de berørte lokale og regionale myndigheder;
4. bemærker, at der hidtil i langt mindre grad har været fokuseret på modtagelse af flygtninge i den region, hvor landet ligger. Dette på trods af, at der er tale om et langt højere flygtningeantal end i Europa: FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) har registreret 2,1 mio. syrere i Egypten, Irak, Jordan og Libanon, den tyrkiske regering har registreret 1,9 mio. syrere, og der befinder sig over 26 700 syriske flygtninge i Nordafrika, hvilket giver et samlet antal på 4 390 439 ⁽²⁾;
5. bifalder Det Europæiske Råds bestræbelser på at indgå en aftale med Tyrkiet. Udvalget er imidlertid i tvivl om, hvorvidt aftalen, der er indgået med Tyrkiet, vil reducere antallet af personer, der krydser EU's grænser irregulært. Regionsudvalget opfordrer til at yde flygtninge direkte finansiel støtte og give dem mulighed for at anmode om humanitært visum i flygtningelejre i tredjelande. En del af støtten bør desuden gå til UNHCR for at forbedre levevilkårene i flygtningelejrene;

⁽¹⁾ Som det bl.a. fremgår af udtalelsen om den europæiske dagsorden for migration, CIVEX-VI/006, 3.-4. december 2015 og udtalelsen om den samlede strategi for migration og mobilitet, CIVEX-V/027, 18. juli 2012.

⁽²⁾ Alle tal d. 17. december 2015, på <http://data.unhcr.org/syrianrefugees/regional.php>.

6. bemærker, at mange personer, som er på flugt, er henvist til at bo i flygtningelejre, ofte i et naboland. Ikke alle har de ressourcer, der kræves for at rejse videre til f.eks. Europa, uanset om modtagelsesforholdene, dér hvor de befinder sig, er tilfredsstillende eller ej. Mange håber på at kunne vende tilbage til landet eller nærer håb om en værdig tilværelse i en flygtningelejr. Sidstnævnte indebærer basistjenesteydelser (indkvartering, forplejning, sundhedsydelser osv.) på et passende niveau, uddannelse til børnene, beskæftigelse, indkomst samt fredelig sameksistens i de nye omgivelser;

7. har udarbejdet denne udtalelse på eget initiativ med det formål at bidrage til udarbejdelsen af EU's tiltag til forbedring af beskyttelsen af flygtninge i deres oprindelsesregioner, dvs. første asyllande, som oftest er nabolande til det land, der flygtes fra. Det fremgår af udtalelsen, at lokale og regionale myndigheder kan yde et væsentligt bidrag til gennemførelsen af EU's målsætninger i den sammenhæng. Det fremgår ligeledes, hvilke instrumenter der er nødvendige. I udtalelsen fremhæves, hvordan de forskellige myndighedsniveaues strategier og muligheder kan supplere hinanden for at opnå bedre koordination og resultater med respekt for de grundlæggende rettigheder og værdier, som udgør EU's kerne. Det skal i den henseende for fuldstændighedens skyld gentages, at en forbedring af modtagelsesforholdene i regionen ikke medfører ændringer, hvad angår retten til international beskyttelse i EU ⁽³⁾.

Modtagelse i oprindelsesregionen: ingen nem opgave

8. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at modtagelse i oprindelsesregionen i krisituationer har en række typiske karakteristika:

- Det er næsten altid modtagelsesformen for det største antal personer. Jf. f.eks. de 1,5 mio. afghanere, der fortsat opholder sig i Pakistan i 2015 ⁽⁴⁾, de 1,9 mio. rwandiske statsborgere, der efter folkedrabet i 1994 flygtede til Congo, Tanzania og Burundi ⁽⁵⁾, og de næsten 500 000 samt godt 240 000 somaliske flygtninge der har befundet sig i henholdsvis Kenya og Etiopien siden 1991 ⁽⁶⁾. Set i lyset af ovennævnte antal udgør den nuværende krise i Syrien ingen undtagelse.
- Kun en del af de mange mennesker boede og bor fortsat i flygtningelejre. En stor del har bosat sig i værtslandene, skønt under vanskelige eller meget vanskelige forhold. F.eks. anslås det, at 90 % af de syriske flygtninge i Tyrkiet bor uden for lejrene med begrænset adgang til basistjenesteydelser.
- Opholdet i nabolandene bliver ofte meget længere end oprindeligt forudset. Ofte er der tale om mere end 10 år eller i visse tilfælde årtier;

9. konstaterer, at det, uanset om der er tale om modtagelse i flygtningelejre eller ej, altid er således, at et stort antal personer på flugt har stor indflydelse på værtssamfundene: i form af et voksende pres på basistjenesteydelser på områder som drikkevandsforsyning, uddannelse og sundhedsydelser, samt et øget pres på miljøbeskyttelse (affald og spildevand) og på integration på arbejdsmarkedet m.m.;

10. er klar over, at konsekvenserne for værtssamfundene ofte er lig med højere priser på fødevarer, boliger, tjenesteydelser m.m., samtidig med at konkurrencen om arbejdspladser øges, hvilket resulterer i lavere lønninger;

11. er bevidst om, at dette pres på værtssamfundene kommer oveni de for manges vedkommende allerede eksisterende problemer og udfordringer. Kombinationen af ovennævnte faktorer fører ofte til sociale spændinger mellem flygtninge og værtssamfund, mellem grupper af flygtninge indbyrdes, eller til at latente sociale spændinger i værtssamfundene bliver åbenbare;

⁽³⁾ Som tidligere anført i bl.a. udtalelsen om den samlede strategi for migration og mobilitet, CIVEX-V/027, 18. juli 2012.

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/pages/49e487016.html> (2015).

⁽⁵⁾ http://www.rwandanstories.org/genocide/refugee_crisis.html (ingen dato).

⁽⁶⁾ <http://www.resettlement.eu/page/somali-refugees-kenya-ethiopia>.

12. erkender også, at der kan være grund til at frygte en dominoeffekt: hvis spændingerne tager overhånd kan konsekvenserne være, at der også i værtssamfundene opstår vold og flygtningestrømme;

13. påpeger endelig, at mange nødforanstaltninger har en ad hoc-karakter. Flygtningelejrenes placering er ikke altid velgennemtænkt. Ofte træffes der et valg med en alt for begrænset planlægningshorisont, uden nogen vision for den territoriale udvikling og i mange tilfælde uden at lytte til de lokale og regionale myndigheder, som faktisk er dem, der berøres mest af de afsmittende virkninger, som beskrevet ovenfor.

Hvad kræves der?

14. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at det, set i lyset af situationen som beskrevet ovenfor, er nødvendigt at kombinere krisestyring med en langsigtet strategi, der tager sigte på nødhjælp, social samhørighed og en kontrolleret fysisk, social og økonomisk udvikling, som er i pagt med menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder, og miljøet;

15. anbefaler, at flygtninges afhængighed af hjælp, f.eks. på grund af forbud mod at tage lønnet beskæftigelse, udfases så hurtigt som muligt, hvor det kan lade sig gøre. Der må arbejdes for flygtningenes uafhængighed og på at de, i det omfang det er muligt, kan styre deres eget liv, ved at man for eksempel fremmer muligheden for, at de kan tage lønnet beskæftigelse. I den forbindelse er det en positiv udvikling, at syriske flygtninge nu kan opnå arbejdstilladelse i Tyrkiet. Udvalget anbefaler desuden, at der afprøves nye strategier ved f.eks. at engagere erhvervslivet. Ekspertener mener, at hjælp til flygtninge i form af mindre kontantbeløb har en langt større positiv indvirkning på den lokale økonomi end hjælp i form af naturalier. Derfor opfordrer udvalget til at undersøge denne mulighed og om muligt tage højde for resultaterne heraf;

16. anbefaler derfor, at etableringen, udbygningen og forvaltningen af flygtningelejrene fremover fra første færd baseres på en strategi for »bymæssig og territorial udvikling« i stedet for »nødforanstaltninger«, således at der fra starten tages højde for indvirkningen i både positiv og negativ forstand på værtssamfundene. Denne strategi bør muliggøre bedre gennemtænkte valg med hensyn til lejrenes placering og efterfølgende udvidelsesmuligheder, tilgængeligheden af eksisterende og nye faciliteter, økonomiske virkninger, trafik osv., med særlig hensyn til sårbare grupper som kvinder og børn;

17. henviser til, at det i flere henseender er vigtigt, at flygtninge kan få adgang til uddannelse og lønnet beskæftigelse, og at dette kombineres med andre foranstaltninger rettet mod specifikke grupper som kvinder, børn eller unge. På den ene side kan dette reducere risikoen for at blive radikaliseret, isoleret, anbragt i ghettoer, udsat for kriminelle aktiviteter (menneskesmugling, prostitution eller handel med organer) og rekrutteret til terrornetværk. På den anden side bidrager dette til den sociale, økonomiske og kulturelle integration i værtslandets samfundsstruktur;

18. mener, at EU bør bidrage til indsatsen for at tackle syriske flygtninges psykiske sundhedsbehov, navnlig hos børn, der lider af posttraumatisk stresssyndrom, som udgør en fare for deres helbred og integration;

19. mener, at strategierne også må tage højde for flygtningenes permanente eller i det mindste langvarige tilstedeværelse, også uden for lejrene, og derfor deres integration i værtssamfundet. Eksempelvis kunne en del af ressourcerne anvendes til at tilbyde støtte til samfundsnyttigt arbejde og deltagelse i modtagelsen af nyankomne. Dette kræver en omfattende politisk dialog, der tager hensyn til værtsregionernes og flygtningegruppernes særlige situation;

20. bemærker, at en sådan strategi dermed ikke kun kan fokusere på flygtningene selv, men nødvendigvis også må fokusere på forebyggelse og løsning af problemer i værtssamfundene. Det internationale samfund må i højere grad end hidtil være parat til at bistå nationale, regionale og lokale myndigheder, når disse skal leve op til deres ansvar for de nærområder, hvor »integration i regionen« skal finde sted. Dette gælder også i finansiell henseende, f.eks. hjælp til sikring af basistjenesteydelser samt lokal og regional økonomisk udvikling.

De lokale myndigheders rolle

21. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at problemerne vedrørende flygtninge og samfund i oprindelseslandene og de omkringliggende regioner viser sig i de landsbyer, byer og regioner, hvor flygtningene bor, går i skole, har brug for sundhedspleje, arbejder eller leder efter et job, bor sammen med deres naboer osv. Udover den direkte nødhjælp er det dermed først og fremmest de lokale og regionale myndigheder, som forventes at handle og finde løsninger ⁽⁷⁾;

22. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder i oprindelsesområderne og de omkringliggende regioner har store problemer med at opfylde forventningerne. I de fleste tilfælde kæmpede de, selv inden flygtningene kom, med en uklar kompetencefordeling, utilstrækkelige finansielle midler og mangel på kvalificeret personale. I et centralistisk politisk system kan de desuden ikke handle hurtigt, idet mange beslutninger og udgifter først skal godkendes på et højere administrativt niveau;

23. konstaterer, at der er behov for at styrke samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder på den ene side og UNHCR og de humanitære ngo'er på den anden side, således at deres arbejde kan samordnes med henblik på anerkendelse og støtte til offentlige og private aktører samt non-profit aktører fra den tredje sektor og civilsamfundet, der befinder sig i første række med hensyn til modtagelse og opfyldelse af flygtninges behov i regionerne og med henblik på subsidiaritet ved at sikre et konstruktivt integrationsforløb, der i højere grad tager hensyn til situationen og problemerne i regionerne;

24. anbefaler, at der gennemføres forbedringer på flere niveauer, således at de lokale og regionale myndigheder i oprindelsesområderne og de omkringliggende regioner reelt kan varetage ansvaret for sikring eller levering af basistjenesteydelser og de langsigtede aspekter af bæredygtig social og økonomisk udvikling i deres kommuner og regioner:

- De institutionelle rammevilkår: Klar og hensigtsmæssig kompetencefordeling for de lokale og regionale myndigheder med mindre afhængighed af centralforvaltningen og mulighed for at samarbejde direkte med beredvillige internationale organisationer, stater eller regioner/byer samt større inddragelse i forberedelsen og realiseringen af international støtte.
- Tilstrækkelige finansielle midler til at kunne varetage ansvaret ved hjælp af overførsler, lokale indtægter og/eller direkte finansiering fra donorer.
- Styrkelse af kapaciteten på politisk og embedsmandsplan gennem efteruddannelse og uddannelse, eksponering, erfaringsudveksling, og støtte til »learning by doing«.

Midler og foranstaltninger

25. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig, at det vil kræve økonomiske, materielle, menneskelige og tekniske ressourcer på permanent basis, hvis modtagelse i regionen skal være et vigtigt element i den overordnede flygtningepolitik. På sit møde den 14. september 2015 besluttede Rådet for retlige og indre anliggender derfor med rette at øge EU's og medlemsstaternes bidrag til UNHCR, således at denne organisation får mulighed for at tage imod et stort antal syriske flygtninge i flygtningelejre i nabolandene, og afsætte betydeligt flere midler til Den Europæiske Unions regionale trustfond oprettet som reaktion på den syriske krise, den såkaldte »Madadfond« ⁽⁸⁾. Denne stigning vil formentlig være påkrævet i flere år;

26. ser gerne, at instrumenter som Madadfonden stilles til rådighed for en indsats over for de kriser, som plager forskellige nordafrikanske lande, der potentielt kan blive kilde til et stort antal flygtninge;

⁽⁷⁾ Se også: https://www.chathamhouse.org/sites/files/chathamhouse/field/field_document/Jordan%20workshop%20summary%20FINAL.pdf.

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12002-2015-REV-1/da/pdf>.

27. opfordrer derfor indstændigt EU-medlemsstaterne til at påtage sig ansvaret for den finansielle støtte og omgående stille allerede lovede midler til rådighed eller iværksætte yderligere bestræbelser for at mindske de betragtelige finansielle huller i trustfondene mellem de af EU lovede midler og medlemslandenes bidrag;

28. er fortalende for, at Madadfonden lægger tilstrækkeligt vægt på »god regeringsførelse«, og realiseringen af en sådan gennem foranstaltninger med og for de lokale og regionale myndigheder, samt behovet for især hurtig, men også præcis, planlagt, effektiv og virkningsfuld handling ved gennemførelsen af prioriter;

29. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte de nødvendige økonomiske midler, iværksætte de nødvendige administrative procedurer og inddrage de lokale og regionale myndigheder, navnlig dem med kompetencer på sundheds-, uddannelses- og socialområdet, i fordelingen af ressourcerne til at tage sig af disse personer for i fællesskab at iværksætte passende foranstaltninger for at finde en helhedsbaseret løsning på situationen;

30. anbefaler, at der i den europæiske politik for udviklingssamarbejde gøres en stor indsats for at tackle og forsøge at fjerne de grundlæggende årsager til de konflikter, som er årsagen til, at mennesker tvinges til at flygte fra deres hjemland, herunder religiøs forfølgelse, mangel på velfungerende retsstatslige strukturer, manglende respekt for menneskerettighederne, og fravær af »god regeringsførelse« på de forskellige myndighedsniveauer i ustabile stater. På den måde kan EU bidrage til, at store grupper mennesker ikke bliver tvunget til at flygte, fordi de er i fare for at miste livet og håbet om fred;

31. anerkender i den forbindelse vigtigheden af at etablere formelle, institutionaliserede og effektive kommunikationskanaler med de regionale og lokale myndigheder i flygtningenes hjemregioner med det formål at kortlægge, hvor der er størst behov for en indsats, og de mest hensigtsmæssige foranstaltninger, herunder økonomisk og teknologisk bistand, uddannelse af ledere i den offentlige sektor og udveksling af viden og bedste praksis;

32. mener, at principperne i dokumentet om en bæredygtig dagsorden for byerne i Middelhavsregionen og de vigtigste foranstaltninger i opfordringen til partnerskab med delegationen af libyske borgmestre (som er et ARLEM-initiativ) er eksempler på, hvilken vej udviklingen skal gå for effektivt at beskytte flygtninge i deres hjemregioner;

33. anbefaler, at der i den politiske dialog med regeringerne i lande, der varetager den første modtagelse, fokuseres på de lokale og regionale myndigheders rolle, og at opmærksomheden også henledes på de nødvendige rammebetingelser for, at de lokale og regionale myndigheder kan leve op til deres rolle og ansvar. Der er behov for at skabe synergier mellem lokale og regionale aktører inden for det decentrale samarbejde for at fremhjelpe fælles projekter og programmer, som modtager international støtte. Dette vedrører bl.a. opfyldelsen af aftalerne med den tyrkiske regering og disses konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder i grænseregionerne med Syrien i Tyrkiet og de byer i Tyrkiet, hvor der opholder sig store grupper af flygtninge. Sammenslutningen af tyrkiske kommuner har i den forbindelse udarbejdet indledende forslag;

34. opfordrer til at fremme lokale og regionale myndigheders inddragelse i behovsvurderinger på et tidligt stadium, som det bl.a. var tilfældet med den regionale plan for flygtningehjælp og styrket modstandsevne 2015-2016 som svar på krisen i Syrien (3RP). En koordineret tilgang til bistanden er også nødvendig på lokalt plan, og dette kræver aktiv inddragelse af de lokale myndigheder på alle trin i udarbejdelsen af hjælpeprogrammet;

35. De europæiske lokale og regionale myndigheder har udviklet en god praksis og ekspertise vedrørende integration af flygtninge. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at trække på de europæiske lokale og regionale myndigheders erfaringer, velvilje og netværk: udvalget og dets platforme ARLEM og CORLEAP, men også nationale sammenslutninger af kommuner som f.eks. den nederlandske kommunale sammenslutning (VNG) ⁽⁹⁾. De har stor viden om og erfaring med levering af basistjenesteydelser, integration samt økonomisk udvikling på lokalt og regionalt plan, ikke kun i Europa, men også i første asyllande. Den konkrete tilgang til udveksling af bedste praksis og en integreret og målrettet planlægning af leveringen af tjenesteydelser i nærområderne i Jordan og Libanon, der bl.a. bygger på scenarieplanlægning og tager hensyn til udviklingsmulighederne i værtssamfundene, lader i høj grad til at være komplementær til UNHCR's arbejde;

36. opfordrer til, at der, bl.a. på det internationale humanitære topmøde i Istanbul i maj 2016, i samråd med de øvrige vigtige aktører på området gøres en indsats for at realisere anbefalingerne i denne udtalelse og lade disse indgå i politikker og programmer. Udvalget leverer gerne yderligere bidrag.

Bruxelles, den 8. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁹⁾ VNG forvalter et program på mere end 9 mio. EUR for den nederlandske regering, som har til formål at styrke kapaciteten hos de lokale og regionale myndigheder i Jordan og Libanon til at modtage syriske flygtninge og håndtere konsekvenserne for værtssamfundene.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik

(2016/C 240/07)

Ordfører: Neale RICHMOND (IE/EPP), Dun Laoghaire Rathdown County Council**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik

COM(2015) 497 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder i høj grad Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2015 med overskriften »Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik«, der anerkender samhandlens vigtige potentiale med hensyn til vækst, beskæftigelse og jobskabelse samt investeringer i EU;
2. støtter Kommissionens ambition om at sikre, at fordelene ved globaliseringen fordeles retfærdigt, og negative virkninger afhjælpes. Udvalget påpeger, at moderne handelsaftaler, hvis de skal skabe lige konkurrencevilkår, kræver mere end blot inddragelse af spørgsmål om toldafgifter, bl.a. fokus på SMV'er. Det Europæiske Regionsudvalg er desuden enig med Kommissionen i, at handelspolitik kun kan virke, hvis Europa fastholder sit fokus på at fjerne hindringerne for fuldførelsen af det indre marked;
3. glæder sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at sikre, at alle vigtige initiativer inden for det handelspolitiske område bliver genstand for en omfattende bæredygtighedsvurdering. Det Europæiske Regionsudvalg minder om betydningen af at gennemføre efterfølgende evalueringer og understreger, at konsekvensanalyser og evalueringer, herunder en passende høring af alle interessenter, er af afgørende betydning for udformningen af forsvarlige, gennemsigtige og evidensbaserede handelspolitikker;
4. opfordrer Kommissionen til at foretage en rettidig vurdering af indvirkningen på EU's budget og EU-finansierede strukturpolitikker (de europæiske struktur- og investeringsfonde, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen osv.) af handelsliberaliseringsforanstaltninger, der er fastsat i frihandelsaftaler eller i forbindelse med multilaterale aftaler såsom spørgsmålet om, hvorvidt Kina skal tildeles markedsøkonomisk status;
5. understreger, at de foranstaltninger, der finansieres under Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF), ofte er kortsigtede, og anmoder om øget koordinering med andre EU-politikker, navnlig samhørighedspolitikken, for at sikre, at de nuværende regionale forskelle inden for EU ikke alene ikke vokser yderligere, men formindskes;
6. anerkender den økonomiske betydning af lovgivningsmæssig harmonisering, fordi den reducerer mængden af regler, som handelspartnerne i en aftale skal overholde. Udvalget påpeger dog behovet for at sikre, at en sådan harmonisering af EU's handelsaftaler fastholder eller forbedrer standarderne for forbrugerbeskyttelse, beskyttelse af miljøet og arbejdstagernes rettigheder;
7. forventer, at Kommissionen sikrer gennemsigtighed med hensyn til dens ambitiøse planer for fremtidige handelsaftaler. I den forbindelse henledes opmærksomheden på ambitionen om at omdefinere EU's forhold til afrikanske partnere, Latinamerika og Vestindien samt om yderligere at styrke handelssamarbejdet inden for rammerne af EU's naboskabspolitik;

8. fremhæver SMV'ernes centrale rolle som rygrad i den regionale og lokale udvikling og således også i EU's samhørighed som helhed og minder om, at udgifterne til krydsoverensstemmelse med internationale standarder normalt er højere for SMV'er end for multinationale virksomheder. Udvalget glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen giver SMV'erne en central plads i sin strategi ved at fremhæve de vanskeligheder, som de står over for med hensyn til liberaliseringen af handelen, og anmoder om, at de lokale og regionale myndigheder løbende bliver inddraget i den dialog, der forventes at finde sted mellem Kommissionen og medlemsstaterne om SMV'ernes særlige behov;

9. understreger, at de tre vigtige principper om effektivitet, gennemsigtighed og værdier nogle gange kan være modstridende, og anerkender meddelelsens argument om, at handelspolitikken bør tage hensyn til og eventuelt også fremme mange andre politikområder, men søger imidlertid større klarhed over, hvordan dette kan gennemføres i praksis. Udvalget påpeger i øvrigt, at økonomiske interesser ikke bør gå forud for garantien for lige adgang til offentlige tjenester;

10. understreger, at der i forbindelse med oprettelsen af en international investeringsdomstol er behov for at sikre, at økonomiske interesser under hele overgangsperioden, indtil den internationale investeringsdomstol helt har erstattet alle konfliktlösingsforanstaltninger vedrørende investeringer i forbindelse med EU's handelsaftaler, ikke vægtes højere end de kompetente myndigheders ret til at yde offentlige tjenester i den passende blanding, som de anser for nødvendig;

11. glæder sig over meddelelsen fra Kommissionen af 29. februar 2016 om, at kapitlet om investeringsbeskyttelse i frihandelsaftalen mellem EU og Canada (CETA) tager udgangspunkt i de elementer i den reviderede strategi, som EU har foreslået for at sikre et mere gennemsigtigt system for bilæggelse af tvister mellem investorer og stater og indeholder bestemmelser om:

- en mere bindende formulering med hensyn til retten til at regulere om beskyttelse af investeringer på alle forvaltningsniveauer;
- etablering af en permanent og institutionaliseret domstol med ansvar for bilæggelse af tvister med 15 medlemmer, som udnævnes på forhånd af aftaleparterne;
- oprettelse af en appeldomstol, der vil muliggøre behandlingen af afgørelser med udgangspunkt i deres lovlighed og annullering i tilfælde af fejl;
- mere detaljerede etiske regler for at undgå interessekonflikter af enhver art;
- tilsagn fra EU og Canada om at arbejde for etablering af en permanent multilateral jurisdiktion eller appeldomstol for investeringer;

12. bifalder Kommissionens holdning til offentlige tjenester, der fastholder, at EU's handelsaftaler heller ikke i fremtiden må lægge hindringer i vejen for, at offentlige myndigheder på alle niveauer kan tilbyde, støtte eller regulere offentlige tjenester. Aftalerne må ikke pålægge medlemsstaterne nogen forpligtelse til at privatisere en tjenesteydelse eller modvirke en udvidelse af viften af offentlige tjenester;

13. understreger, at de lokale og regionale myndigheder til enhver tid skal have mulighed for at tilrettelægge udbuddet af tjenesteydelser af almen interesse, uanset hvordan tjenesteydelserne leveres og finansieres.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

14. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Rådets konklusioner, der blev vedtaget på rådsmødet om handel den 27. november 2015, fordi de er udtryk for en meget afbalanceret tilgang, der flytter fokus, men ikke ændrer substansen i handelspolitikken i overensstemmelse med EU's udenrigspolitik;

15. finder, at strategiens territoriale dimension bør sikre, at de lokale og regionale myndigheder i hele EU drager de samme fordele af de vækst- og investeringsmuligheder, som det forventes, at frihandelsaftalerne og handelsaftalerne generelt afstedkommer ifølge beskrivelsen af aftalerne i meddelelsen. Man bør også synliggøre, hvad frihandelsaftaler kan betyde i forhold til offentligt finansierede aktiviteter på lokalt niveau, for at værne om foreningsfriheden og det kommunale selvstyre;

16. opfordrer i henhold til artikel 14 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol (nr. 26) om tjenesteydelser af almen interesse til, at de nuværende og fremtidige tjenesteydelser af almen interesse og almen økonomisk interesse (herunder, men ikke begrænset til, vandforsyning, sundhedsydelser, sociale ydelser, socialsikringssystemer, uddannelse, affaldshåndtering og offentlig transport) undtages fra anvendelsesområdet for de handelsaftaler, der skal forhandles;

17. mener, at der er et identificeret behov for på regionalt og lokalt plan at udarbejde og gennemføre internationaliseringsprogrammer for SMV'er, der inddrager de lokale og regionale interessenter. Dette bør desuden omfatte kortlægning af hullerne i støtten for at reducere forskellene og de negative virkninger, som en mere åben handel kan medføre for visse regioner;

18. anfører, at det er vigtigt at holde sig for øje, at handel og investeringer ikke kun handler om at åbne markeder, hvilket vil stimulere konkurrence og innovation, styrke Europas konkurrenceevne og skabe mulighed for beskæftigelse og vækst, men også om den nødvendige udvikling af alle regioner til styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og dermed velstanden for alle borgere;

19. glæder sig over, at der fokuseres på EU's værdier inden for den nye strategi, og at europæiske værdier som bæredygtig udvikling og menneskerettigheder fremmes i handelsaftalerne, men mener, at værdierne bør fremgå specifikt;

20. anerkender, at regelkonvergens inden for frihandelsaftaler på sektorniveau kan forhindre unødvendig fordobling af procedurer og krav til licenser og medføre lignende resultater. For at undgå fremtidige konflikter er det imidlertid vigtigt at formulere aftaleteksten præcist og opstille en udtømmende positivliste over tjenester, som er genstand for aftaler om handel med tjenester;

21. glæder sig over meddelelsens fokus på SMV'ernes uudnyttede potentiale og behovet for at give dem en passende målrettet støtte, der begynder med den rette handelspolitik;

22. påpeger, at regelkonvergens navnlig er vigtig, da den medfører internationaliseringsmuligheder og integration i globale værdikæder for SMV'er;

23. mener, at et afbalanceret resultat i følsomme traditionelle sektorer såsom landbrug bør være målet i alle EU's frihandelsaftaler. Frihandelsaftalerne bør tillige indeholde en anerkendelse af kvalitetsprodukter og sikre, at de beskyttes på internationalt niveau mod forfalskning;

24. er enig i, at intensiveringen af debatten om EU's handelspolitik er en mulighed for bedre at inddrage alle interessenter i udarbejdelsen, forhandlingen og gennemførelsen af vores forskellige initiativer på området. I den forbindelse er det imidlertid nødvendigt at sikre gennemsigtighed i større omfang, end det er tilfældet i dag;

25. opfordrer til en styrkelse af foranstaltningerne til fremme af bæredygtig udvikling og god regeringsførelse gennem handelsaftaler samt initiativer med flere interessenter m.m. med vægt på fri, retfærdig og etisk handel, miljøbeskyttelse, arbejdstagerrettigheder, ordentlige arbejdsvilkår samt menneskerettigheder, sundheds- og forbrugerbeskyttelse, dyrevelfærd, sikring af beskyttelsen af kulturel mangfoldighed og fremme af udvikling gennem handel, herunder Aid for Trade og 2030-dagsordenen;

26. påpeger, at handelsaftaler bør give lige muligheder på tværs af EU's medlemsstater, regioner, herunder regionerne i den yderste periferi og oversøiske territorier i EU, og alle relevante sektorer, herunder industri, landbrug og tjenester. Udvalget glæder sig i den forbindelse over, at Rådet understregede behovet for at lette og forbedre europæiske virksomheders integration i de globale værdikæder, navnlig de små og mellemstore virksomheders;

27. glæder sig over Kommissionens tilsagn om gennemsigtighedsforanstaltninger og håber, at de bliver fulgt op af andre konkrete foranstaltninger rettet mod større synlighed, f.eks. et krav om gennemsigtighed i forbindelse med forhandlingspositionerne, også når det gælder de øvrige parter. Udvalget kritiserer imidlertid meddelelsen for, at den ikke omhandler de mere grundlæggende problemer med gennemsigtighed i udformningen af handelspolitik på EU-medlemsstatsplan, for eksempel hvordan politiske mål formuleres, før forhandlinger starter, dvs. på det tidspunkt, hvor de 28 medlemsstater giver mandat;

28. fremhæver, at EU-forbrugernes rettigheder skal være mere afbalanceret i handelsdebatten og omfatte mere end spørgsmål om privatlivets fred, forbrugersikkerhed og retten til information om produkterne. De grundlæggende elementer i forbrugerbeskyttelsen, dvs. information, gennemsigtighed og valgfrihed skal respekteres og beskyttes;

29. fokus bør deles ligeligt mellem de SMV'er, der eksporterer, og dem, der ikke eksporterer, for at sikre, at fordelene ved åben handel og EU's handelspolitik ikke udelukkende tilgodeser de SMV'er, der bidrager til en medlemsstats eksportøkonomi;

30. opfordrer EU's forhandlere til at arbejde for at inkludere et kapitel om små virksomheder i alle EU's fremtidige handelsaftaler;

31. mener, at nedbringelsen af udgifterne til regulering vil have en positiv indvirkning på små og mellemstore virksomheders mulighed for at komme ind på nye markeder, hvor overlappende ordninger mellem handelspartnere uden for frihandelsaftalerne forhindrer dem i at få adgang til markederne og hjælper større veletablerede virksomheder med at monopolisere markederne;

32. støtter mere åben handel som en modgift mod lave investeringsniveauer, der kan stimulere den globale økonomi på et tidspunkt, hvor gældsniveauet fortsat er højt;

33. bemærker meddelelsens stærke fokus på bilaterale frihandelsaftaler (FTA'er), men er imidlertid fortalende for, at EU igen i højere grad lader sin handelspolitik tage udgangspunkt i WTO's multilaterale dagsorden;

34. er bekymret for, at det øgede fokus på den bilaterale handelsdagsorden begunstiger en økonomisk blokdannelse og en konkurrence baseret på diskrimination og deregulering til skade for økonomisk svagere lande med en skrøbelig forhandlingsposition;

35. påpeger, at et stadig mere kompliceret net af standarder og handelsregler har negative konsekvenser for alle parter og opfordrer Kommissionen til at sikre synergier mellem og konsekvens i de bilaterale, plurilaterale og multilaterale aftaler, som der forhandles om for øjeblikket. Også de nye aftaler bør være gennemsyret af principperne om klarhed, gennemsigtighed og forenkling;

36. anmoder om, at det i EU's handelspolitik overvejes at fremme handel inden for især de områder, hvor EU er førende på verdensmarkedet, for eksempel grøn teknologi;

37. anmoder om, at regionerne og de lokale og regionale handelskamre eller lignende repræsentative organisationer bliver behørigt informeret om de udfordringer og muligheder, der følger af øget international handel. Dette er navnlig vigtigt for SMV'er, fordi sandsynligheden for, at de ikke har midlerne til selv at overvåge udviklingen i verdenshandlen, er større;

38. mener, at der bør være større sammenhæng mellem handelspolitikken og politikker, der har til formål at hjælpe udviklingslande, uden dog at miste blikket for betydningen af strategisk udvikling og fortsat vækst i EU;

39. understreger, at arbejdstagerrettigheder, herunder de otte grundlæggende ILO-konventioner, skal gennemføres i samme omfang i alle handelsaftalernes kapitler, og at disse aftaler skal indeholde en bestemmelse om revision, som gør det muligt for en part at forlade aftalen eller suspendere forpligtelser i tilfælde af overtrædelser af arbejdsstandarder og sociale standarder;

40. understreger, at forpligtelserne til at afgrænse lovlige offentlige politiske foranstaltninger i forhold til udfordringerne ved frihandelsaftaler er afgørende i forbindelse med investeringsaftaler, fordi der ikke bør være nogen hindringer for medlemsstater, der indfører lovlige offentlige politiske foranstaltninger mod for eksempel rygning;

41. påpeger, at drøftelsen af ISDS og et investeringsdomstolssystem er kompleks og opfordrer til, at retlige tvister, der vedrører overholdelsen af handelsaftaler, prøves ved offentlige domstole på sagsøgtets hjemsted, og at retsforhandlingerne foregår på sagsøgtets og i henhold til den lovgivning, der er gældende i sagsøgtets land. Det skal være muligt at anke. Procedurerne for bilæggelse af tvister imellem stater bør bygge på de procedurer, der gælder på WTO-niveau;

42. opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at der indtil oprettelsen af investeringsdomstolssystemet, ikke i ubegrænset omfang og udover anvendelsesområdet i den relevante handelsaftale, anvendes tvistbilæggelsesmekanismer mellem investor og stat baseret på mestbegunstigelsesbestemmelser;

43. påpeger, at der er behov for, at handelsaftaler, selv efter de er indgået og er blevet ratificeret, indeholder en mekanisme (et slags regulerende tilsynsorgan), der giver mulighed for tekniske justeringer. Der er desuden behov for en revisionsklausul, således at den enkelte aftale eventuelt kan revideres, og en bestemmelse, som gør det muligt til hver en tid at trække afgørelser vedrørende liberaliseringsforanstaltninger tilbage — også når det gælder afgørelser truffet af de lokale og regionale myndigheder inden for deres eget ansvarsområde;

44. finder det også vigtigt, at dem, der repræsenterer EU og handelspartneren/handelspartnerne i dette organ, er velinformerede, og at der sikres en afbalanceret interesserepræsentation;

45. understreger, at det er vigtigt at forsøge at forenkle handlen med alle de lande, som EU ikke har en frihandelsaftale med;

46. er enig i, at det for at opnå fremskridt fremover er nødvendigt at skabe en ny balance vedrørende de forholdsmæssige bidrag fra de udviklede økonomier og vækstøkonomierne;

47. fremhæver, at ingen EU-handelsaftale må medføre lavere beskyttelse af forbrugerne, miljøet eller arbejdstagerne eller lavere social beskyttelse i EU eller de enkelte medlemsstater end i dag. Det skal fortsat være muligt at hæve dette niveau. Udvalget anbefaler at styrke disse principper og tydeliggøre, at dette også gælder for spørgsmål vedrørende produktsikkerhed samt beskyttelse af sundhed, dyrevelfærd og datasikkerhed. Udvalget forventer, at handlingsspiller-ummene for Den Europæiske Union samt medlemsstaternes parlamenter og regeringer sikres, således at borgernes demokratiske medbestemmelse bevares;

48. opfordrer til, at der iværksættes foranstaltninger til støtte for forbrugerne i forbindelse med grænseoverskridende handel med varer og tjenesteydelser med tredjelande, f.eks. i form af online helpdeske, som tilbyder oplysning eller rådgivning i forbindelse med tvister;

49. støtter, at bestemmelser til bekæmpelse af bestikkelse inkluderes i handelsaftalerne som en yderligere foranstaltning for at sikre, at alle virksomheder og forbrugere kan drage fordel af en aftale, og regionale brudlinjer derved reduceres;
50. mener, at udvalget spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at fordelene ved handelsaftaler kan mærkes på lokalt og regionalt plan, og med hensyn til grundigt at gennemgå de aftaler, hvor man ikke har mærket fordelene på et mere lokalt plan;
51. fremhæver, at EU er nødt til at lade offentlige udbud indgå i internationale handelsaftaler og samtidig øge presset i forhandlingerne for at imødegå misforholdet mellem åbenhed på EU's markeder for offentlige udbud og den restriktive praksis hos vigtige handelspartnere;
52. bifalder det reviderede forslag fra Kommissionen om det internationale instrument for offentlige udbud⁽¹⁾ og understreger, at dette værktøj kan bidrage til bekæmpelsen af korruption i tredjelande. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer endvidere til en afbalanceret anvendelse af instrumentet for at undgå, at det anvendes til at beskytte eller lukke EU's markeder for offentlige udbud;
53. henleder opmærksomheden på de særlige behov hos EU's små og mellemstore virksomheder og de vanskeligheder, de kan stå over for, når de deltager i tredjelandes markeder for offentlige udbud. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig i den forbindelse over, at instrumentet ikke vil gælde for bud afgivet af EU's små og mellemstore virksomheder og den omstændighed, at dets anvendelse vil blive begrænset til kontrakter over en vis tærskel.

Bruxelles, den 8. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ COM(2016) 34 final.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opgradering af det indre marked

(2016/C 240/08)

Ordfører: Alessandro PASTACCI (IT/PES), formand for provinsen Mantova**Basisdokument:** Meddelelse om »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne«

COM(2015) 550 final

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det indre marked, som er fundamentet for varers, tjenesteydelsers, personers og kapitalens fri bevægelighed i Den Europæiske Union (EU), er EU's største økonomiske succes og har bidraget til at skabe velstand og jobs. For at det kan fungere mere optimalt, er der brug for flere økonomiske og strukturelle reformer for at nå de målsætninger, der er sat for vækst og beskæftigelse i Europa 2020-strategien, samt EU-traktatens målsætninger i artikel 3 vedrørende en bæredygtig udvikling, en social markedsøkonomi med en høj konkurrenceevne og økonomisk, social og territorial samhørighed. Udvalget understreger endvidere, at det indre marked, Schengenaftalen om personers fri bevægelighed og gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾ hænger uløseligt sammen, og mener derfor, at fuldførelse og gennemførelse af det indre marked har afgørende betydning for udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale;

2. er enig i, at for at blive mere effektiv skal strategien for det indre marked have tre ben: 1) skabe nye muligheder for forbrugere, fagfolk og virksomheder, 2) fremme og muliggøre Europas modernisering og innovation og 3) sikre den praktiske gennemførelse for at forbedre forbrugernes og virksomhedernes dagligdag. En sådan trebenet og integreret strategi bør sigte mod at håndtere de udfordringer, der opstår som kombineret virkning af den hurtige udvikling i globalisering og teknologiforandringer og den kun gradvise tilpasning af uddannelses- og efteruddannelsessystemerne;

3. støtter Europa-Parlamentets opfordring til, at søjlen med det indre marked optages i det europæiske semester ⁽²⁾ med et system for regelmæssig overvågning og evaluering af integrationen på det indre marked og med et sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer, benchmarking, peer review og udveksling af bedste praksis;

4. mener, at det er tanken, at strategien for det indre marked skal supplere og suppleres af EU-initiativer om investeringer, konkurrenceevne og adgang til finansiering, det indre marked for energi, det digitale indre marked og arbejdskraftmobilitet. Udvalget beklager derfor, at Kommissionens meddelelse ikke er ledsaget af forslaget til revision af direktivet om udstationering af arbejdstagere, som skulle være et af Kommissionens overordnede initiativer til at tackle social dumping og styrke arbejdstagernes rettigheder samt sikre, at kollektive overenskomstforhandlinger danner rammen for arbejdsmarkedsrelationerne. Denne situation bør ikke gå ud over sammenhængen mellem køreplanen for uddybning af det indre marked og initiativer, der er nødvendige for at skabe bedre forhold for arbejdskraftens mobilitet. Spørgsmålet bør behandles i lovgivningsproceduren vedrørende Kommissionens forslag om ændring af direktivet om udstationering af arbejdstagere (direktiv 96/71/EF), der blev forelagt den 8. marts;

⁽¹⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse af 7.-8. april 2016 om opfølgning på de fem formænds rapport om »Fuldførelse af EU's Økonomiske og Monetære Union«.

⁽²⁾ Se Europa-Parlamentets beslutning om styringen af det indre marked inden for det europæiske semester 2016 (2015/2256(INI)).

5. understreger, at politikken for det indre marked er en tværgående politik, som indgår i et samspil med mange sektorpolitikker på EU-plan. Regionsudvalget havde derfor forventet, at Kommissionen i sin meddelelse om strategien for det indre marked ville skitsere samspillet med især handels- og konkurrencepolitikken mere tydeligt. For så vidt angår handelspolitikken ville det med rette kunne forventes, at Kommissionen, før den giver Kina markedsøkonomisk status inden udgangen af 2016, offentliggør, at der skal foretages en analyse af en sådan beslutnings økonomiske, sociale og territoriale følger og dens indvirkning på det indre marked;

6. efterlyser fuldførelse af det digitale indre marked, som har potentialet til at mindske den digitale kløft mellem regionerne og lette adgangen til oplysninger yderligere, opnå effektivitetsforøgelse og introducere bedre forretningsmæssige og administrative modeller. Udvalget understreger, at e-handel og e-indkøb skaber konkrete fordele for forbrugerne, mens e-forvaltning letter onlineoverensstemmelse og adgang til job og forretningsmuligheder for både borgere og virksomheder og således bidrager til den økonomiske vækst;

7. henleder opmærksomheden på den særlige rolle, der spilles af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) som grænseoverskridende aktører samt af andre grænseoverskridende strukturer såsom europæiske økonomiske firmagrupper eller europæiske andelsselskaber. Disse er laboratorier for det indre marked og kan hjælpe med at identificere det indre markeds barrierer, da de på lokalt plan kan bidrage til at identificere og håndtere spørgsmål som f.eks. offentlige udbud, grænseoverskridende kontrakter, dobbelt beskatning af personale, gældende lov, forbrugerbeskyttelse og grænseoverskridende tjenesteydelser;

8. beklager, at der ingen direkte omtale er af håndværk og af specifikke foranstaltninger til fremme heraf, trods det at der findes mere end 16 millioner håndværksvirksomheder, som udfylder en vigtig funktion i forbindelse jobskabelse og økonomisk udvikling;

9. gentager, at for at fastslå EU-politikernes virkninger er medlemsstaterne og EU nødt til at indføre territoriale konsekvensanalyser som en standardpraksis i den politiske beslutningsproces samt i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af sektorinvesteringer ⁽³⁾.

Om udviklingen af den kollaborative økonomi

10. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens bebudede initiativ vedrørende den europæiske dagsorden for den kollaborative økonomi/deleøkonomien, herunder vejledningen i, hvordan EU-lovgivningen finder anvendelse på denne nye sektor, dens ambitioner om at understøtte potentialet med hensyn til bæredygtig vækst og jobskabelse samt dens hensigt om at undersøge, i hvilken udstrækning bestemmelserne i tjenesteydelsesdirektivet, direktivet om elektronisk handel og EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning gælder for den kollaborative økonomi/deleøkonomien, og om der er behov for yderligere regulering, navnlig med hensyn til arbejdstagernes ret til social sikring og beskæftigelsesrelaterede rettigheder, sundheds- og sikkerhedsstandarder, beskatning og licensudstedelse. Udvalget gentager sin overbevisning om, at en sektorspecifik fremgangsmåde bør følges ved ethvert initiativ om fast regulering, og at rækkevidden af et deleøkonomiinitiativ bør være et kriterium ved fastlæggelsen af de reguleringsmæssige rammer;

11. påpeger, at forudgående bymæssige og territoriale konsekvensanalyser kunne gennemføres og udvikles i tæt partnerskab med alle myndighedsniveauer for at identificere metodeprotokoller. Udvalget bemærker, at analyserne bør udformes på en sådan måde, at der ikke lægges unødige byrder på promoveringen og udviklingen af nye aktiviteter, og at de eksisterende virksomheders daglige arbejde, uanset hvor store virksomhederne er, ikke pålægges yderligere byrder.

Om, hvordan SMV'er og nystartede virksomheder kan hjælpes til vækst

12. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens hensigt om at fremlægge initiativer, som skal reducere de tunge byrder, som momsregistrerings- og momsindberetningsforpligtelser indebærer for nystartede virksomheder og SMV'er, navnlig når de opererer på tværs af grænserne. Udvalget påpeger, at en forenkling af momsindberetningsforpligtelserne for SMV'er og mikrovirksomheder også blev udpeget som et område, hvor der burde gøres noget, i den høring af europæiske iværksætterregioner (EER), Regionsudvalget gennemførte i april 2014. Dette er især relevant for detailhandelen, hoteller og restauranter, hvor mindre operatører, som er interesserede i at drive virksomhed på tværs af grænserne, kan støde på hindringer som følge af for tungt bureaukrati, hvilket er til skade for de forskellige kategorier af forbrugere;

⁽³⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Territorial vision 2050, hvilken fremtid?« CdR 4285/2015 af 3. december 2015.

13. anerkender, at støttefaktoren for SMV'er har spillet en afgørende rolle i at muliggøre SMV'ernes adgang til finansiering, og håber, at denne foranstaltning vil blive videreført i de kommende år;

14. bifalder Kommissionens hensigt om at forelægge et forslag til retsakt om insolvens for at sikre, at iværksættere kan få en ny chance. Denne tilgang kan fremme iværksætteri og innovation i Europa, da iværksættere, som opererer i omgivelser, der ikke stigmatiserer fejl, vil være mere tilbøjelige til at påtage sig flere innovative projekter. Dog bemærker udvalget, at den retlige ramme for insolvens bør sikre, at kun ansvarlig risikotagning fremmes, og sørge for sikkerhed og rimelighed for kreditorerne;

15. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge, at medlemsstaterne og de relevante subnationale myndigheder faktisk implementerer gennemførelsesforanstaltningerne for direktiv 2011/7/EU om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og til at indlede en hurtig overtrædelsesprocedure, hvis direktivet ikke anvendes korrekt, da SMV'er ofte ikke har mulighed for at gøre deres rettigheder i henhold til direktivet gældende over for en dominerende virksomhed eller offentlig myndighed;

16. opfordrer kraftigt Kommissionen til at følge »Tænk småt først«-princippet, dvs. kun at udarbejde lovgivning, når det er nødvendigt og med tanke på de mindste foretagender. Udvalget opfordrer Kommissionen til at holde øje med, at medlemsstaterne rent faktisk indfører og anvender princippet om »kun én gang« for at mindske de unødvendige administrative byrder for SMV'er og borgerne;

17. opfordrer Kommissionen til at fremme direkte deltagelse i forretningsrisikoen og adgang til innovative instrumenter til tilvejebringelse af risikovillig kapital såsom crowdfunding;

18. opfordrer Kommissionen til at sikre, at SMV'erne gives bedre og lettere tilgængelig information via de repræsentative SMV organisationer.

Om liberalisering af liberale tjenesteydelser

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af en yderligere åbning af markedet for tjenesteydelser i EU i betragtning af den relativt lille andel af grænseoverskridende handel med tjenesteydelser, tjenesteydernes voksende andel i BNP og beskæftigelse i Europas regioner og byer og tendensen til en øget andel af tjenesteydelser i industriens værdiudbud. Udvalget anerkender Kommissionens indsats for at åbne markedet for tjenesteydelser inden for rammerne af tjenesteydelsesdirektivet og fremhæver, at den yderligere åbning af markederne for tjenesteydelser bør ske under overholdelse af de allerede etablerede retlige og kvalitetsmæssige standarder;

20. er enig i behovet for at vurdere og håndtere på den ene side de lovgivningsmæssige huller og på den anden side problemet med overlappende og modstridende regulering i visse områder af det indre marked og fjerne vedvarende barrierer for fri bevægelighed, som forhindrer virksomheder og forbrugere i EU i at udnytte det indre markeds fulde potentiale;

21. anbefaler, at den »analytiske ramme, som medlemsstaterne skal anvende, når de reviderer gældende regler eller foreslår nye«, indeholder kriterier for, hvornår en sektor kan klassificeres som »prioriteret«. Meddelelsen giver ingen forklaring på, hvorfor visse tjenesteydelser skal prioriteres ⁽⁴⁾.

Schengenaftalen

22. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, som det fremgår af en nylig undersøgelse fra Europa-Parlamentet, der blev forelagt for Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, at en langvarig suspension af Schengenaftalen vil medføre betydelige negative konsekvenser på hele syv økonomiske områder: BNP, handel, direkte udenlandske investeringer, beskæftigelse, mobilitet, forbrug og SMV'er. Af hensyn til bevarelsen af det indre marked og de vigtige landvindinger, der er opnået gennem årene, er det derfor af afgørende betydning, at denne aftale bevares ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Listen over prioriterede sektorer/erhverv gives i fodnote 26: »civilingeniører, arkitekter, revisorer, advokater, ejendomsmæglere, turistguider og patentagenter«.

⁽⁵⁾ Dette har allerede fået fuld opbakning i resolution COR-2016-00726-RES.

Om styrkelse af det indre marked for varer

23. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens hensigt om at modernisere standardsystemet i samarbejde med aktørerne inden for standardisering, da standarder har vist sig meget effektive som støtte til markedsintegration i kraft af deres betydning for industriens omkostninger, interoperabilitet, markedsadgang og eksport. Ved enhver reform af standarderne skal der tages hensyn til de små og mellemstore producenters behov;

24. bifalder, at Kommissionen den 16. marts 2016 fremlagde en meddelelse om de udfordringer, som stålindustrien står over for, selv om udvalget havde forventet, at Kommissionens meddelelse om det indre marked allerede ville have omhandlet opfølgningen på »Handlingsplanen for en konkurrencedygtig og bæredygtig stålindustri i Europa« fra juni 2013, da stålindustriens udfordringer vedrører mange aspekter ved strategien for det indre marked. Udvalget henleder opmærksomheden på, at det vil udarbejde en særlig udtalelse om stålindustriens udfordringer, som navnlig vil blive baseret på Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2015 om udvikling af en bæredygtig europæisk industri for uædle metaller⁽⁶⁾;

25. gentager som allerede anført i en nylig udtalelse⁽⁷⁾ sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge et lovgivningsforslag om beskyttelse af geografiske betegnelser for ikkelandbrugsprodukter i EU. Dette vil bidrage til at styrke det indre marked ved at gøre produkterne mere genkendelige og garantere kvaliteten;

26. anerkender, at princippet om gensidig anerkendelse er helt centralt for produkter, der ikke er omfattet af EU-standarder, men at dets anvendelse er uensartet og bør forbedres for at sikre en mere forudsigelig lovgivningsramme for varers fri bevægelighed. Under alle omstændigheder vil det være ønskeligt, at forbrugerne samtidig får korrekte oplysninger om disse produkter, at kvalitetsprodukter får behørig anerkendelse, og at produkternes oprindelse bliver angivet;

27. understreger sin støtte til foranstaltninger, som kan holde ulovlige og ikkeoverensstemmende produkter ude fra EU-markedet, i betragtning af den stigende forekomst af handel af den art, hvilket forvrider konkurrencen og udgør en risiko for forbrugerne. En skrapere overvågning af forfalskningsaktiviteter ville tilføre et konkret indhold til målet om at »skabe muligheder for forbrugerne, de erhvervsdrivende og virksomhederne«, især for SMV'er.

Om offentlige udbud

28. Det Europæiske Regionsudvalg hilser den generelle tilgang til offentlige udbud i meddelelsen velkommen. Udvalget støtter mere specifikt netværksdannelse mellem organer for førsteinstansklager, teknisk bistand til medlemsstaterne og forbedrede overvågningsværktøjer, som også vil hjælpe lokale og regionale myndigheder med at implementere reglerne om offentlige udbud. I den forbindelse peger udvalget på den eventuelle rolle for videnscentre som en kilde til hjælp, rådgivning og vejledning vedrørende offentlige indkøb;

29. tilslutter sig også ideen om at lancere en frivillig ex ante-mekanisme for offentlige udbud for store infrastrukturprojekter, men undrer sig over, hvorfor Kommissionen har sat så høj en beløbsgrænse (700 mio. EUR). Udvalget foreslår således, at loftet sænkes betydeligt, navnlig i betragtning af Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 10/2015 »Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige indkøb i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres«;

30. opfordrer dog til, at det register over kontrakter, som Kommissionen af hensyn til gennemsigtigheden har foreslået, og værktøjerne til dataanalyse udformes på en sådan måde, at de ikke fører til en øget byrde for de offentlige ordregivende myndigheder. Kommissionen råder allerede over en betydelig mængde data herom, eftersom udbud, der overskrider tærskelværdien, skal være EU-omfattende, hvilket gør mere vidtrækkende EU-omfattende informations- og statistikkrav overflødige.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0460+0+DOC+XML+V0//DA>.

⁽⁷⁾ Regionsudvalgets udtalelse ECOS-V-064 om udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til ikke landbrugsprodukter (COR 5386/2014), vedtaget den 11. februar 2015.

Om tjenesteydelser og tjenesteydelsesdirektivet

31. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens indsats for løbende at evaluere EU-landenes gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet og gennemføre en række evalueringer (»peer reviews«) for at fjerne de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende handel med tjenesteydelser i EU, især hvad angår spørgsmålet om den såkaldte »geografiske blokering af digitale tjenester«. Udvalget mener dog, at Kommissionen ikke bør foregribe resultatet af dette evalueringsarbejde ved at tilkendegive, at der ikke er nogen planer om at revidere eller ændre tjenesteydelsesdirektivet;

32. minder om, at kvikskranker er et væsentligt element i tjenesteydelsesdirektivet. Flere aspekter, der knytter sig tæt til leveringen af tjenesteydelser, er imidlertid ikke omfattet af direktivet (f.eks. udstationering af arbejdstagere, beskatning, social sikring, faglige kvalifikationer), men bør ikke desto mindre indgå i kvikskrankernes oplysningstjeneste, så disse tjenester får en reel merværdi. Derudover vil det være relevant, at oplysningerne kan fås i hvert fald på engelsk i tillæg til det nationale sprog;

33. mener, at initiativet om indførelse af et tjenesteydelsespas bør begrænses til de tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, dvs. at det ikke skal omfatte offentlige tjenesteoperatører, så længe de ikke udfører kommercielle aktiviteter eller tjenester, der ikke har grænseoverskridende virkninger, og som er omfattet af lovgivning på nationalt, regionalt eller lokalt plan;

34. bifalder Kommissionens initiativ om at forhindre forskelsbehandling af forbrugere og virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende handel, især onlinehandel, men insisterer på, at visse fordele, navnlig lavere priser, som ikke er relevante for det indre marked, kan forbeholdes visse modtagere af tjenesteydelser, såfremt dette baseres på legitime, objektive kriterier.

Om socialøkonomien og tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

35. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at Kommissionens meddelelse ikke annoncerer noget forslag vedrørende den sociale økonomi, på trods af at denne spiller en central rolle for EU's sociale og økonomiske udvikling, tegner sig for 2 millioner virksomheder, omfattende foreninger, kooperativer og gensidige selskaber, og sørger for 11 millioner arbejdspladser, dvs. 10 % af alle virksomheder i EU og 6 % af de beskæftigede. Udvalget minder i denne sammenhæng om, at det har opfordret »Kommissionen til at fremlægge en retlig ramme, som omfatter et sæt fælles definitioner for socialøkonomiens forskellige former i Europa, dvs. andelsselskaber, fonde, gensidige selskaber og organisationer, for at gøre det muligt for socialøkonomiske virksomheder at drive forretning på et sikkert retsgrundlag og således udnytte fordelene ved det indre marked og den frie bevægelighed (...)«⁽⁸⁾;

36. mener, at den sociale økonomi også bør støttes gennem udvikling af særlige finansieringsprogrammer, og ikke kun gennem fastlæggelsen af en overordnet lovramme på EU-niveau;

37. beklager, at Kommissionens meddelelse ikke indeholder noget forslag vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, f.eks. om kvalitetskrav i forhold til den sociale og territoriale samhørighed, selv om artikel 14 i EUF traktaten ville være et retsgrundlag for dette. Det bekymrer udvalget, at Kommissionens fokus med hensyn til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse alene begrænser sig spørgsmål om statsstøtte trods det forhold, at disse tjenesteydelser spiller en central rolle på det indre marked. Udvalget betoner, at det ved leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er af helt afgørende betydning, at den offentlige forsyningspligt er baseret på gennemsigtige retningslinjer og effektiv kontrol og har til sigte at levere omkostningseffektive tjenester af høj kvalitet. Derfor anmoder det med forbehold for den respektive kompetencefordeling mellem EU, medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder Kommissionen om at styrke sin indsats for at fremme tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, således at EU borgernes livskvalitet forbedres på alle niveauer;

⁽⁸⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse om den sociale økonomis rolle i genskabelsen af økonomisk vækst og bekæmpelsen af arbejdsløshed, 3.-4. december 2015, pkt. 12.

38. bemærker, at gennemførelsen af den fælles ramme for koncessioner fra og med april 2016 er særlig følsom på området for infrastrukturtjenester (havne, jernbaner, motorveje) og afgørende for fuldførelsen af det indre marked, da fair konkurrence er en forudsætning for, at forbrugernes rettigheder sikres bedre, og fordelene for forbrugerne, de bemyndigede foretagender og koncessionsgiveren maksimeres;

39. opfordrer til, at der tages hensyn til, at øer og fjerntliggende områder lider under handelsmæssige ulemper, ikke mindst når det gælder de øgede transportudgifter.

Bruxelles, den 8. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

117. PLENARFORSAMLING DEN 7.-8. APRIL 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020

(2016/C 240/09)

Ordfører: Olga ZRIHEN (BE/PES), medlem af det vallonske parlament

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013

COM(2015) 701 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Reformer er i deres natur komplekse processer, der kræver en komplet kæde af højt specialiserede kundskaber og færdigheder. Gennemførelse af strukturreformer på flere forskellige offentlige politikområder er en krævende udfordring, da deres fordele ofte er længe om at slå igennem. Derfor er en tidlig og effektiv gennemførelse afgørende i såvel kriseramte som strukturelt svage økonomier. I denne forbindelse har Unionens støtte i form af teknisk bistand haft afgørende betydning for den økonomiske tilpasning i Grækenland og Cypern de seneste år.	Reformer er i deres natur komplekse processer, der kræver politisk vilje, en evne til dialog og partnerskab på flere niveauer samt budgetmæssige og administrative ressourcer, og som kræver en komplet kæde af højt specialiserede kundskaber og færdigheder. Gennemførelse af strukturreformer på flere forskellige offentlige politikområder er en krævende udfordring, da deres fordele ofte er længe om at slå igennem. Derfor er en tidlig og effektiv gennemførelse afgørende i såvel kriseramte som strukturelt svage økonomier. I denne forbindelse bør Unionens støtte i form af teknisk bistand uddrage læren af de programmer, hvis formål det har været at fremme den økonomiske tilpasning i Grækenland og Cypern de seneste år. Lokal medbestemmelse i strukturreformerne, navnlig takket være de lokale og regionale myndigheder og arbejdsmarkedets parter, er en væsentlig forudsætning for, at programmet lykkes.

Begrundelse

Revisionsrettens særberetning nr. 19/2015 ⁽¹⁾ om den tekniske bistand til Grækenland giver nyttige informationer om, hvorledes den tekniske bistand kan optimeres, med henblik på at forbedre den økonomiske tilpasning af en støttemodtagende medlemsstat.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 5

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Medlemsstaterne kan drage fordel af støtte til tackling af udfordringer ved udformning og gennemførelse af strukturelle reformer. Disse udfordringer kan bero på forskellige faktorer, herunder begrænset administrativ og institutionel kapacitet eller inadækvat anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning.	Medlemsstaterne kan drage fordel af støtte til tackling af udfordringer ved udformning og gennemførelse af strukturelle reformer. Disse udfordringer kan bero på forskellige faktorer, herunder begrænset administrativ og institutionel kapacitet på forskellige forvaltningsniveauer eller inadækvat anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 6

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Unionen har lang erfaring med at stille særlig støtte til rådighed for den nationale forvaltning og andre myndigheder i medlemsstaterne, når det gælder kapacitetsopbygning og lignende tiltag på bestemte områder (f.eks. beskatning, told, støtte til små og mellemstore virksomheder) og i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Unionens erfaringer med at bistå nationale myndigheder med at gennemføre reformer bør anvendes til at styrke Unionens evne til at yde støtte til medlemsstaterne. Det er absolut nødvendigt med en omfattende og integreret indsats for at yde støtte til de medlemsstater, der er i færd med at gennemføre vækstfremmende reformer og i den forbindelse anmoder om bistand fra Unionen.	Unionens erfaringer med at bistå nationale og/eller lokale og regionale myndigheder med at gennemføre reformer med hensyn til kapacitetsopbygning af nationale og lokale og regionale myndigheder såvel som andre myndigheder i medlemsstaterne og lignende tiltag på bestemte områder (f.eks. beskatning, told, støtte til små og mellemstore virksomheder). Støtteforanstaltninger til de medlemsstater, der er i færd med at gennemføre reformer for bæredygtig vækst, social velfærd, adgang til sundhedsydelser og uddannelse, og som i den forbindelse anmoder om bistand fra Unionen, kan derfor være nødvendige, hvis de ikke allerede er støtteberettigede under andre programmer for teknisk bistand. Disse støtteforanstaltninger vil blive baseret på en integreret tilgang, der tager højde for forbindelserne mellem de forskellige områder af strukturelle reformer og for evnen til at samarbejde i partnerskab mellem alle forvaltningsniveauer, under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters institutionelle ramme og med inddragelse af alle interessenter.

⁽¹⁾ <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35302>.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 8

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Støtte gennem programmet bør stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat på områder såsom budget og beskatning, den offentlige sektor, institutionelle og administrative reformer, retssystemet, bekæmpelse af svig, korruption og hvidvaskning af penge, erhvervsklima, udvikling af den private sektor, investeringer, konkurrence, offentlige indkøb, privatiseringsprocesser, adgang til finansiering, investeringer, handel, bæredygtig udvikling, innovation, uddannelse, arbejdsmarkedspolitik, folkesundhed, asyl- og migrationspolitik, landbrug og udvikling af landdistrikter og politikker for finanssektoren.	Støtte gennem programmet bør stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat på områder med kompetencer, der er delt mellem Unionen og medlemsstaterne, og som ikke allerede er omfattet af programmer for teknisk bistand, såsom den administrative kapacitet i den offentlige sektor, retssystemet og retsstaten, beskatning, bekæmpelse af svig, korruption og hvidvaskning af penge, erhvervsklima, udvikling af den private sektor, investeringer, konkurrence, offentlige indkøb, privatiserings-, (re)nationaliserings- og (gen)kommunaliseringsprocesser, adgang til finansiering, investeringer, handel, bæredygtig udvikling, innovation, uddannelse, arbejdsmarkedspolitik, folkesundhed samt politikker for finanssektoren. Medlemsstater, der ønsker at få gavn af programmet, bør inddrage de lokale og regionale myndigheder såvel som arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interessenter i forberedelsen af ansøgningen og tage udgangspunkt i den gældende adfærdskodeks for partnerskaber inden for samhørighedspolitikken.

Begrundelse

Det er utænkeligt, at EU-midlerne anvendes til at finansiere teknisk bistand på områder, der ligger uden for de kompetencer, der deles mellem Unionen og medlemsstaterne. Partnerskabsprincippet skal sikre, at den tekniske bistand, der ydes inden for rammerne af programmet, vil være effektiv i kraft af lokal medbestemmelse.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Efter en dialog med den bistandssøgende medlemsstat, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, bør Kommissionen analysere anmodningen under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og sund finansiell forvaltning og afgøre, hvilken form for støtte der bør ydes på grundlag af, hvor akutte, vidt- og dybtgående de identificerede problemer er, støttebehovet på de pågældende politikområder, en analyse af de socioøkonomiske indikatorer samt den generelle administrative kapacitet i medlemsstaten. Kommissionen bør også i nært samarbejde med den pågældende medlemsstat identificere de prioriterede områder, støtteforanstaltningernes omfang og det samlede finansielle bidrag, idet der tages hensyn til de eksisterende aktioner og foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde eller andre EU-programmer.	Efter en dialog med den bistandssøgende medlemsstat, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, bør Kommissionen analysere anmodningen under hensyntagen til principperne om nærhed, gennemsigtighed, ligebehandling, partnerskab og sund finansiell forvaltning, og afgøre, hvilken form for støtte der bør ydes på grundlag af, hvor akutte, vidt- og dybtgående de identificerede problemer er, støttebehovet på de pågældende politikområder, en analyse af de socioøkonomiske indikatorer samt den generelle administrative kapacitet i medlemsstaten. Med henblik på programmets ikrafttræden vil Unionen oprette et enhedsstrategidokument for at kunne forbedre den institutionelle og administrative kapacitet hos de offentlige myndigheder på samtlige forvaltningsniveauer og på en gennemsigtig og fair måde fastsætte de kriterier, der skal vedtages for at prioritere programmets indsatser og tildelingen af ressourcer, samt kriterierne og procedurerne for koordinering af indsatserne på EU-plan såvel som på nationalt, regionalt og lokalt plan. Kommissionen bør også i nært samarbejde med den pågældende medlemsstat identificere de prioriterede områder, støtteforanstaltningernes omfang og det samlede finansielle bidrag, idet der tages hensyn til de eksisterende aktioner og foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde eller andre EU-programmer. I denne forbindelse skal Kommissionen og den pågældende medlemsstat tage hensyn til fordelingen af de eksisterende beføjelser blandt de forskellige styringsniveauer, der tildeler de lokale og regionale myndigheder en ofte vigtig rolle, samt til, at en del af de landespecifikke henstillinger er rettet til samme lokale og regionale myndigheder.

Begrundelse

Partnerskabsprincippet er en hjørnesten i styringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvorfra de nødvendige finansieringsressourcer til støtteprogrammet for strukturreformer bør komme. Det er derfor logisk også analogt at anvende partnerskabsprincippet inden for rammerne af støtteprogrammet for strukturreformer.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I Kommissionens meddelelser »Gennemgang af EU's budget«⁽¹⁾ og »Et budget for Europa 2020«⁽²⁾ understreges vigtigheden af at fokusere finansieringen på tiltag med en klar europæisk merværdi, dvs. hvor der på EU-plan kan tilvejebringes en merværdi i forhold til en indsats fra medlemsstaterne alene. På denne baggrund bør støtteaktioner, som gennemføres under programmet, være kendetegnet ved komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan. Aktionerne under programmet bør give mulighed for at udarbejde og gennemføre løsninger på nationale udfordringer, der har indvirkning på udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som sikrer en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten. De bør desuden bidrage til at forbedre tilliden og fremme samarbejdet med Kommissionen og blandt medlemsstaterne. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at skabe en platform for udveksling og deling af god praksis mellem ligestillede og for at mobilisere ekspertise. ⁽¹⁾ KOM(2010) 700 endelig af 19. oktober 2010. ⁽²⁾ KOM(2011) 500 endelig af 29. juni 2011.	I Kommissionens meddelelser »Gennemgang af EU's budget«⁽¹⁾ og »Et budget for Europa 2020«⁽²⁾ understreges vigtigheden af at fokusere finansieringen på tiltag med en klar europæisk merværdi, dvs. hvor der på EU-plan kan tilvejebringes en merværdi i forhold til en indsats fra medlemsstaterne alene. På denne baggrund bør støtteaktioner, som gennemføres under programmet, være kendetegnet ved komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på nationalt, regionalt og lokalt plan, EU-plan og internationalt plan. Aktionerne under programmet bør give mulighed for at udarbejde og gennemføre løsninger på nationale udfordringer, der har indvirkning på udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som sikrer en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten. De bør desuden bidrage til at forbedre tilliden og fremme samarbejdet med Kommissionen og blandt medlemsstaterne. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at skabe en platform for udveksling og deling af god praksis mellem ligestillede og for at mobilisere ekspertise med henblik på at udarbejde løsninger, der er tilpasset de anmodende medlemsstaters specifikke situation. ⁽¹⁾ KOM(2010) 700 endelig af 19. oktober 2010. ⁽²⁾ KOM(2011) 500 endelig af 29. juni 2011.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at tilpasse listen over indikatorer til måling af opfyldelsen af programmets mål i lyset af de erfaringer, der høstes under gennemførelsen af programmet, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af listen. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante samråd under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for, at relevante dokumenter fremsendes samtidigt til Europa-Parlamentet og Rådet, og at dette sker hurtigst muligt og på hensigtsmæssig vis.	For at tilpasse listen over indikatorer til måling af opfyldelsen af programmets mål i lyset af de erfaringer, der høstes under gennemførelsen af programmet, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af listen. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante samråd under sit forberedende arbejde, og at den, i overensstemmelse med partnerskabsprincippet, involverer lokale og regionale myndigheder såvel som arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter fra civilsamfundet. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for, at relevante dokumenter fremsendes samtidigt til Regionsudvalget, Europa-Parlamentet og Rådet, og at dette sker hurtigst muligt og på hensigtsmæssig vis.

Anbefalet ændring 8

Artikel 3, stk. 1

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Programmet skal finansiere aktioner med europæisk merværdi. Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de indsatser, der udvælges til finansiering, kan forventes at skabe resultater med en europæisk merværdi, og den fører tilsyn med, om der faktisk opstår en europæisk merværdi.	Programmet skal i overensstemmelse med nærhedsprincippet finansiere aktioner vedrørende teknisk bistand med europæisk merværdi, der falder ind under de mellem Unionen og medlemsstaterne delte kompetencer, og som ikke allerede er omfattet af programmer for teknisk bistand . Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de indsatser, der udvælges til finansiering, kan forventes at skabe resultater med en europæisk merværdi, og den fører tilsyn med, om der faktisk opstår en europæisk merværdi.

Begrundelse

Finansiering med EU-budgettets midler af nationale tiltag, EU ikke har beføjelser til at støtte, ville være i strid med nærhedsprincippet.

Anbefalet ændring 9

Artikel 3, stk. 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Aktionerne og aktiviteterne under programmet skal sikre en europæisk merværdi gennem navnlig:	Aktionerne og aktiviteterne under programmet skal sikre en europæisk merværdi gennem navnlig:
a) udvikling og gennemførelse af løsninger på nationale udfordringer, der påvirker udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan	a) udvikling og gennemførelse af løsninger på udfordringer, der påvirker udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan
b) komplementaritet og synergi med andre EU-programmer og politikker på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan	b) komplementaritet og synergi med andre EU-programmer og politikker på nationalt, regionalt og lokalt plan, EU-plan og internationalt plan
c) bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten	c) bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten
d) bidrag til udveksling af god praksis og opbygning af en platform og netværk af ekspertise på EU-plan	d) bidrag til udveksling af god praksis og opbygning af en platform og netværk af ekspertise på EU-plan
e) fremme af gensidig tillid mellem støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen og samarbejde mellem medlemsstaterne.	

Begrundelse

Tilliden mellem medlemsstaterne og Kommissionen udgør et generelt princip og en forudsætning for en velfungerende Europæisk Union der ikke kan reduceres til gennemførelsen af dette program.

Anbefalet ændring 10

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og strukturelle reformer i medlemsstaterne gennem støtte til nationale myndigheder til foranstaltninger, der tager sigte på reformering af institutioner, styring, administration, og økonomiske og samfundsmæssige sektorer, som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer, med henblik på at styrke konkurrenceevne, vækst, beskæftigelse og investeringer, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv og virkningsfuld anvendelse af EU-fondene.	Programmets overordnede mål er at bidrage til strukturelle reformer i medlemsstaterne, der udgør en europæisk merværdi på indsatsområder inden for de af Unionen og medlemsstaterne delte kompetencer, og som ikke allerede er omfattet af programmer for teknisk bistand, gennem støtte til de offentlige myndigheder i en medlemsstat, for at disse kan disponere over den fornødne, administrative kapacitet til udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, der tager sigte på reformering af økonomiske og samfundsmæssige sektorer, som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer, med henblik på at styrke konkurrenceevne, bæredygtig vækst, beskæftigelse og investeringer og økonomisk, social og territorial samhørighed, navnlig gennem støtte til en effektiv og virkningsfuld anvendelse af EU-fondene, der involverer samtlige forvaltningsniveauer.

Begrundelse

Præcision i overensstemmelse med foreslåede lovændringer vedrørende artikel 3, stk. 1 og 2, samt betragtning 9.

Anbefalet ændring 11

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at nå det overordnede mål i artikel 4 skal programmet have følgende specifikke mål: a) at bistå de nationale myndigheders initiativer til at udforme deres reformer i henhold til prioriteringer, under hensyn til de oprindelige forhold og de forventede socioøkonomiske virkninger b) at støtte de nationale myndigheder med henblik på at forbedre deres evne til at formulere, udvikle og gennemføre reformpolitikker og -strategier og følge en integreret tilgang, der sikrer sammenhæng mellem mål og midler på tværs af sektorer c) at støtte de nationale myndigheders bestræbelser på at fastlægge og gennemføre hensigtsmæssige procedurer og metoder under hensyntagen til god praksis og de erfaringer, som andre lande har gjort sig i lignende situationer	For at nå det overordnede mål i artikel 4 skal programmet have følgende specifikke mål: a) at bistå de offentlige myndigheders initiativer til at udforme deres reformer i henhold til prioriteringer, under hensyn til de oprindelige forhold og de forventede socioøkonomiske virkninger b) at støtte de offentlige myndigheder med henblik på at forbedre deres evne til at formulere, udvikle og gennemføre reformpolitikker og -strategier og følge en integreret tilgang, der sikrer sammenhæng mellem mål og midler på tværs af sektorer c) at støtte de offentlige myndigheders bestræbelser på at fastlægge og gennemføre hensigtsmæssige procedurer og metoder, under hensyntagen til god praksis og de erfaringer, som andre lande har gjort sig i lignende situationer

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) at hjælpe de nationale myndigheder med at gøre forvaltningen af menneskelige ressourcer mere effektiv og virkningsfuld, hvor nødvendigt gennem fastlæggelse af klare ansvarsområder og en forbedring af de faglige kundskaber og færdigheder. Disse mål skal forfølges i nært samarbejde med de støttemodtagende medlemsstater.	d) at hjælpe de offentlige myndigheder med at gøre forvaltningen af menneskelige ressourcer mere effektiv og virkningsfuld, hvor nødvendigt gennem fastlæggelse af klare ansvarsområder og en forbedring af de faglige kundskaber og færdigheder, navnlig inden for rammerne af de eventuelle kollektive arbejdsoverenskomster fastlagt gennem den nationale og/eller regionale sociale samrådsproces e) at fremme de offentlige myndigheders evne til at arbejde i partnerskab, indbyrdes eller med interessenterne, navnlig arbejdsmarkedets parter og de økonomiske aktører i den private sektor. Disse mål skal forfølges efter anmodning fra de støttemodtagende medlemsstater og i nært samarbejde med dem såvel som med de lokale og regionale myndigheder ifølge fordelingen af de gældende beføjelser og kompetencer i hver medlemsstat og de landespecifikke henstillinger rettet til samme lokale og regionale myndigheder.

Begrundelse

Strukturreformerne er ikke forbeholdt nationale myndigheder — og så meget desto mindre i føderalt strukturerede medlemsstater. Mange landespecifikke henstillinger er nemlig rettet til de lokale og regionale myndigheder. I øvrigt er det værd at nævne, at programmet kun sætter ind på anmodning fra de støttemodtagende medlemsstater.

Anbefalet ændring 12

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De specifikke mål i stk. 1 skal vedrøre politikområder med relation til konkurrenceevne, vækst, beskæftigelse og investering, navnlig følgende: a) offentlig finansforvaltning, budgetprocesser, gælds- og skatteforvaltning b) institutionelle reformer og effektiv og serviceorienteret offentlige forvaltning, en velfungerende retsstat, reformer af retssystemet og styrkelse af indsatsen mod svig, korruption og hvidvaskning af penge c) erhvervsklimaet, udvikling af den private sektor, investeringer, privatiseringsprocesser, handel, og udenlandske, direkte investeringer, konkurrence og offentlige indkøb, bæredygtig sektorudvikling og støtte til innovation	De specifikke mål anført i stk. 1 vedrører indsatsområder med relation til konkurrenceevne, bæredygtig vækst, beskæftigelse, investering samt økonomisk, social og territorial samhørighed og indgår i Europa 2020-strategien, navnlig følgende: a) offentlig finansforvaltning, budgetprocesser, gælds- og skatteforvaltning b) effektiv offentlige forvaltning baseret på almene interesser, en velfungerende retsstat, reformer af retssystemet og styrkelse af indsatsen mod svig, korruption og hvidvaskning af penge c) erhvervsklimaet, udvikling af den private sektor, privatiserings-, (re)nationaliserings- og (gen)kommunaliseringsprocesser, investeringer, konkurrence og offentlige indkøb, bæredygtig sektorudvikling og støtte til innovation

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
d) uddannelse, arbejdsmarkedspolitikker, social inklusion, socialsikring og sociale velfærdssystemer, folkesundhed og sundhedssystemer, asyl, migration og grænsepolitik	d) uddannelse, arbejdsmarkedspolitikker, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom , socialsikring og sociale velfærdssystemer, folkesundhed og sundhedssystemer
e) politikker for landbruget og en bæredygtig udvikling af landdistrikterne	e) politikker for finanssektoren og adgang til finansiering.
f) politikker for finanssektoren og adgang til finansiering.	

Begrundelse

Sletning af politikområder, der allerede er omfattet af programmer for teknisk bistand, og overholdelse af artikel 345 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der fastslår Unionens retslige neutralitet hvad angår ejendomsretsforhold. Desuden har krisen vist, at også offentlige myndigheder kan komme ud for i hvert fald midlertidigt at skulle gennationalisere visse økonomiske aktiviteter.

Anbefalet ændring 13

Artikel 7, stk. 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning og efter dialog med medlemsstaten, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, analyserer Kommissionen den i stk. 1 nævnte støtteanmodning på basis af, hvor hastende, brede og dybe de identificerede problemer er, støttebehovet pr. berørt politikområde, en analyse af socioøkonomiske indikatorer og medlemsstatens generelle administrative kapacitet. Under hensyntagen til de eksisterende indsatser og foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer, indkredser Kommissionen i tæt samarbejde med den pågældende medlemsstat de prioriterede støtteområder og omfanget af den støtte, der skal ydes, og det samlede finansielle bidrag til denne støtte.	Under hensyntagen til principperne om nærhed , gennemsigtighed, ligebehandling, partnerskab og forsvarlig økonomisk forvaltning, og efter dialog med medlemsstatens kompetente, offentlige myndigheder , navnlig i forbindelse med det europæiske semester, analyserer Kommissionen den i stk. 1 nævnte støtteanmodning på basis af, hvor hastende, brede og dybe de identificerede problemer er, støttebehovet pr. berørt politikområde, en analyse af socioøkonomiske indikatorer og medlemsstatens generelle, administrative kapacitet. Under hensyntagen til de eksisterende indsatser og foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer og inden for rammerne af Unionens enhedsstrategidokument, med sigte på at kunne forbedre den institutionelle og administrative kapacitet hos offentlige myndigheder på samtlige forvaltningsniveauer, og på gennemsigtig og fair måde fastsætte de kriterier, der skal vedtages for at prioritere programmets indsatser og tildelingen af ressourcer, samt kriterierne og procedurerne for koordinering af indsatserne på EU-plan såvel som på nationalt, regionalt og lokalt plan , indkredser Kommissionen i tæt samarbejde med den pågældende medlemsstat de prioriterede støtteområder og omfanget af den støtte, der skal ydes, og det samlede finansielle bidrag til denne støtte.

Anbefalet ændring 14

Artikel 8, stk. 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Den støttemodtagende medlemsstat kan i samråd med Kommissionen indgå et partnerskab med en eller flere andre medlemsstater, der handler som reformpartnere på specifikke reformområder. En reformpartner bidrager i samråd med Kommissionen til udformning af strategier og reformkøreplaner og til udformning af bistand af høj kvalitet, eller den overvåger gennemførelsen af strategier og projekter.	Den støttemodtagende medlemsstat kan i samråd med Kommissionen indgå et partnerskab med en eller flere andre medlemsstater, og om nødvendigt styrke dette eller disse partnerskaber med det mest relevante beføjelsesniveau hvad angår gennemførelsen af reformen, med henblik på at agere som reformpartnere på specifikke reformområder. En reformpartner bidrager i samråd med Kommissionen til udformning af strategier og reformkøreplaner og til udformning af bistand af høj kvalitet, eller den overvåger gennemførelsen af strategier og projekter.

Anbefalet ændring 15

Artikel 12, stk. 3

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes nationale myndigheder, Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe, internationale organisationer, offentlige og/eller private organer og enheder, som er lovligt etableret i en af følgende:	Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes offentlige myndigheder, Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe, internationale organisationer, offentlige og/eller private organer og enheder, som er lovligt etableret i en af følgende:
a) medlemsstaterne	a) medlemsstaterne
b) EFTA-lande, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen.	b) EFTA-lande, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen.
Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, uden at dette berører principperne om samfinansiering og ikke-fortjeneste.	Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, uden at dette berører principperne om samfinansiering og ikke-fortjeneste.

Anbefalet ændring 16

Artikel 13

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Kommissionen og den støttemodtagende medlemsstat skaber inden for deres respektive ansvarsområder synergier og sikrer en effektiv koordinering mellem programmet og andre EU-programmer og EU-instrumenter, navnlig de foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene. Med henblik herpå:	Kommissionen og de støttemodtagende medlemsstater skaber inden for deres respektive ansvarsområder synergier og sikrer en effektiv koordinering mellem programmet og andre EU-programmer og EU-instrumenter, navnlig de foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene, på grundlag af enhedsstrategidokumentet nævnt i artikel 7. Med henblik herpå:
a) sikrer de komplementaritet og synergi mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt plan, navnlig for så vidt angår foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen	a) sikrer de komplementaritet og synergi mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan, navnlig for så vidt angår foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen;

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
b) optimerer de koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde	b) optimerer de koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde
c) sikrer de et tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelsen på EU-plan og nationalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede støtteaktioner.	c) sikrer de et tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelsen på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede støtteaktioner.
(...)	(...)

Anbefalet ændring 17

Artikel 15

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Overvågning og evaluering	Overvågning og evaluering
1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de aktioner, der finansieres via programmet, og måler opfyldelsen af de specifikke mål, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte indikatorer.	1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de aktioner, der finansieres via programmet, og måler opfyldelsen af de specifikke mål, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte indikatorer.
Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 vedrørende ændringer af listen over indikatorer i bilaget.	Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 vedrørende ændringer af listen over indikatorer i bilaget.
2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en foreløbig evalueringsrapport senest midt i 2019 og en efterfølgende evalueringsrapport inden udgangen af december 2021.	2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og de rådgivende udvalg en foreløbig evalueringsrapport senest midt i 2019 og en efterfølgende evalueringsrapport inden udgangen af december 2021.
3. Den foreløbige evalueringsrapport skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af programmets mål, effektiviteten i ressourceudnyttelsen og programmets europæiske merværdi og en vurdering af, om finansieringen på områder, der er dækket af programmet, skal tilpasses eller forlænges til efter 2020. Den skal også behandle den fortsatte relevans af alle mål og aktioner. Den efterfølgende evalueringsrapport skal indeholde oplysninger om de langsigtede virkninger af programmet.	3. Den foreløbige evalueringsrapport skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af programmets mål, effektiviteten i ressourceudnyttelsen og programmets europæiske merværdi og en vurdering af, om finansieringen på områder, der er dækket af programmet, skal tilpasses, forlænges til efter 2020 eller standses . Den skal også behandle den fortsatte relevans af alle mål og aktioner. Den efterfølgende evalueringsrapport skal indeholde oplysninger om de langsigtede virkninger af programmet.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med princippet bag dette støtteprogram, som sigter mod at yde teknisk bistand, på frivillig basis og efter anmodning, i forbindelse med strukturreformer i medlemsstaterne, på indsatsområder, der falder ind under de mellem Unionen og medlemsstaterne delte kompetencer. Udvalget vurderer, at en effektiv koordinering med de eksisterende programmer for teknisk bistand på EU-plan og i de støttemodtagende medlemsstater samt de regionale og lokale myndigheders aktive deltagelse i selve koordineringen ud fra en mere regionalt orienteret tilgang til programmet er nødvendige forudsætninger for, at programmet lykkes;

2. mener, at forbedringen af den administrative kapacitet på nationalt, regionalt og lokalt styringsniveau i de anmodende medlemsstater bør udgøre det centrale mål for dette støtteprogram samt et parameter for den igangværende revision af Europa 2020-strategien;

3. anmoder om, at programmet baseres på et enhedsstrategidokument for Unionen, med sigte på at forbedre den institutionelle og administrative kapacitet i offentlige myndigheder på samtlige regeringsniveauer. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde dette enhedsdokument, der blandt andet på en gennemsigtig og fair måde skal fastsætte de kriterier, der skal vedtages for at prioritere programmets indsatser og tildelingen af ressourcer, samt kriterierne og procedurerne for koordinering af indsatserne på EU-plan såvel som på nationalt, regionalt og lokalt plan under fuld hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincipperne og med garanti for de forskellige forvaltningsniveaues autonomi og særlige karakter. På dette grundlag vil enhedsdokumenter af samme type blive udstedt til de støttemodtagende medlemsstater, i samarbejde med medlemsstaten og under hensyntagen til partnerskabsprincippet;
4. understreger, at i overensstemmelse med fordelingen af de gældende beføjelser og kompetencer i de enkelte medlemsstater samt de landespecifikke henstillinger, der ofte rettes til de lokale og regionale myndigheder, skal programmet være tilgængeligt for disse lokale og regionale myndigheder. Når ansøgningerne om teknisk bistand indgivet af de nationale myndigheder angår de regionale eller lokale myndigheders kompetenceområder, opfordrer udvalget Kommissionen til at sikre sig, at dette er tilfældet, ved at kontrollere, at disse er blevet inddraget i udformningen af det pågældende projekt for strukturreform, under hensyntagen til hvert lands institutionelle kontekst;
5. finder, at forordningsforslaget synes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, hvis den tekniske bistand ydes på områder, der falder ind under de mellem Unionen og medlemsstaterne delte kompetencer, (se ændringsforslag til hhv. betragtning 6, artikel 3, stk. 1, og artikel 4). Da forslaget er baseret på en frivillig mekanisme, rejser det ikke spørgsmål vedrørende proportionalitetsprincippet;
6. finder det afgørende, at programmet koordineres effektivt med de EU-programmer og -instrumenter, der medfinansierer den tekniske bistand inden for rammerne af strukturfondene (artikel 59 i Rådets forordning nr. 1303/2013 og den tematiske målsætning nr. 11), af det Europæiske støtteprogram til de socialt dårligst stillede (FEAD), af Asyl- og Migrationsfonden (AMIF), af Fonden for Intern Sikkerhed (FSI), såvel som af sektorspecifikke EU-programmer (Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020, Europa for Borgerne, programmet for retlige anliggender og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab);
7. understreger kraftigt, at finansieringen af programmet ved overførsel af budgetterede midler til teknisk bistand i de europæiske struktur- og investeringsfonde kun kan være en overgangsløsning. Udvalget modsætter sig i øvrigt, at disse finansieringsretningslinjer baner vejen for, at samhørighedspolitikken underlægges det europæiske semester, da samhørighedspolitikken har sin egen legitimitet i de europæiske traktater;
8. understreger, at der ikke findes nogen universel opskrift på strukturreformer, og at god praksis blot kan tjene til inspiration i søgningen efter løsninger, der altid bør tilpasses de anmodende medlemsstaters forskellige kontekster og deres regionale og lokale særpræg;
9. opfordrer til, at medlemsstaterne udveksler god praksis i forbindelse med gennemførelsen af strukturreformer, og anbefaler, at partnerskaber mellem medlemsstater indgået inden for rammerne af programmet styrkes gennem inddragelsen af lokale myndigheder med socioøkonomiske eller geografiske lighedstræk eller er underlagt strukturreformer med en grænseoverskridende karakter;
10. minder om, at en høj grad af lokal medbestemmelse i strukturreformer blandt lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og relevante aktører fra civilsamfundet, er en afgørende forudsætning for et vellykket program og for, at programmet bidrager til at øge tilliden og fremme samarbejdet mellem den anmodende medlemsstat, Kommissionen og de andre medlemsstater;
11. anmoder om, at der gennem støtten til strukturreformer systematisk vil blive lagt vægt på målene om bæredygtig udvikling, social integration, adgang til sundhedsydelser, beskæftigelse og uddannelse, i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien. Regionsudvalget anmoder i denne forbindelse om, at Kommissionen i sin evaluering af støtteprogrammet inddrager andre indikatorer end BNP ⁽²⁾;
12. mener, at medlemsstaternes samfinansiering i forbindelse med støtteprogrammet falder under bestemmelsen om strukturreformer i stabilitets- og vækstpacten ⁽³⁾;

⁽²⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse »Indikatorer for territorial udvikling — BNP og mere«, vedtaget d. 10. februar 2016.

⁽³⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse »Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten«, vedtaget den 9. juli 2015.

13. understreger, at programmet bør betragtes som et pilotprojekt. Udvalget anbefaler, at en vurdering af anordningen bliver foretaget rettidigt, inden starten af den næste finansielle periode i 2021, med henblik på at fastlægge, om det ville være hensigtsmæssigt at gøre programmet permanent eller ej og, i bekræftende fald, om en fond af egne indtægter afsat til støtte af strukturreformer, er nødvendig, mulig eller ønskelig.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mere omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer

(2016/C 240/10)

Ordfører: Marco DUS (IT/PES), medlem af kommunalrådet i Vittorio Veneto, Treviso

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer

COM(2015) 337 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 6

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Auktionering af kvoter forbliver den generelle regel, med gratis tildeling som en undtagelse. Følgelig, og som bekræftet af Det Europæiske Råd, bør den andel af kvoter, der skal auktioneres, og som var 57 % i perioden 2013-2020, ikke nedsættes. Kommissionens konsekvensanalyse indeholder nærmere oplysninger om den auktionerede andel og præciserer, at denne andel på 57 % består af de kvoter, der auktioneres på vegne af medlemsstaterne, herunder kvoter øremærket til nytilkomne, men ikke tildelt, kvoter til modernisering af elproduktion i visse medlemsstater og kvoter, der skal auktioneres på et senere tidspunkt på grund af deres placering i den markedsstabilitetsreserve, der oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/...	Auktionering af kvoter forbliver den generelle regel, med gratis tildeling som en undtagelse. Følgelig, og som bekræftet af Det Europæiske Råd, bør den andel af kvoter, der skal auktioneres, og som var 57 % i perioden 2013-2020, ikke nedsættes. For at sikre, at EU ETS fungerer optimalt, bør det fælles mål være at fortsætte den gradvise forøgelse af den kvotemængde, der auktioneres. Kommissionens konsekvensanalyse indeholder nærmere oplysninger om den auktionerede andel og præciserer, at denne andel består af de kvoter, der auktioneres på vegne af medlemsstaterne, herunder kvoter øremærket til nytilkomne, men ikke tildelt, kvoter til modernisering af elproduktion i visse medlemsstater og kvoter, der skal auktioneres på et senere tidspunkt på grund af deres placering i den markedsstabilitetsreserve, der oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/... Antallet af kvoter, der er til rådighed for gratis tildeling, bør svare til behovene hos de mest effektive virksomheder med risiko for kulstoflækage, og bør være baseret på ambitiøse benchmarks, der samtidig er teknisk og økonomisk set opnåelige i industriel skala.

Begrundelse

Der er grundlag for at være mere ambitiøse, end direktivforslaget lægger op til. Det er Regionsudvalgets ønske, at EU's klimapolitikker altid er langsigtede, og at der altid tages hensyn til omkostningseffektivitet, samt at hele værdikæden vurderes nøje i betragtning af den store indbyrdes forbindelse mellem de forskellige industrielle sektorer.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne bør, i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, delvis kompensere visse anlæg i sektorer eller delsektorer, hvor det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der videregives i elpriserne. Protokollen og de tilknyttede afgørelser, der vedtages af partskonferencen i Paris, vil skulle fremme en dynamisk mobilisering af klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning for dertil berettigede parter, navnlig dem der har mindst kapacitet. Den offentlige sektors klimafinansiering vil fortsat spille en vigtig rolle for mobiliseringen af ressourcer efter 2020. Derfor bør auktionsindtægter også anvendes til at finansiere foranstaltninger i sårbare tredjelande, herunder tilpasning til klimaforandringerne. Den klimafinansiering, der skal mobiliseres, vil også afhænge af ambitionerne og kvaliteten af de foreslåede tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), de efterfølgende investeringsplaner og de nationale planlægningsprocesser vedrørende tilpasning til klimaforandringer. Medlemsstaterne bør ligeledes anvende auktionsindtægterne til at fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job i en mere kulstoffattig økonomi.	Medlemsstaterne bør, i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, delvis kompensere visse anlæg i sektorer eller delsektorer, hvor det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der videregives i elpriserne. For at undgå forvridding af konkurrencen mellem virksomheder fra forskellige medlemsstater bør det være et krav, at størrelsen af godtgørelserne til de enkelte virksomheder reguleres ensartet over hele EU. Protokollen og de tilknyttede afgørelser, der vedtages af partskonferencen i Paris, vil skulle fremme en dynamisk mobilisering af klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning for dertil berettigede parter, navnlig dem der har mindst kapacitet. Den offentlige sektors klimafinansiering vil fortsat spille en vigtig rolle for mobiliseringen af ressourcer efter 2020. Derfor bør auktionsindtægter også anvendes til at finansiere foranstaltninger i sårbare tredjelande, herunder tilpasning til klimaforandringerne. Den klimafinansiering, der skal mobiliseres, vil også afhænge af ambitionerne og kvaliteten af de foreslåede tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), de efterfølgende investeringsplaner og de nationale planlægningsprocesser vedrørende tilpasning til klimaforandringer. Hver enkelt medlemsstat bør øremærke en minimumprocentdel på ikke under 20 % af auktionsindtægterne til at gå direkte til de lokale og regionale myndigheder til klimamodvirkningsforanstaltninger (til imødegåelse af for eksempel hydrogeologiske risici, som disse myndigheder stadig oftere er nødt til at reagere på), samt til en hensigtsmæssig tilpasning af infrastrukturen til overførsel af el og fjernvarme til de øgede muligheder for produktion af energi fra vedvarende kilder. Det bør også være muligt at anvende indtægterne fra emissionshandelen i medlemsstaterne til at forebygge lokale og regionale klimarisici og til at iværksætte beskyttelses- og tilpasningsforanstaltninger over for virkningerne af klimaforandringer. Medlemsstaterne bør ligeledes anvende auktionsindtægterne til at fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job i en mere kulstoffattig økonomi.

Begrundelse

Den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med disse politikker, bør fremhæves og ikke undervurderes. Regionsudvalget foreslår, at medlemsstaterne sørger for, at en del af indtægterne fra auktioneringen af emissionskvoter forvaltes direkte af de lokale og regionale myndigheder til foranstaltninger, der skal modvirke klimaforandringerne, især til imødegåelse af de hydrogeologiske risici, som de lokale og regionale myndigheder i stigende grad skal håndtere i nødsituationer.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Dette direktivs vigtigste langsigtede incitament for så vidt angår opsamling og lagring af CO₂ (CCS), nye teknologier til vedvarende energikilder og banebrydende innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer er det prissignal, som direktivet tilvejebringer samt at der ikke skal afleveres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at supplere de ressourcer, der allerede anvendes til at fremskynde demonstration af kommercielle CCS-faciliteter og innovative teknologier for vedvarende energi, bør EU ETS-kvoter desuden anvendes til at yde garanteret belønning for udbredelsen af CCS-faciliteter, nye teknologier for vedvarende energi og industriel innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i Unionen for CO₂, der oplagres eller undgås i tilstrækkeligt omfang, forudsat, at der foreligger en aftale om videndeling. Størstedelen af denne støtte bør afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, hvorimod anden støtte kan gives, når forud fastsatte milepæle er nået, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Den maksimale støtteandel for projektudgifter kan variere alt efter projektkategori.	Dette direktivs vigtigste langsigtede incitament for så vidt angår opsamling og lagring af CO₂ (alle former for CCS), nye teknologier til vedvarende energikilder, energieffektivisering og banebrydende innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer (som opsamling og anvendelse af CO₂ — CCU) er det prissignal, som direktivet tilvejebringer samt at der ikke skal afleveres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at supplere de ressourcer, der allerede anvendes til at fremskynde demonstration af kommercielle CCS-faciliteter og innovative teknologier for vedvarende energi, bør EU ETS-kvoter desuden anvendes til at yde garanteret belønning for udbredelsen af CCS-faciliteter, nye teknologier for vedvarende energi og industriel innovation inden for omkostningseffektiv CCU og lavemissionsteknologier og -processer i Unionen for CO₂, der oplagres eller undgås i tilstrækkeligt omfang, forudsat, at der foreligger en aftale om videndeling. Størstedelen af denne støtte bør afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, hvorimod anden støtte kan gives, når forud fastsatte milepæle er nået, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Den maksimale støtteandel for projektudgifter kan variere alt efter projektkategori.

Begrundelse

Det er værd udtrykkeligt at nævne energieffektivitet og alle de teknologier, som vedrører opsamling og anvendelse af CO₂ (CCU) som råstof for andre industrielle processer, eftersom der allerede pågår forsøg, der vil gøre denne teknologi — hvis den når et tilstrækkeligt modenhedsniveau — meget mere interessant end CCS. I øvrigt gør RU opmærksom på de sikkerhedsaspekter, som vil kunne garanteres med disse systemer, især på lang sigt.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Der bør oprettes en moderniseringsfond med 2 % af EU's ETS-kvoter, som sælges på auktion i overensstemmelse med regler og bestemmelser for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform, jf. forordning (EU) nr. 1031/2010. Medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger til en markedskurs på under 60 % af EU-gennemsnittet bør være berettiget til midler fra moderniseringsfonden og frem til 2030 fravige princippet om fuld auktionering til elproduktion ved hjælp af muligheden for gratis tildeling for på en gennemsigtig måde at fremme realinvesteringer til modernisering af energisektoren, samtidig med at forvridninger af det indre energimarked undgås. Bestemmelserne om moderniseringsfonden bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, som sikrer den mest effektive gennemførelse, under hensyntagen til behovet for let adgang for alle deltagere. Forvaltningsstrukturen bør stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt anvendelse af midlerne. Forvaltningsstrukturen bør bestå af en bestyrelse og en direktion, og der bør tages behørigt hensyn til EIB's ekspertise i beslutningsprocessen, medmindre støtten ydes til små projekter via lån fra nationale erhvervsfremmende banker eller gennem tilskud under et nationalt program, der har samme mål som moderniseringsfonden. Investeringer, der finansieres af fonden, bør foreslås af medlemsstaterne. For at sikre, at investeringsbehovet i lavindkomstmedlemsstater opfyldes i tilstrækkelig grad, bør fordelingen af midler tage ligeligt hensyn til verificerede emissioner og BNP-kriterier. Den finansielle støtte fra moderniseringsfonden kan ydes på forskellige måder.	Der bør oprettes en moderniseringsfond med 2 % af EU's ETS-kvoter, som sælges på auktion i overensstemmelse med regler og bestemmelser for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform, jf. forordning (EU) nr. 1031/2010. Medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger til en markedskurs på under 60 % af EU-gennemsnittet bør være berettiget til midler fra moderniseringsfonden og frem til 2030 fravige princippet om fuld auktionering til elproduktion ved hjælp af muligheden for gratis tildeling for på en gennemsigtig måde at fremme realinvesteringer til modernisering af energisektoren, samtidig med at forvridninger af det indre energimarked undgås. Ligeledes bør moderniseringsfonden kunne yde støtte til NUTS2-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer med henblik på at sætte gang i et opsving og fremme energimoderniseringen. Bestemmelserne om moderniseringsfonden bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, som sikrer den mest effektive gennemførelse, under hensyntagen til behovet for let adgang for alle deltagere. Forvaltningsstrukturen bør stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt anvendelse af midlerne. Forvaltningsstrukturen bør bestå af en bestyrelse og en direktion, og der bør tages behørigt hensyn til EIB's ekspertise i beslutningsprocessen, medmindre støtten ydes til små projekter via lån fra nationale erhvervsfremmende banker eller gennem tilskud under et nationalt program, der har samme mål som moderniseringsfonden. Investeringer, der finansieres af fonden, bør foreslås af medlemsstaterne. For at sikre, at investeringsbehovet i lavindkomstmedlemsstater opfyldes i tilstrækkelig grad, bør fordelingen af midler tage ligeligt hensyn til verificerede emissioner og BNP-kriterier. For fordelingen af midler vil blive forvaltet i overensstemmelse med nærhedsprincippet og under overholdelse af medlemsstaternes ret til at vælge deres egne energikilder. Den finansielle støtte fra moderniseringsfonden kan ydes på forskellige måder.

Begrundelse

Regionsudvalget opfordrer til, at moderniseringsfonden kan yde støtte til indgreb i NUTS2-regioner. Udvalget bakker op om solidaritetsprincippet og planerne om fortsat at tildele gratiskvoter med henblik på modernisering af energisektoren til medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger på under 60 % af EU-gennemsnittet, men opfordrer til, at der tillige ses på BNP pr. indbygger i NUTS2-regioner ved tildelingen af disse kvoter, idet det i medlemsstater med store ubalancer vil være for snævert kun at se på det nationale BNP pr. indbygger. Medlemsstaternes ret til at vælge mellem forskellige energikilder fremgår af artikel 194, stk. 2, i TEUF.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 12

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Det Europæiske Råd bekræftede, at modaliteterne bør forbedres, herunder også gennemsigtigheden for de fakultative gratiskvoter til modernisering af energisektoren i visse medlemsstater. Investeringer til en værdi af 10 mio. EUR eller derover bør udvælges af den relevante medlemsstat ved hjælp af udbudsprocedure på basis af klare og gennemsigtige regler for at garantere, at den gratis tildeling anvendes til at fremme realinvesteringer i modernisering af energisektoren i overensstemmelse med energiunionens mål. Investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR bør også være berettiget til midler fra den gratis tildeling. Den berørte medlemsstat bør udvælge sådanne investeringer på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier. Resultaterne af denne udvælgelsesproces bør være genstand for en offentlig høring. Offentligheden bør være behørigt informeret på tidspunktet for udvælgelsen af investeringsprojekter samt deres gennemførelse.	Det Europæiske Råd bekræftede, at modaliteterne bør forbedres, herunder også gennemsigtigheden for de fakultative gratiskvoter til modernisering af energisektoren i visse medlemsstater. Investeringer til en værdi af 10 mio. EUR eller derover bør udvælges af den relevante medlemsstat ved hjælp af udbudsprocedure på basis af klare og gennemsigtige regler for at garantere, at den gratis tildeling anvendes til at fremme realinvesteringer i modernisering af energisektoren i overensstemmelse med energiunionens mål. Investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR bør også være berettiget til midler fra den gratis tildeling. Den berørte medlemsstat bør udvælge sådanne investeringer på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier. Resultaterne af denne udvælgelsesproces bør være genstand for en offentlig høring, hvorunder der især tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter. Offentligheden bør være behørigt informeret på tidspunktet for udvælgelsen af investeringsprojekter samt deres gennemførelse.

Begrundelse

Den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med disse politikker, bør fremhæves og ikke undervurderes. Regionsudvalget foreslår derfor, at det i forbindelse med offentlige høringer gøres obligatorisk også at høre de lokale og regionale myndigheder om resultaterne af processerne for fakultativ gratis tildeling i forbindelse med modernisering af energisektoren.

Anbefalet ændring 6

Ny betragtning 13a

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
	Parisaftalen, der blev indgået under COP21, forpligter alle aftaleparter til en hurtig og mere ambitiøs ratificering og gennemførelse. På den baggrund bør alle initiativer og kampagner i højere grad fremmes, herunder initiativer og kampagner på eller rettet mod det lokale og regionale niveau, som kan bidrage til at nå målene for nedbringelse af drivhusgasemissionerne. Med henblik på større subsidieret og på at fremme medansvaret på alle niveauer kunne det være nyttigt med et værktøj til overvågning af miljøpolitikker og udveksling af bedste praksis og planer gennemført på lokalt og regionalt niveau (for eksempel under borgmesteraftalen).

Begrundelse

Regionsudvalget opfordrer til en hurtig formel ratificering og stringent gennemførelse af Parisaftalen. EU's emissions-handelsordning kan være en af de vigtigste mekanismer til at få nedbragt emissionerne og dermed nå målene, men den kan ikke være det eneste instrument, som EU anvender. RU er enig i vigtigheden af, at de tværsektorielle politikker og klimapolitikkerne hænger sammen med de øvrige EU-politikker (især de politikker, der fremmes via strukturfondene), og mener, at et særligt instrument for det lokale niveau vil kunne indvirke positivt på dette område og tillige fremhæve Regionsudvalgets rolle.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, stk. 4, litra a)

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
I artikel 10 foretages følgende ændringer:	I artikel 10 foretages følgende ændringer:
a) I stk. 1 tilføjes følgende tre nye afsnit:	a) I stk. 1 tilføjes følgende tre nye afsnit:
»Fra og med 2021 er den andel af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, 57 %.	»Fra og med 2021 er den andel af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, mindst 57 %. Af hensyn til den optimale funktion af EU's emissions-handelsordning kan en tvungen forhøjelse af kvotemængden til auktionering først komme på tale, når situationen på internationalt plan er af en sådan karakter, at den europæiske industris konkurrenceevne ikke bringes i fare.
2 % af den samlede mængde kvoter, mellem 2021 og 2030 bortauktioneres for at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. dette direktivs artikel 10d (»moderniseringsfonden«).	2 % af den samlede mængde kvoter, mellem 2021 og 2030 bortauktioneres for at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. dette direktivs artikel 10d (»moderniseringsfonden«).
Den samlede resterende mængde af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.«	Den samlede resterende mængde af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.«

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at kvotemængden til auktionering, som er på 57 % i perioden 2013-2020, gradvis bør øges, og at der bør fastlægges klare frister for at fremme opnåelsen af de ambitiøse mål, der er sat. RU mener, at ambitiøse mål er helt afgørende for at sætte skub i udviklingen på dette område, og bifalder derfor en øget årlig nedbringelsesfaktor på 2,2 % fra og med 2021. Men for at undgå risikoen for emissionslækage og opretholde den europæiske konkurrenceevne støtter Regionsudvalget også beslutningen om at holde fast i den gratis tildeling af en del af kvoterne. Disse foranstaltninger bør dog betragtes som en undtagelse, og de bør revideres og ajourføres, efterhånden som de øvrige verdensøkonomier vedtager lignende instrumenter til bekæmpelse af emissionerne.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, stk. 5, litra f)

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Stk. 8, første, andet og tredje afsnit, affattes således: »400 mio. kvoter stilles til rådighed til støtte for innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i de industrisektorer, der er opført i bilag I, og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂ samt demonstrationsprojekter inden for innovative teknologier for vedvarende energi på EU's område. Kvoterne stilles til rådighed til innovation inden for industrielle lavemissionsteknologier og -processer og til støtte til demonstrationsprojekter med sigte på udvikling af en bred vifte af teknologi til kulstofopsamling og -lagring og innovativ teknologi vedrørende vedvarende energi, som endnu ikke er kommercielt rentable, med en ligelig geografisk fordeling. Med henblik på at fremme innovative projekter kan op til 60 % af de relevante omkostninger for projekter støttes, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle nås, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Derudover skal 50 mio. ikke-tildelte kvoter fra den markedsstabilitetsreserve, der er oprettet ved afgang (EU) 2015/..., supplere eventuelle eksisterende ressourcer, som forbliver under dette stykke, til projekter, der er omhandlet i det foregående, med projekter i alle medlemsstater, herunder også mindre projekter, inden 2021. Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23.«	Stk. 8, første, andet og tredje afsnit, affattes således: »400 mio. kvoter stilles til rådighed til støtte for innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i de industrisektorer, der er opført i bilag I, og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig og omkostningseffektiv opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂, opsamling og anvendelse af CO₂ i industrielle processer (CCU), demonstrationsprojekter inden for innovative teknologier for vedvarende energi og energieffektivisering på EU's område. Kvoterne stilles til rådighed til innovation inden for industrielle lavemissionsteknologier og -processer og til støtte til demonstrationsprojekter med sigte på udvikling af en bred vifte af teknologi til kulstofopsamling og -lagring og innovativ teknologi vedrørende vedvarende energi, som endnu ikke er kommercielt rentable, med en ligelig geografisk fordeling. Med henblik på at fremme innovative projekter kan op til 60 % af de relevante omkostninger for projekter støttes, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle nås, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Derudover skal 50 mio. ikke-tildelte kvoter fra den markedsstabilitetsreserve, der er oprettet ved afgang (EU) 2015/..., supplere eventuelle eksisterende ressourcer, som forbliver under dette stykke, til projekter, der er omhandlet i det foregående, med projekter i alle medlemsstater, herunder også mindre projekter, inden 2021. Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23.«

Begrundelse

Det er værd udtrykkeligt at nævne energieffektivitet og alle de teknologier, som vedrører opsamling og anvendelse af CO₂ (CCU) som råstof for andre industrielle processer, eftersom der allerede pågår forsøg, der vil gøre denne teknologi — hvis den når et tilstrækkeligt modenhedsniveau — meget mere interessant end CCS.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, stk. 6, ny Artikel 10c, stk. 1

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
1. Som undtagelse fra artikel 10a, stk. 1 til 5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i EUR i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion med sigte på modernisering af energisektoren.	1. Som undtagelse fra artikel 10a, stk. 1 til 5, kan medlemsstater og NUTS2-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer , der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i EUR i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion med sigte på modernisering af energisektoren.

Begrundelse

Regionsudvalget opfordrer til, at moderniseringsfonden kan yde støtte til indgreb i NUTS2-regioner. Udvalget bakker op om solidaritetsprincippet og planerne om fortsat at tildele gratiskvoter med henblik på modernisering af energisektoren til medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger på under 60 % af EU-gennemsnittet, men opfordrer til, at der tillige ses på BNP pr. indbygger i NUTS2-regioner ved tildelingen af disse kvoter, idet det i medlemsstater med store ubalancer vil være for snævert kun at se på det nationale BNP pr. indbygger.

II. POLITISKE FORSLAG OG ANBEFALINGER**DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG**

1. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på vigtigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder, da de har stor føling med dette område i kraft af den fremtrædende rolle, de naturligt spiller i bekæmpelsen af klimaændringer, eftersom de er tættest på borgerne og dem, der i første omgang skal håndtere miljøkatastrofer;

2. opfordrer til, at alle de væsentligste internationale aktører (virksomheder, den finansielle sektor, regeringer, FN, NGO'er og civilsamfundet) samarbejder med alle myndighedsniveauer, således at indgrebene over for miljø- og klimahændelser koordineres og bliver effektive i overensstemmelse med konklusionerne fra COP21 i Paris, og noterer sig i den forbindelse meddelelsen COM(2016) 110 final »Vejen fra Paris«, som vil blive analyseret nærmere i en senere udtalelse fra udvalget. Imidlertid beklager det den noget vage omtale af den rolle, som en reformeret ETS får i forbindelse med gennemførelsen af Parisaftalen, og den manglende anerkendelse af den regionale dimension af denne proces;

3. glæder sig over, at resultatet af COP21 er en fælles vilje til at samarbejde om et ambitiøst mål, og er enig i beslutningen om at revidere målene hvert femte år, så de altid er realistiske. Det understreger dog, at man har forspildt chancen for på globalt plan at imødegå risikoen for kulstoflækage og træffe nogle modforanstaltninger;

4. gør opmærksom på vigtigheden af en stadig tættere integration af ETS og politikkerne til fremme af vedvarende energi og energieffektivitet, og fremhæver i den henseende behovet for at forenkle og harmonisere lovgivningen på området;

5. gør opmærksom på, at direktivet om EU's emissionshandelsordning (ETS) er et eksisterende politikinstrument i EU's miljølovgivning. Forslaget til ændringsdirektiv rejser ingen spørgsmål vedrørende overensstemmelsen med nærhedsprincippet, da det er klart, at klimaændringerne og konsekvenserne heraf skal tackles på tværs af grænserne, og direktivets mål derfor ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne, men snarere på EU-niveau. Forslaget til ændringsdirektiv er hverken i form eller indhold mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningen om at gennemføre EU's mål for 2030 om en omkostningseffektiv nedbringelse af drivhusgasemissionerne og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

6. anerkender, at målsætningerne i Europa 2020-strategien har højeste prioritet, og mener, at de er fuldt forenelige med målsætningen om at bevare en stærk, konkurrencedygtig og innovativ europæisk industri, for hvilken reglerne ikke opfattes som en straffemekanisme, men som et incitament til større effektivitet og modernisering. Derfor opfordrer det Kommissionen til at gøre sig overvejelser om produkters CO₂-fodaft tryk og vurdere, hvordan et mere bæredygtigt forbrug kan fremmes;

7. understreger vigtigheden af at rette op på ubalancen mellem udbud og efterspørgsel på markedet for kvoter, idet det vil hjælpe til at sikre en kulstofpris, der i højere grad bestemmes af emissionsreduktioner på mellemlang og lang sigt, og fremme lavemissionsinvesteringer. Udvalget gør desuden opmærksom på, at eftersom målet med markedsstabilitetsreserven er et mere smidigt udbud af auktionerede kvoter under overgangen mellem handelsperioderne, bør de ændringer, som tilsigtes med forslaget til direktiv, bidrage til, at der ikke er store udsving i antallet af auktionerede kvoter, og til at garantere, at antallet af kvoter er rimeligt fordelt fra år til år;

8. bifalder Kommissionens forslag om at ajourføre den gældende lovgivning om EU's emissionshandelsordning (EU ETS) og beslutningen om at anvende et direktiv som retsakt;

9. gør opmærksom på Revisionsrettens bemærkninger om, at der er betydelige svagheder ved gennemførelsen af EU ETS, og fremsætter anbefalinger til forbedring af integriteten og gennemførelsen af systemet omfattende bl.a. princippet om industriel effektivitet, som garanterer, at EU's økonomi er fuldt konkurrencedygtig;

10. minder som allerede fremhævet i tidligere udtalelser ⁽¹⁾ om, at prisniveauet for CO₂, som ofte anses for at være ineffektivt er et af de problemer, der hidtil har været forbundet med gennemførelsen af EU ETS. I denne forbindelse mener udvalget, at EU's mål bør være at fremme en korrekt prissætning på internationalt niveau og hindre udsving, som udelukkende kan henføres til spekulation;

11. minder om, at direktivet om etablering af EU's emissionshandelsordning er en del af et større system af foranstaltninger, og at det ikke bør udelukke muligheden for, at de enkelte lande indfører en CO₂-afgift med henblik på at fremme innovation, der giver konkurrencefordele, sådan som det allerede er tilfældet for eksempel i Sverige og Norge;

12. er enig i princippet om, at samtlige økonomiske sektorer, herunder dem, som ikke er omfattet af EU ETS, bør bidrage til at nedbringe emissionerne for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed og samtidig sikre social bæredygtighed. Det tilskynder derfor medlemsstaterne til at optrappe indsatsen i forhold til de sektorer, der ikke er omfattet af EU ETS, eftersom mere end 50 % af emissionerne stammer fra disse sektorer. Med henblik derpå kunne det overvejes at omlægge støtten til de forskellige sektorer for at trække markedet i retning af innovative og effektive løsninger og at udvide antallet af sektorer, der er omfattet af ETS, og eksempelvis inkludere emissioner fra transportsektoren (skibs- og landtransport) og byggesektoren;

13. henstiller kraftigt, at reformerne skubber i retning af, at mekanismerne for godtgørelse af industrisektorens indirekte omkostninger harmoniseres i hele EU (for at undgå forvriddninger på det indre marked som følge af regional konkurrence), og at systemet belønner dem, der opnår de bedste resultater;

⁽¹⁾ ENVE-047 »Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030« og ENVE-V-038 »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030«.

14. håber, at indførelsen af et ETS-system i Kina, som der er planer om fra 2017 ⁽²⁾, også vil være en tilskyndelse for andre globale aktører, således at konvergensen hen imod en økonomi uden drivhusgasemissioner fremskyndes, og ordningen med gratis tildeling af emissionskvoter gradvist udfases. Som et alternativ til gratis tildeling af kvoter bør man hellere overveje forskellige former for støtte og incitamenter til omstilling fra fossil energiproduktion til vedvarende energi;
15. bifalder viljen til at forbedre den eksisterende lovgivning og forbedre dens gennemsigthed ved hjælp af pålidelige og efterprøvede data, der ajourføres hyppigere. Med henblik herpå opfordrer udvalget til, at de teknisk og økonomisk realistiske benchmarks ajourføres inden handelsperioden på grundlag af velunderbyggede data fra industrien;
16. finder det afgørende, at tildelingen af offentlige midler til klimaforanstaltninger fortsætter efter 2020, og håber, at disse bliver en mere central post i EU's flerårige finansielle ramme allerede fra de midtvejsevalueringer, der er planlagt for de vigtigste EU-finansieringsprogrammer og i særdeleshed for »Horisont 2020«-programmet;
17. foreslår at anvende EU's udenrigs- og handelspolitiske instrumenter (navnlig frihandelsaftaler) til at fremskynde tredjelands konvergens med EU's emissionshandelsordning ved at arbejde for en international ramme, som muliggør opfyldelsen af bredere målsætninger;
18. håber, at udvidelsen af EU ETS til emissioner fra luftfarten vil kunne behandles så hurtigt som muligt, således at en løbende reduktion af emissionerne vil blive fremmet, bl.a. ved hjælp af teknologiske fremskridt, der gør de europæiske luftfartsselskaber mere konkurrencedygtige på globalt plan og førende, hvad angår bæredygtighed.

Bruxelles, den 7. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁾ Som bebudet af Kinas præsident Xi Jinping under et besøg i Washington den 30. september 2015.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Modernisering af EU's ophavsretsregler

(2016/C 240/11)

Ordfører: Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT/PPE), medlem af byrådet i Zarasai distriktskommune

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret

COM(2015) 626 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked

COM(2015) 627 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Da det indre marked omfatter et område uden indre grænser og bl.a. bygger på fri bevægelighed for tjenesteydelser og personer, er det nødvendigt at fastsætte, at forbrugerne kan bruge onlineindholdstjenester, der giver adgang til indhold såsom musik, spil, film eller sportsbegivenheder ikke blot i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i andre EU-medlemsstater. Derfor bør hindringerne for adgang til og brug af sådanne onlineindholdstjenester fjernes.	Da det indre marked omfatter et område uden indre grænser og bl.a. bygger på fri bevægelighed for tjenesteydelser og personer, er det nødvendigt at fastsætte, at forbrugerne kan bruge onlineindholdstjenester, der giver adgang til indhold såsom musik, spil, film eller sportsbegivenheder ikke blot i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i andre EU-medlemsstater. Derfor bør hindringerne for adgang til og brug af sådanne onlineindholdstjenester fjernes, samtidig med at verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat bør hindre, at mobiliteten bliver til en permanent grænseoverskridende adgang.

Begrundelse

Rettighedshaverne bør have sikkerhed for, at mobiliteten kun gælder for de mest almindelige årsager til at rejse som arbejde, turisme eller studier, uden at den skaber en permanent adgang til indhold, som er beskyttet i EU.

Anbefalet ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 4

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Der er en række hindringer for leveringen af disse tjenester til forbrugere, som midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Visse onlinetjenester omfatter indhold såsom musik, spil eller film, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten. Hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester skyldes navnlig, at rettighederne til transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, såsom audiovisuelle værker, ofte er omfattet af territoriale licenser, og at udbydere af onlinetjenester kan vælge at kun at betjene bestemte markeder.	Der er en række hindringer for leveringen af disse tjenester til forbrugere, som midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Visse onlinetjenester omfatter indhold såsom musik, spil eller film, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten. Hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester skyldes navnlig, at rettighederne til transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, såsom audiovisuelle værker, ofte er omfattet af territoriale licenser, og at udbydere af onlinetjenester i et vist omfang vælger kun at betjene bestemte markeder.

Begrundelse

Udbydere af onlinetjenester vælger som enhver anden virksomhed frit og afhængigt af strategi, på hvilke markeder de vil være til stede, afhængigt af intern logik. Det reducerede udbud af indhold, der kan være et resultat heraf, skal betragtes som en sekundær effekt, og ikke som en begrænsende handling i sig selv.

Anbefalet ændring 3

Forslag til forordning

Betragtning 8

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Derfor skal udbydere af onlineindholdstjenester, der gør brug af værker eller andre beskyttede frembringelser såsom bøger, audiovisuelle værker, musikindspilninger eller optagelser af udsendelser, have rettighederne til at bruge sådant indhold for de relevante områder.	Derfor skal udbydere af onlineindholdstjenester, der gør brug af værker eller andre beskyttede frembringelser såsom bøger, audiovisuelle værker, musikindspilninger eller optagelser af udsendelser, have rettighederne til at bruge sådant indhold for de relevante områder, også gennem brugen af multiterritoriale eller paneuropæiske licenser, hvor forholdene tillader det, f.eks. hvor der er et marked, forbrugerefterspørgsel, tilgængelig teknologi og garanti for et rimeligt vederlag.

Begrundelse

Det er nyttigt at fremhæve, at der findes multiterritoriale licensværktøjer, som, også selvom de ikke altid er til rådighed, letter udbredelsen af indhold i betydelig grad.

Anbefalet ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 9

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Onlinetjenesteudbyderens transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, kræver godkendelse fra de relevante rettighedshavere såsom forfattere, udøvende kunstnere, producenter eller radio- og tv-foretagender for indhold, der ville indgå i transmissionen til en anden medlemsstat. Dette gælder også, når en sådan transmission finder sted med henblik på at gøre det muligt for en forbruger at foretage download med henblik på at bruge en onlineindholdstjeneste.	Onlinetjenesteudbyderens transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, kræver godkendelse fra de relevante rettighedshavere såsom forfattere, udøvende kunstnere, producenter eller radio og tv-foretagender, som udøver den eneret, de har erhvervet hertil , for indhold, der ville indgå i transmissionen til en anden medlemsstat. Dette gælder også, når en sådan transmission finder sted med henblik på at gøre det muligt for en forbruger at foretage download med henblik på at bruge en onlineindholdstjeneste.

Begrundelse

Rettighedshaverne beskytter lovligt i overensstemmelse med deres ret hertil de rettigheder, som er meddelt på eksklusivt grundlag iht. direktiv 2014/26/EU.

Anbefalet ændring 5

Forslag til forordning

Betragtning 10

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Det er ikke altid muligt at erhverve licens til de pågældende rettigheder, navnlig når licensen til indholdsrettighederne er meddelt på eksklusivt grundlag. For at sikre den territoriale eneret forpligter onlinetjenesteydere sig i deres licensaftaler med rettighedshaverne, herunder radio- og tv-foretagender eller arrangører af begivenheder, til at forhindre deres abonnenter i at få adgang til og benytte deres tjeneste uden for det geografiske område, for hvilket tjenesteudbyderen har fået meddelt licens. Disse kontraktlige begrænsninger, der pålægges tjenesteudbyderne, kræver, at udbyderne træffer foranstaltninger f.eks. i form af at forbyde adgang til deres tjenester fra IP-adresser uden for det pågældende geografiske område. Derfor skal én af hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester findes i de aftaler, der er indgået mellem onlinetjenesteudbydere og deres abonnenter, der igen afspejler de klausuler om territoriale begrænsninger, der er indeholdt i de aftaler, som er indgået mellem disse tjenesteudbydere og rettighedshaverne.	Det er ikke altid muligt at erhverve licens til de pågældende rettigheder, navnlig når licensen til indholdsrettighederne er meddelt på eksklusivt grundlag. For at sikre den territoriale eneret (og en konkurrencefordel) forpligter onlinetjenesteydere sig i deres licensaftaler med rettighedshaverne, herunder radio- og tv-foretagender eller arrangører af begivenheder, til at forhindre deres abonnenter i at få adgang til og benytte deres tjeneste uden for det geografiske område, for hvilket tjenesteudbyderen har fået meddelt licens. Disse kontraktlige begrænsninger, der pålægges tjenesteudbyderne, kræver, at udbyderne træffer foranstaltninger f.eks. i form af at forbyde adgang til deres tjenester fra IP-adresser uden for det pågældende geografiske område. Derfor skal én af hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester findes i de aftaler, der er indgået mellem onlinetjenesteudbydere og deres abonnenter, der igen afspejler de klausuler om territoriale begrænsninger, der er indeholdt i de aftaler, som er indgået mellem disse tjenesteudbydere og rettighedshaverne.

Begrundelse

Onlinetjenesteudbydere vælger legitimt at gøre visse indhold tilgængelige, hvor de har størst mulighed for opnå succes. I denne forbindelse skal en afskaffelse af den geografiske blokering i forbindelse med rejser forstås som en udvidelse af begrebet om territorialitet, og ikke som det første skridt mod dens senere afskaffelse.

Anbefalet ændring 6

Forslag til forordning

Betragtning 12

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Derfor er formålet med denne forordning at tilpasse den retlige ramme for at sikre, at udstedelsen af licens til rettigheder ikke længere udgør hindringer for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i EU, og at der kan sikres grænseoverskridende mobilitet.	Derfor er formålet med denne forordning at tilpasse den retlige ramme for at sikre, at udstedelsen af licens til rettigheder ikke længere udgør hindringer for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i EU, og at der kan sikres grænseoverskridende mobilitet, samtidig med at forbrugeren sikres tilstrækkelig fleksibilitet, og indholdets kreative og kommercielle værdi respekteres.

Begrundelse

De fordele, som forbrugerne opnår, må ikke være på bekostning af værkernes ophavsmænd og sektorens operatører, uden hvilke disse værker ikke ville være tilgængelige eller kunne udnyttes.

Anbefalet ændring 7

Forslag til forordning

Betragtning 23

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Tjenesteudbyderne bør sikre, at deres abonnenter informeres korrekt om betingelserne for at nyde godt af onlineindholdstjenester i andre medlemsstater end abonnenternes bopælsmedlemsstat. Forordningen sætter rettighedshaverne i stand til at kræve, at tjenesteudbyderen gør brug af effektive midler til at kontrollere, at tjenesten leveres i overensstemmelse med denne forordning. Det er dog nødvendigt at sikre, at de krævede midler er rimelige og ikke kan gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål. Eksempler på de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger kan omfatte stikprøvekontrol af IP-adresser i stedet for konstant overvågning af opholdsstedet, gennemsigtige oplysninger til enkeltpersoner om de metoder, der anvendes til verifikation, og formålet hermed samt passende sikkerhedsforanstaltninger. I betragtning af at det vigtigste i forbindelse med verifikationen ikke er det sted, hvor abonnenten befinder sig, men snarere i hvilken stat abonnenten har adgang til tjenesten, bør der ikke indsamles og behandles nøjagtige lokaliseringsdata i dette øjemed. Når autentifikation af en abonnent er tilstrækkelig til levere den pågældende tjeneste, bør det ikke være nødvendigt at identificere abonnenten.	Tjenesteudbyderne bør sikre, at deres abonnenter informeres korrekt om betingelserne for at nyde godt af onlineindholdstjenester i andre medlemsstater end abonnenternes bopælsmedlemsstat. Forordningen sætter rettighedshaverne i stand til at kræve, at tjenesteudbyderen gør brug af effektive midler til at kontrollere, at tjenesten leveres i overensstemmelse med denne forordning. Det er dog nødvendigt at sikre, at de krævede midler er rimelige og ikke kan gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål. Eksempler på de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger kan omfatte stikprøvekontrol af IP-adresser i stedet for konstant overvågning af opholdsstedet, gennemsigtige oplysninger til enkeltpersoner om de metoder, der anvendes til verifikation, og formålet hermed samt passende sikkerhedsforanstaltninger. I betragtning af at det vigtigste i forbindelse med verifikationen ikke er det sted, hvor abonnenten befinder sig, men snarere i hvilken stat abonnenten har adgang til tjenesten, bør der ikke indsamles og behandles nøjagtige lokaliseringsdata i dette øjemed under den forudsætning, at lokaliteten ikke befinder sig uden for EU's grænser. Når autentifikation af en abonnent er tilstrækkelig til levere den pågældende tjeneste, bør det ikke være nødvendigt at identificere abonnenten.

Begrundelse

Uden præcise oplysninger om lokaliteten svækkes udbyderens kontrolmulighed alvorligt, fordi det reelt tages for givet, at en hvilken som helst grænseoverskridende udnyttelse finder sted inden for EU's grænser, hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet.

Anbefalet ændring 8

Forslag til forordning

Artikel 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
I denne forordning forstås ved:	I denne forordning forstås ved:
a) »abonnent«: en forbruger, der på grundlag af en aftale med en udbyder om levering af en onlineindholds-tjeneste kan få adgang til og bruge en sådan tjeneste i sin bopælsmedlemsstat	a) »abonnent«: en forbruger, der på grundlag af en aftale med en udbyder om levering af en onlineindholds-tjeneste kan få adgang til og bruge en sådan tjeneste i sin bopælsmedlemsstat
b) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv	b) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
c) »bopælsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor abonnenten har sit sædvanlige opholdssted	c) »bopælsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor abonnenten har sit sædvanlige opholdssted
d) »midlertidigt ophold«: at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat	d) »midlertidigt ophold«: at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, hvilket skal verificeres, så mobiliteten ikke bliver en permanent grænseoverskridende adgang
e) »onlineindholdstjeneste«: en tjeneste som omhandlet i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som en tjenesteudbyder lovligt stiller til rådighed mobilt i bopælsmedlemsstaten, og som er en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU eller en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender enten lineært eller on-demand, og som leveres til en abonnent på aftalte vilkår enten:	e) »onlineindholdstjeneste«: en tjeneste som omhandlet i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som en tjenesteudbyder lovligt stiller til rådighed mobilt i bopælsmedlemsstaten, og som er en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU eller en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender enten lineært eller on-demand, og som leveres til en abonnent på aftalte vilkår enten:
1) mod betaling eller	1) mod betaling eller
2) gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af udbyderen	2) gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af udbyderen
f) »mobilitet«: at abonnenten reelt kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten uden at være begrænset til et bestemt sted.	f) »mobilitet«: at abonnenten reelt kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten uden at være begrænset til et bestemt sted.

Begrundelse

Rettighedshaverne bør have sikkerhed for, at mobiliteten ikke resulterer i en permanent adgang til indhold, som er beskyttet i EU.

Anbefalet ændring 9

Forslag til forordning

Artikel 8

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.	1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Den anvendes fra [dato: 6 måneder efter dagen for dens offentliggørelse].	2. Den anvendes fra [dato: 12 måneder efter dagen for dens offentliggørelse].

Begrundelse

Af hensyn til det store antal kontrakter, som forordningen påvirker direkte, bør der gives tilstrækkelig lang tid til de berørte parter til at ændre de relevante bestemmelser. En forlængelse af ikrafttrædelsesdatoen med 12 måneder bidrager til at opnå større ensartethed i denne henseende.

Anbefalet ændring 10

Forslag til forordning

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Denne forordning bør finde anvendelse på onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling. Udbydere af sådanne tjenester er i stand til at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Retten til at bruge en onlineindholdstjeneste bør anses for at være erhvervet mod betaling, uanset om denne betaling finder sted direkte til udbyderen af onlineindholdstjenesten eller til en anden part såsom en udbyder, der tilbyder en pakke, som kombinerer teletjenester og en onlineindholdstjeneste, der drives af en anden udbyder.	Denne forordning bør finde anvendelse på onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling. Udbydere af sådanne tjenester er i stand til at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat, og verifikation bør hindre, at mobilitet bliver til en permanent grænseoverskridende adgang. Retten til at bruge en onlineindholdstjeneste bør anses for at være erhvervet mod betaling, uanset om denne betaling finder sted direkte til udbyderen af onlineindholdstjenesten eller til en anden part såsom en udbyder, der tilbyder en pakke, som kombinerer teletjenester og en onlineindholdstjeneste, der drives af en anden udbyder.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Forslag til forordning

Artikel 17

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, er også omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, i det omfang udbydere verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, og hvis udbydere ikke verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat, bør ligge uden for anvendelsesområdet for denne forordning, da deres medtagelse ville indebære en større ændring af den måde, hvorpå disse tjenester leveres, og medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger. Verifikationen af abonnentens bopælsmedlemsstat bør baseres på oplysninger såsom betaling af licens for andre tjenester, der leveres i bopælsmedlemsstaten, eksistensen af en aftale om internet- eller telefonforbindelse, IP-adresse eller andre identifikationsmidler, hvis de giver udbyderen rimelige indikatorer for abonnenternes bopælsmedlemsstat.	Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, er også omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, i det omfang udbydere verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, og hvis udbydere ikke verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat, bør ligge uden for anvendelsesområdet for denne forordning, da deres medtagelse ville indebære en større ændring af den måde, hvorpå disse tjenester leveres, og medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger. Verifikationen af abonnentens bopælsmedlemsstat bør baseres på oplysninger såsom betaling af licens for andre tjenester, der leveres i bopælsmedlemsstaten, eksistensen af en aftale om internet- eller telefonforbindelse, IP-adresse eller andre identifikationsmidler, hvis de giver udbyderen rimelige indikatorer for abonnenternes bopælsmedlemsstat med henblik på at forhindre misbrug af mobile rettigheder.

Begrundelse

Giver sig selv.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslagene til foranstaltninger for det indre marked for elektronisk kommunikation med henblik på at fremskynde den dynamiske og bæredygtige udvikling af alle økonomiske sektorer og skabe nye arbejdspladser og sikre opdatering af lovgivningen om ophavsret under hensyntagen til den digitale revolution og ændringerne i forbrugeradfærden, men beklager, at anvendelsesområdet for forslaget til forordning er begrænset til onlineindholdstjenester og ikke omfatter andre typer af ophavsrettigheder i det digitale indre marked;

2. fremhæver de lokale og regionale myndigheders afgørende og potentielle rolle i forbindelse med harmoniseringen af lovgivningen om ophavsret, som bør tages i betragtning i alle fremtidige lovbestemmelser rettet mod at gennemføre det digitale indre marked;

3. bemærker, at Kommissionen fremlægger fuldt ud overbevisende argumenter for merværdien af lovgivning på EU-niveau på dette område og dermed om overensstemmelsen med nærhedsprincippet. Det samme gælder argumenterne vedrørende proportionalitet;

4. understreger den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller på området for digitale borgertjenester og oprettelse og forvaltning af den digitale infrastruktur, der ofte foregår i et grænseoverskridende eller tværregionalt samarbejde, og som kræver øjeblikkelige og afbalancerede foranstaltninger for at fjerne eventuelle hindringer for onlineaktivitet, herunder forskelle i aftaleret og lovgivning om ophavsret mellem medlemsstaterne;

5. finder det vigtigt, at borgere og virksomheder har adgang til offentlige institutioner via elektroniske midler, uanset hvor de befinder sig fysisk, og understreger derfor sin støtte til udviklingen af grænseoverskridende offentlige tjenester, især tjenester inden for interoperabilitet og elektronisk identifikation, elektroniske signaturer, elektronisk forkyndelse af dokumenter og andre byggesten i e-forvaltning;

6. understreger, at internettets åbne karakter har været en vigtig drivkraft for konkurrenceevnen, økonomisk vækst, social udvikling og innovation, hvilket har ført til en bemærkelsesværdig udvikling inden for onlineapplikationer, -indhold og -tjenester og dermed vækst i udbuddet af og efterspørgslen efter indhold og tjenester. Denne åbne karakter har tillige været en meget vigtig katalysator for den frie bevægelighed for viden, ideer og information, herunder i lande, hvor der er begrænset adgang til uafhængige medier ⁽¹⁾;

7. understreger de offentlige tjenesters og den digitale økonomis betydning for den europæiske, lokale og regionale vækst. Samtidig spiller byerne og regionerne en vigtig rolle i oprettelsen af databaser med offentlige informationer, tilvejebringelse af sikkerhedsrelaterede data, udviklingen af de nødvendige digitale kompetencer, garanti for og fremme af finansieringen af bredbåndsnetværk og skabelsen af det rette miljø for den tværregionale og grænseoverskridende udveksling af onlinetjenester, som alle kan være en stor hjælp ved oprettelsen af tjenesteydelser af høj kvalitet og en afbalanceret harmonisering af regler om ophavsret;

8. gør opmærksom på, at det tidligere har fremhævet det bidrag, som de lokale og regionale niveauer kan levere i alle faser forbundet med indsamling af data og udbydelse af tjenester til borgere og virksomheder ⁽²⁾. Dette kan også ses i praksis: I Europa findes mange eksempler på det potentiale, som ligger i samarbejdet mellem regioner, nationale myndigheder og forskningscentre inden for innovation og interoperabilitet i den offentlige sektor.

Ophavsretten på det digitale marked

9. Det Europæiske Regionsudvalg deler Kommissionens målsætning om gennem modernisering af lovgivningen at opnå bred adgang til kreativt indhold i hele EU, sikre en høj grad af beskyttelse for rettighedshaverne samt at bibeholde en god balance med de andre målsætninger af offentlig interesse (som f.eks. uddannelse, forskning og innovation samt offentlighedens adgang til offentlige samlinger på bl.a. biblioteker, i arkiver og på museer. Det er lige så vigtigt at sikre lige adgang for personer med handicap) ⁽³⁾ i det digitale miljø;

10. opfordrer Kommissionen til at inkludere de lokale og regionale myndigheder blandt hovedaktørerne i EU's kulturpolitik og anerkende deres lovbestemte kompetencer, deres direkte ansvar for forvaltningen af kulturarven samt deres afgørende rolle i politikker, som understøtter kreative industrier, herunder dem, der gennemføres af EU med »Et kreativt Europa«, og med »Horisont 2020«-programmet.

Sikring af bredere adgang til indhold på tværs af EU

11. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i behovet for, at EU etapevis arbejder for at afskaffe hindringerne for grænseoverskridende adgang til indhold og værkernes udbredelse, men anbefaler samtidig, at det indre marked, der bliver konsekvensen heraf, kommer til at fungere på en måde, som reelt gør det muligt for forfattere og kulturelle industrier at nå ud til et bredere publikum og udvide deres økonomiske aktiviteter og for de europæiske kreative industrier at øge deres internationale konkurrenceevne (så de kan få adgang til de internationale markeder og desuden klare sig i den internationale konkurrence);

12. er enig i Kommissionens forslag til forordning om »mobilitet« for onlineindholdstjenester, så brugere, der har købt onlineindhold eller et abonnement i deres hjemland, også har adgang hertil, når de opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat;

⁽¹⁾ CdR 5960/2013.

⁽²⁾ COR 2646/2015.

⁽³⁾ I overensstemmelse med FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap, som EU har tilsluttet sig.

13. anfører, at begrebet »midlertidighed« ikke bør føre til misbrug, som risikerer at gøre mobiliteten af grænseoverskridende rettigheder til en permanent adgang til indhold, som er beskyttet på EU-niveau. Derfor bør tjenesteudbydere verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat;

14. støtter Kommissionens tilsagn om at undersøge og fjerne ubegrundede hindringer for geografisk blokering, men uden at det medfører en afskaffelse af territorialprincippet, hvilket ville skade den nationale, regionale og lokale kulturelle mangfoldighed i Europa ⁽⁴⁾. I denne forbindelse skal en afskaffelse af den geografiske blokering i forbindelse med rejser forstås som en udvidelse af begrebet om territorialitet, og ikke som det første skridt mod en senere afskaffelse;

15. bifalder, at Kommissionen sigter mod at forbedre den grænseoverskridende distribution af radio- og tv-programmer online i lyset af resultaterne af revisionen af satellit- og kabeldirektivet ⁽⁵⁾ og dermed anerkende den centrale rolle, tv og radio spiller for den kreative sektor, og, hvor det er muligt, fremme en ensartet behandling af online og offline distributionskanaler med henblik på ophavsret og beslægtede rettigheder;

16. stiller sig positivt til forslaget fra Kommissionen om at ville fremme en aftale om licenser, der tillader grænseoverskridende adgang til indhold. Dette ville sikre en nødvendig fleksibilitet for forbrugerne på den ene side og på den anden side give sikkerhed for, at ophavsmænd og interessenter modtager den rimelige og gennemsigtige betaling, som den digitale verden kan og skal sørge for;

17. understreger behovet for yderligere klarlægning af de parametre, inden for hvilke digitaliseringen af udgåede værker og deres tilgængelighed i hele EU skal finde sted, og anmoder især om bl.a. at overveje nogle af de fælles løsninger mellem forfattere, forlæggere og kollektive forvaltningsselskaber i *Memorandum of Understanding Key Principles on the Digitisation and Making Available of Out-of-Commerce Works* ⁽⁶⁾: f.eks. anvendelse af en godtgørelse af rettighedshavere, der beskytter den kulturelle og institutionelle rolle;

18. udtrykker ønske om en nødvendig og konstant inddragelse af lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af programmet »Et Kreativt Europa« og andre politiske instrumenter, som Kommissionen har til hensigt at benytte til at støtte europæiske audiovisuelle medier og udforske nye modeller for finansiering, produktion og distribution ⁽⁷⁾.

Tilpasning af undtagelserne til det digitale og grænseoverskridende miljø

19. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er korrekt at behandle spørgsmålet om undtagelser og begrænsninger, så længe eventuelle ændringer til direktiv 2001/29/EF er begrænset til særlige tilfælde, som ikke er i modstrid med den normale udnyttelse. I den forbindelse bør der findes den rigtige balance mellem rettighedshavernes og forbrugernes interesser;

20. er af den opfattelse, at anvendelsen af undtagelserne skal være fornuftig og begrundet inden for områder af stor offentlig interesse: i) med henblik på uddannelse ved f.eks. at tillade lærere at bruge undervisningsmaterialer i både trykt og digitalt format; ii) med henblik på adgang til indhold for personer med synshandicap ved at styrke ratificeringen af Marrakeshtraktaten ⁽⁸⁾ i medlemsstaterne;

21. accepterer med forbehold Kommissionens synspunkter om yderligere undtagelser, som skal fremlægges i 2016, og foreslår især en gennemgang af følgende: i) tekst- og dataudvinding (»text-and-data mining«): på trods af de utvivlsomme fordele, der ville være for universiteter og lokale og nationale forskningsinstitutter, hersker der stadig tvivl om, hvilke data der er tilladt at indsamle, hvilke konsekvenser uhensigtsmæssig genbrug af de undersøgte data kan have, hvilke risici der findes for integritet og privatlivets fred; ii) fjernkonsultation: uanset hvor ønskelig bibliotekers og universiteters tilpasning til den digitale infrastruktur er gennem at kunne stille elektronisk ophavsretligt beskyttet materiale til rådighed, så findes der en risiko for direkte konkurrence med de respektive salgskanaler. For at afbøde de negative virkninger af et sådant indgreb foreslås det f.eks., at der indføres en form for kompensation til dem, som er berettiget til beskyttelse af den kulturelle værdi, som værkerne repræsenterer;

⁽⁴⁾ Se fodnote 2.

⁽⁵⁾ Direktivet om radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (93/83/EØF).

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/copyright-info/20110920-mou_en.pdf.

⁽⁷⁾ COR 1690/2015.

⁽⁸⁾ Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehæmmede, underskrevet på Den Europæiske Unions vegne den 30. april 2014.

22. bakker op om foranstaltninger på EU-niveau for en mere effektiv fordeling af afgifterne mellem rettighedshaverne med det specifikke formål at overvinde de nuværende forskelle i, hvordan afgifterne opkræves, og understøtte teknologiske løsninger, der fremmer en gennemsigtig fordeling af de opkrævede indtægter mellem de respektive rettighedshavere ⁽⁹⁾.

Sikring af et velfungerende marked for ophavsret

23. Det Europæiske Regionsudvalget deler den voksende bekymring for, hvorvidt de nuværende EU-regler om ophavsret er tilstrækkelige til at sikre en rimelig fordeling af den værdi, der genereres af nogle af de nye former for distribution af indhold, især når rettighedshaverne ikke kan fastsætte betingelserne for meddelelse af licens eller forhandle på lige fod med potentielle brugere, hovedsageligt på grund af ubalance i de involverede parter markedsstyrke;

24. ser et behov for afklaring af den rolle, som onlineplatforme, der gør brug af beskyttet indhold som en væsentlig del af deres økonomiske model, spiller ⁽¹⁰⁾;

25. erkender også behovet for at styrke den kulturelle arv, som værkerne repræsenterer, og deres ophavsmænds betydelige rolle, uden hvilken disse onlineplatforme ikke ville have materiale, som de kan grundlægge deres forretning på;

26. støtter en forhandling, der sikrer den rette balance mellem ophavsmænds, forbrugeres og mellemmands legitime interesser;

27. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders kompetencer, når de søger efter løsninger, der skal styrke retssikkerheden for, gennemsigtigheden af og balancen i godtgørelsen af forfattere og de udøvende kunstnere i EU.

Indførelse af et effektivt og afbalanceret system til at sikre overholdelsen af rettigheder

28. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens tilsagn om i) at opnå en bedre retlig ramme til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder ved at styrke anvendelsen af foreløbige og sikrende retsmidler, ii) at fremme adfærdskodekser på EU-plan, iii) at gribe ind i mekanismerne for »varsel og handling« og i princippet om »permanent fjernelse« i den samlede vurdering af kommercielle platforme ⁽¹¹⁾;

29. foreslår endvidere, at der indføres foranstaltninger, som, hvor det er muligt, sigter mod at konvertere anmodninger om fjernelse til betalinger for anvendelse med det formål at skabe et incitament for rettighedshaverne til at acceptere de tilfælde, der ikke repræsenterer en alvorlig undergravning af de pågældende værkers natur.

Fremme af en langsigtet vision

30. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i Kommissionens synspunkt om, at ophavsretten fortsat vil være vigtig for økonomien, samfundet og kulturen på lang sigt;

31. bakker op om, at EU er nødt til at reagere på behovet for større konvergens mellem de nationale ophavsrets systemer, i takt med at markederne for indhold vokser mere sammen, og forbrugeradfærden udvikler sig som følge af de hurtige teknologiske fremskridt;

32. mener, at det på længere sigt også er ønskeligt med en harmonisering af regelsættet for godtgørelse af forfattere, skabere og kunstnere.

⁽⁹⁾ Se fodnote 2.

⁽¹⁰⁾ Direktiv 2000/31/EF.

⁽¹¹⁾ <https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/Platforms>.

Maksimering af potentialet for e-handel

33. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over meddelelsen om »kontrakter i den digitale industri for Europa — udnyttelse af det fulde potentiale for e-handel«⁽¹²⁾, som har til formål at sikre et af de tre vigtigste mål for det digitale indre marked. De lokale og regionale myndigheder støtter initiativet til fremme af bedre adgang for forbrugere og virksomheder til onlinevarer og -tjenesteydelser i Europa og opfordrer til effektiv integration af alle de igangværende initiativer, herunder modernisering af EU-lovgivningen om beskyttelse af ophavsrettigheder.

Bruxelles, den 8. april 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹²⁾ COM(2015) 633 final.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA